

รายงาน
การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีพุทธศักราช 2550-2553

ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พฤษจิกายน 2554

คำนำ

ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณบดุคุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการส่งเสริม และสนับสนุนให้คณาจารย์ผลิตและพัฒนาผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยได้จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็น ทุนสนับสนุนการวิจัยในการดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งมีการส่งเสริมให้คณาจารย์ของคณบดุคุศาสตร์ เสนอขอรับทุนวิจัยจากแหล่งทุนที่หลากหลายทั้งจากภายในและภายนอกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เช่น ทุนรัชดาภิเษกสมโภช ทุนบปประจำปี ทุนคณบดุคุศาสตร์ การดำเนินการดังกล่าวทำให้ คณาจารย์ของคณบดุคุศาสตร์สามารถผลิตผลงานวิจัยได้เป็นจำนวนมากในแต่ละปี การสังเคราะห์ งานวิจัยเพื่อให้ได้ภาพรวมของงานวิจัยที่เกิดขึ้นจึงอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้งานและการ วางแผนด้านการวิจัยของคณบดุคุศาสตร์ในอนาคต

ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ ขอขอบคุณคณาจารย์คณบดุคุศาสตร์ที่ได้ร่วมกันสร้างสรรค์ ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการด้านการศึกษา และหวังว่าผลการสังเคราะห์งานวิจัยเล่มนี้จะเป็น ประโยชน์สำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และการทำวิจัยทางด้านการศึกษาในอนาคต

ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
คณบดุคุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 ถึงปี 2553 และเพื่อนำเสนอแนวทางในการพิจารณากรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 – ปี 2553 จำนวน 39 เรื่อง โดยครอบคลุมงานวิจัยจากแหล่งทุน 4 แหล่ง คือ ทุนรัชดาภิเษกสมโภช ทุนงบประมาณแผ่นดิน ทุนคณะครุศาสตร์ และทุนภายนอก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวิเคราะห์งานวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และแบบสังเคราะห์งานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ความถี่และร้อยละ และวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1. งานวิจัยจากแหล่งทุนคณะครุศาสตร์มีจำนวนมากที่สุดและมีการเผยแพร่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.79 รองลงมาคือ งานวิจัยจากแหล่งทุนรัชดาภิเษกสมโภช ทุนงบประมาณแผ่นดิน และงานวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก คิดเป็นร้อยละ 12.82, 10.26 และ 5.13 ตามลำดับ
2. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ให้กับการวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา ได้แก่ วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ คิดเป็นร้อยละ 20.57 และวิธีการวิจัยเชิงผสมผสานน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.56
3. ประชากรของการวิจัยอยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมา ได้แก่ ระดับปริญญาตรี และ略有ระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.08 และร้อยละ 12.82 ตามลำดับ
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.45 รองลงมา ได้แก่ แบบทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 17.65 แบบบันทึกข้อมูลและแบบสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.76 เท่ากัน
5. ตัวแปรต้นของงานวิจัยเป็นการจัดการเรียนการสอนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.11 รองลงมา ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้และเพศ คิดเป็นร้อยละ 11.11 เท่ากัน
6. ผู้วิจัยอยู่ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม โดยเป็นกลุ่มที่เมืองนุกสุ่นสารามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.82 รองลงมา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม คิดเป็นร้อยละ 10.26 เท่ากัน

7. ตัวแปรตามของงานวิจัยเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมา ได้แก่ ความพึงพอใจและลักษณะของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.12 เท่ากัน

8. ภูมิภาคของประชากรที่ศึกษาอยู่ในเขตภาคกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.92 รองลงมา ได้แก่ ไม่ระบุภูมิภาค และหลายภูมิภาค คิดเป็นร้อยละ 15.38 และร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

9. สถิติที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด ได้แก่ ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 16.55 รองลงมา ได้แก่ ร้อยละ และส่วนเปียงเบนมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 15.17 และร้อยละ 12.41 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตฯพลาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายปะรุง)

งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตฯพลาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายปะรุง) ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยศึกษาเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เจตคติ ความคิดเห็น ทัศนคติ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1) การใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิดนั้นตัวตัตติสต์ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความรู้สึกเชิงจำนวน และทัศนคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์เปลี่ยนแปลงในทางบวก

2) การเรียนโดยใช้เอกสารสรุปโน้ตคันมีความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์สูงขึ้น

3) การเรียนนาฏศิลป์และดนตรีพื้นเมืองในรูปแบบจังหวะเดียวกันทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์และดนตรีสูงขึ้น ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ และดนตรี

4) การสอนแบบสาธิต การสอนแบบวางแผนอิสระ และการสอนรวมแบบสาธิตกับวางแผนอิสระ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของวิชางานบ้านและวิชาโภชนาการ

5) ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ของโครงการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำ เพื่อเป็นนักกีฬาแบบเรียนร่วมอยู่ในระดับมาก และความคาดหวังของผู้ปกครอง คือการเป็นตัวแทนกีฬานักเรียน

6) รูปแบบกระบวนการเรียนรู้บนพื้นฐานแนวคิดไทย ประกอบด้วยการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียม ขั้นสอน และขั้นประเมินผล โดยขั้นสอน มีขั้นตอนการพัฒนาปัญญา 3 ขั้นตอน คือ สรุปมายปัญญา จินตมายปัญญา และภาระการเรียนรู้ที่นักเรียนเกิดการพัฒนามากที่สุดคือ คณิตศาสตร์ และนักเรียนขั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกิดการพัฒนาปัญญามากที่สุด

7) ปัจจัยเชิงกระบวนการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กแอสเพอร์เซอร์เกอร์ชินโดยรวมแบ่งเป็น 4 กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการของผู้ปกครอง กระบวนการของครู – อาจารย์ กระบวนการของเพื่อนร่วมชั้น และกระบวนการของเด็กแอสเพอร์เซอร์เกอร์ชินโดยรวม

8) พื้นฐานความรู้วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ กันในทางบวก ความรู้วิชาคณิตศาสตร์สามารถพยุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชาได้เป็นอันดับ 1 ยกเว้น ทัศนศิลป์และการงานอาชีพ

9) การสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ที่ตระหนักในความเป็นไทยโดยโครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแตกต่างกันตามสภาพวัฒนธรรมของจังหวัด

2. งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) ได้ทำการศึกษาแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตร ลักษณะจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ถึงปัจจุบัน ทั้งในส่วนของการศึกษาและคุณภาพชีวิต พบว่า มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 9 แผน และหลักสูตรรวมทั้งสิ้น 8 หลักสูตร หลักการสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา คือ การสร้างคน สร้างชาติ ด้วยการศึกษาตามแบบอย่างประเทศ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมสมกับสภาพสังคมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย การจัดการศึกษาควบคู่กับการกล่อมเกลาคุณธรรมตามหลักพุทธศาสนา

3. งานวิจัยสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1) การให้ข้อมูลป้อนกลับในแพ้มือเล็กท่อนิกส์ โดยผู้สอนจะบุคลากรประเมินด้วยคำว่า ดี พอดี และควรปรับปรุง แล้วให้คะแนน และระบุข้อผิดพลาดแล้วออกแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

2) การใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน

3) ปัจจัยของการเรียนรู้เป็นทีมที่ส่งผลต่อการสร้างความรู้ที่เป็นนวัตกรรม ได้แก่ ประสบการณ์การเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ และจูงใจ และภาวะผู้นำ

4. งานวิจัยสาขาวิชาการรับและประเมินผลการศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาการรับและประเมินผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1) นักเรียนมีความคุ้นเคยกับนักวิทยาโรงเรียนระดับค่อนข้างน้อย โดยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะรับรู้ความสำคัญของวิชาชีพนักวิทยาโรงเรียนในด้านการสอดแทรก ด้านการหารือกับครู และด้านการหารือกับผู้ปกครองมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

2) นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541 - 2544 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร คะแนนสอบและภูมิหลังมีความสัมพันธ์และสามารถทำนายความสำเร็จในการศึกษา

3) นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับมาก 8 มาตรฐาน ยกเว้น ด้านพัฒนาหลักสูตร อุปกรณ์ในระดับปานกลาง

5. งานวิจัยสาขาวิชาดนตรีศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาดนตรีศึกษา สรุปได้ดังนี้

- 1) คุณภาพของข้อบังคับรองประธานเสียงในโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาอุปในระดับที่ได้มาตรฐาน ผู้สอนมีพื้นฐานในการจัดกิจกรรมข้อบังคับรองประธานเสียง และโรงเรียนส่วนใหญ่มีงบประมาณสำหรับข้อบังคับรองประธานเสียง คุณภาพของงบอยู่ในระดับที่ได้มาตรฐาน
- 2) โครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศประสบความสำเร็จในการดำเนินการบูรณาการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมไทย

6. งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

งานวิจัยจากสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สรุปได้ว่า การนำแนวคิดจิตตปญญาศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ช่วยให้นิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีประสบการณ์การเรียนรู้ คือ การรู้เท่าทันตนเอง การเรียนรู้ทันตนเอง การเข้าใจตนเอง การเข้าใจและยอมรับผู้อื่น การเรียนรู้ชีวิต การพัฒนาตนเอง การมองโลกในแง่ดีและมีความสุข การเห็นคุณค่าของผู้อื่น การตระหนักรู้ต่อวิชาชีพ

7. งานวิจัยสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยการเชื่อมโยงความรู้สึกสถานการณ์ในชีวิตจริง สามารถพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงความรู้สึกสถานการณ์ในชีวิตจริงทั้งระดับต่ำและระดับสูงของได้ และมีเจตคติที่ดีในระดับมาก

8. งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์

งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ สรุปได้ว่า การใช้โมเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และคำถาระดับสูง สามารถพัฒนามโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ได้ ในภาพรวมและทุกสาระคณิตศาสตร์ ผู้เรียนสามารถอธิบายมโนทัศน์แบบมีโครงสร้างที่เป็นเหตุเป็นผลได้

9. งานวิจัยสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสำนึกสาธารณะต่อสถาบัน สิ่งแวดล้อม และวิชาชีพครูสำหรับนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในอดีต การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์และอิทธิพลในเชิงบวก แต่ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์และอิทธิพลในเชิงลบ

10. งานวิจัยสาขาวิชาศิลปศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาศิลปศึกษา สรุปได้ว่า แนวทางในการสอนศิลปะ ประกอบด้วย 1) สร้างความตระหนักร่วมกับการทำงานศิลปะ 2) การให้ความสำคัญต่อการคิดวิเคราะห์ 3) การส่งเสริมให้ผู้เรียนทดลองและแก้ปัญหา 4) การสร้างเจตคติที่ดีในการทำงานประติมกรรม

11. งานวิจัยสาขาวิชาอุดมศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาอุดมศึกษา สรุปได้ว่า อิทธิพลทางการศึกษาของต่างประเทศที่มีต่อการจัดการศึกษาไทยมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปรัชญาและแนวคิดทางการ ด้านกระบวนการจัดหลักสูตร และด้านการบริหารจัดการศึกษา

12. งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษากองระบบโรงเรียน

งานวิจัยจากสาขาวิชาการศึกษากองระบบโรงเรียน สรุปได้ว่า แนวโน้มการจัดการศึกษากองระบบโรงเรียนของประเทศไทยในศตวรรษหน้านี้

ด้านปรัชญาและแนวคิด จะเน้นการศึกษาตลอดชีวิตที่เข้าใจในความเสมอภาคของโอกาสในการเรียนรู้

ด้านบทบาทของการศึกษากองระบบโรงเรียน คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสามารถของประชาชนอย่างยั่งยืน

ด้านหลักสูตร เนื้อหา และการเรียนการสอน หลักสูตรขั้นพื้นฐานจะลดความสำคัญลง เน้นหลักสูตรที่มีชุมชนและสถานประกอบการเป็นฐาน มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชนและบุคคล

ด้านการบริหาร การจัดการและการประสานงาน การบริหารจะเน้นการกระจายอำนาจ ศูนย์การเรียนรู้ หรือสถานศึกษาการศึกษากองระบบโรงเรียน

ด้านการประเมินและติดตามผล มีสถาบันช่วยดูแลมาตรฐานการศึกษากองระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย

13. งานวิจัยที่ระบุสาขาวิชา

งานวิจัยที่ไม่สามารถระบุสาขาวิชา สุปผลการวิจัยตามเรื่องที่ศึกษาแตกต่างกันไป ดังนี้

1) โครงการกีฬาสร้างความสามัคคีปวงชน สร้างคน สู่เศรษฐกิจไทย มีความสำเร็จ

ในระดับมาก

2) ความสำเร็จของสภารือและเยาวชน ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 5 ประการคือ ความสามัคคีและการร่วมมือของสมาชิก การร่วมมือของหน่วยงาน คุณลักษณะของเจ้าหน้าที่และที่ปรึกษา คุณธรรมและหลักในการทำงานของสมาชิก และบุปผามาณเพียงพอ

3) ครุศาสตร์มีกลุ่มอาจารย์นักปราชญ์เป็นพี่เลี้ยงให้ร่วมกิจกรรมใหม่ๆได้ ผู้บริหารทุกสมัย ให้ความสนใจกับการวิจัยอย่างชัดเจน คณะมีทุนอุดหนุนด้านวิจัยเพียงพอ และมีกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านวิจัยอยู่เสมอ

4) นิติครุศาสตร์ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับสถานที่ตั้ง ห้องคอมพิวเตอร์ อุณหภูมิ และเวลาเปิด-ปิด แต่สภาพคอมพิวเตอร์และโปรแกรมไม่ทันสมัย มีเครื่องเสียจำนวนมากและไม่เพียงพอ ในช่วงการเรียนการสอน พักเที่ยงและใกล้เวลาสอบ สถานที่ตั้งของห้องอินเตอร์เน็ต ไม่เหมาะสม บุคลากรไม่เพียงพอ

5) รูปแบบการสร้างและพัฒนาครุเพื่อรองรับกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาปัญญา บนพื้นฐานแนวคิดไทย ประกอบด้วยแนวคิด 4 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 พุทธศาสนาสร้างปัญญาและการครองตน มิติที่ 2 สังคมเกษตรกรรม ธรรมชาติ สิงแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมไทย มิติที่ 3 บริบทของชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงตนเอง สร้างรายได้ และมิติที่ 4 การสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ ก้าวทันโลก

การนำเสนอแนวทางในการพิจารณากรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์

ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการพิจารณากรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์ ดังนี้

1. ควรมีการกำหนดประเด็นหรือหัวข้อสำคัญของการวิจัยทางด้านการศึกษา เพื่อให้คณาจารย์ที่สนใจทำวิจัยภายใต้ประเด็นหรือหัวข้อสำคัญดังกล่าว โดยอาจเป็นหัวข้ออย่างบางส่วน หรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นหรือหัวข้อที่กำหนดไว้ก่อน ซึ่งเมื่อมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งภายในได้กรอบดังกล่าว จะทำให้สามารถสังเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้

2. เนื่องจากการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่มีความสำคัญในยุคปัจจุบันน้อย จึงควรมีการกำหนดกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างสรรค์ผลงานวิจัยด้านการศึกษาที่เป็นความต้องการของสังคม หรืออยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การคิด

วิเคราะห์ ทักษะชีวิต ทักษะทางด้านภาษาและเทคโนโลยี จิตสาธารณะ การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่จะตอบสนองต่อความต้องการใช้งานของสังคมปัจจุบัน

3. ควรกำหนดแผนการส่งเสริมการวิจัยและการสนับสนุนทุนวิจัยบนพื้นฐานของความต้องการจำเป็น เช่น งานวิจัยที่มีสเกลใหญ่ เกี่ยวกับนโยบายฝ่าย และต้องใช้ความร่วมมือเป็นเครือข่าย อาจต้องกำหนดแผนการส่งเสริมที่ชัดเจนทั้งในเรื่องของงบประมาณและความช่วยเหลือด้านวิชาการ เช่น การให้คำปรึกษา การตีพิมพ์เผยแพร่ เพื่อให้ทีมผู้วิจัยสามารถผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพได้

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	i
บทคัดย่อ.....	ii
สารบัญ.....	ix
สารบัญตาราง.....	x
บทที่	
1 บทนำ	1
2 ประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย	3
กระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
3 วิธีดำเนินการ	13
การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
การสร้างแบบบิเคราะห์งานวิจัย	13
การทำหนดประชากร	14
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
การวิเคราะห์ข้อมูล	14
4 ผลการวิจัย	15
5 สรุปและอภิปนัยผล	45
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	55
ภาคผนวก ก โครงการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์	56
ภาคผนวก ข แหล่งทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก	60
ปี 2551 – 2553	
ภาคผนวก ค บทคัดย่อของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์	63

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและปีที่ผลิต งานวิจัย	17
2 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและระเบียบวิธีวิจัย	18
3 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและระดับ การศึกษาที่ทำวิจัย	20
4 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและระเบียบวิธี วิจัย	21
5 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและตัวแปรต้น	23
6 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและสาขาวิชาของ ผู้วิจัย	25
7 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและตัวแปรตาม	27
8 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและภูมิภาคของ ประชากร	29
9 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและเครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	30
10 จำนวนรายงานผลการวิจัย จำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและสถิติที่ใช้ใน การวิจัย	32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) เพื่อเพิ่มศักยภาพของ มหาวิทยาลัยในการพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน ด้วยบทบาทดังกล่าว คณะครุศาสตร์ โดยฝ่ายวิจัยได้ สร้างเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการรับบริหารจัดการให้ คณาจารย์สามารถสร้างสรรค์ผลงานวิจัยด้านการศึกษาที่มีคุณภาพและนำไปสู่การแก้ปัญหาด้าน การศึกษาในสังคมอย่างกว้างขวาง โดยในแต่ละปีงบประมาณฝ่ายวิจัยได้จัดสรรงบประมาณกองทุน วิจัยเพื่อให้คณาจารย์ของคณะและโรงเรียนสาขาวิชิตั้ง 2 แห่ง ได้เสนอโครงการเพื่อขอรับทุนวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน นอกจากนี้คณาจารย์ยังได้รับทุนจากหน่วยงานภายในและ ภายนอกมหาวิทยาลัย และได้ผลิตผลงานวิจัยอุดมการณ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้คณาจารย์มีผลงานวิจัยทางด้าน การศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งยังไม่เคยมีการนำเสนอผลงานวิจัยเหล่านี้มาสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ ทำให้ผลงานวิจัยไม่ได้ถูกนำเสนอไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแต่ละเรื่อง คณะครุศาสตร์จึง เห็นสมควรจัดให้มีการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาที่มีอยู่ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ โดยตรงต่อการจัดการศึกษา และสามารถเผยแพร่ให้กับสาธารณะและสังคมโดยส่วนรวม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 - ปี 2553
- เพื่อนำเสนอแนวทางในการพิจารณากรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์

ขอบเขตการวิจัย

- งานวิจัยด้านการศึกษาที่นำมาสังเคราะห์ในครั้งนี้ ครอบคลุมงานวิจัยจากแหล่งทุน 4 แหล่ง ดังนี้
 - ทุนรัชดาภิเษกสมโภช
 - ทุนงบประมาณแผ่นดิน
 - ทุนคณะครุศาสตร์
 - ทุนภายนอก

2. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ครั้งนี้ เป็นผลงานวิจัยในช่วงปี 2550 – ปี 2553
3. การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณและการสังเคราะห์เนื้อหา

นิยามศัพท์

งานวิจัย หมายถึง ผลการวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปี 2550 – ปี 2553 โดยครอบคลุมงานวิจัยทุนรัฐด้าวิเชกสมโภช ทุนงบประมาณแผ่นดิน ทุนคณะครุศาสตร์ และทุนภายนอก

การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การประมวลผลงานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ศึกษาในเรื่องเดียวกัน หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมาสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้รูปที่เป็นภาพรวมของงานวิจัยเหล่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. รวบรวมผลงานวิจัยของคณะครุศาสตร์ ในช่วงปี 2550 – ปี 2553 ที่เป็นงานวิจัยทุนรัฐด้าวิเชกสมโภช ทุนงบประมาณแผ่นดิน ทุนคณะครุศาสตร์ และทุนภายนอก
2. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษา เพื่อกำหนดรอบ โครงสร้าง และมิติของการสังเคราะห์
3. พัฒนาแบบวิเคราะห์งานวิจัยตามกรอบ โครงสร้าง และมิติของการสังเคราะห์
4. ทดลองใช้แบบวิเคราะห์กับงานวิจัยบางเล่ม
5. บันทึกข้อมูลของผลงานวิจัยในแบบวิเคราะห์
6. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และสังเคราะห์เนื้อหา
7. สรุปผลการวิเคราะห์
8. นำเสนอแนวทางในการกำหนดกรอบการวิจัยของ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้รับความรู้ที่เป็นผลจากการสังเคราะห์งานวิจัย
2. ได้เผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย
3. ได้นำเสนอแนวทางในการกำหนดกรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์
4. ได้รายงานผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่สามารถรองรับการประกันคุณภาพการเกณฑ์ของ สกอ.

บทที่ 2

ประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัย เรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังนี้

1. ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย
2. กระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยของระดับประถมศึกษา
 - 3.2 งานวิจัยระดับมัธยมศึกษา
 - 3.3 งานวิจัยระดับคุดมศึกษา

ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

มีผู้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยคล้ายคลึงกัน ดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

มาเรียม นิลพันธุ์ (2540:51) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย ว่าเป็นระเบียบวิธีการศึกษาหาข้อเท็จจริง เพื่อตอบปัญหาใดปัญหานั่น โดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ หลายๆ เรื่องมาศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบเพื่อให้ได้คำตอบปัญหาที่เป็นข้อมูล

วรรณ์ บรรศรี และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2541:3) ได้กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นการนำเอกสารงานวิจัยหลายเล่มที่ศึกษาในเรื่องหรือปัญหาเดียวกัน มาวิเคราะห์อย่างมีระบบ และสรุปให้ได้คำตอบของเรื่องหรือปัญหานั้นๆ ให้เห็นชัดเจน

คงลักษณ์ วิรชชัย (2542:33-34) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) หรือการปฏิทัศน์งานวิจัย (Research Review) เป็นระเบียบวิธีการศึกษาตามระเบียบทางวิธีการวิทยาศาสตร์โดยรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ หลายๆ เรื่องมาศึกษา วิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติหรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบ เพื่อให้ได้คำตอบของปัญหาวิจัยที่ต้องการเป็นข้อมูล

ราชนี พลเยี่ยม (2547: 4) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยไว้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมงานวิจัยหลายๆ เรื่อง มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ และเป็นคำตอบของปัญหาวิจัยที่ต้องการ

จากความหมายข้างต้นที่ได้ สามารถสรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การนำผลงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาใดปัญหานั่นที่สอดคล้องกันมาวิเคราะห์ ประมวล และสรุปให้เป็นประเด็นเดียวกันเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่

กระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย

นักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงกระบวนการสังเคราะห์งานวิจัยไว้หลากหลาย ดังนี้

Cooper (1998:9) ได้เสนอกระบวนการสังเคราะห์การวิจัยว่าประกอบด้วย 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา ผู้วิจัยควรมีการกำหนดนิยามของปัญหาให้ชัดเจน โดยรู้ว่า กำลังศึกษาในเรื่องอะไร และมีขั้นตอนในการดำเนินงานอย่างไร

ขั้นที่ 2 การทบทวนงานวิจัย ผู้วิจัยทำการรวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ

1. เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่กำหนดไว้
2. อุดมในขอบเขตและหัวข้อที่ต้องการ

ขั้นที่ 3 การประเมินและการคัดเลือกผลงานวิจัย ผู้วิจัยควรมีหลักเกณฑ์ในการตัดสินคุณภาพ ของงานวิจัยแต่ละเล่มว่ามีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะสังเคราะห์หรือไม่

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์และเปลี่ยนแปลงหมายเหตุ ผู้วิจัยต้องนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์ เพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุปที่เป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน และตอบปัญหาของภาระวิจัย

ขั้นที่ 5 การนำเสนอบนผลงานวิจัย ผู้วิจัยควรมีการเสนอรายละเอียดที่สมบูรณ์และครบ ทุกขั้นตอนของงานวิจัย

นงลักษณ์ วิรชัย (2529:27-29) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในกระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย ไว้ว่า งานวิจัยเชิงคุณภาพ และงานวิจัยเชิงปริมาณและเป็นเครื่องมือที่นักวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะนักวิจัย ทางประวัติศาสตร์และมนุษยวิทยาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

มาเรียม นิดพันธุ์ (2540: 52) ได้กล่าวถึงกระบวนการสังเคราะห์งานวิจัยไว้ว่าดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อปัญหา ต้องเป็นปัญหาที่มีคุณค่า น่าสนใจ และปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบ แน่ชัดนัก
2. การวิเคราะห์ปัญหาต้องนิยามให้ชัดเจน
3. การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย
4. การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย เป็นการจัดกราฟทำและวิเคราะห์ข้อมูล
5. การเสนอรายงานการสังเคราะห์งานวิจัยโดยเสนอรายละเอียดวิธีการดำเนินงานพร้อมทั้ง ข้อสรุป ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะจากการสังเคราะห์งานวิจัย โดยใช้ภาษาถูกต้อง ง่ายต่อการเข้าใจ

ที่ศูนยา แคมป์ และนงลักษณ์ วิรชัย (2546:26) ได้กล่าวว่ากระบวนการสังเคราะห์งานวิจัย มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมาย/ปัญหาการวิจัย กำหนดจุดมุ่งหมายหรือกำหนดการวิจัยก่อนว่า ผู้สังเคราะห์จะสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาวิจัยเรื่องอะไร
2. การกำหนดงานวิจัยที่จะสังเคราะห์ ต้องกำหนดขอบเขตว่าจะรายงานวิจัยอะไรมาสังเคราะห์
3. การศึกษางานวิจัยและบันทึกข้อมูล ต้องศึกษางานวิจัย ผู้สังเคราะห์จะสังเคราะห์งานวิจัยอะไร ผู้สังเคราะห์ต้องอ่านงานวิจัยที่จะสังเคราะห์ทั้งหมด อ่านอย่างละเอียดแล้วต้องบันทึกข้อมูลด้วย
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการสังเคราะห์ ต้องนำข้อมูลที่บันทึกไว้มารวิเคราะห์และสังเคราะห์
5. การเสนอรายงาน กิจกรรมต่อเนื่อง ต้องเขียนรายงาน เขียนรายงานเสร็จแล้ว จัดกิจกรรมต่อเนื่อง กิจกรรมต่อเนื่องในที่นี้คือการนำเสนอผลการสังเคราะห์งานวิจัยไปใช้ หรือเผยแพร่ให้ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเอกสารสังเคราะห์งานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้

จากการบันการข้างต้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการสังเคราะห์งานวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ คือ การกำหนดปัญหาหรือประเด็นที่ศึกษา การรวบรวมผลงานวิจัยที่จะสังเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูลและการสังเคราะห์ และการนำเสนอผลการสังเคราะห์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษา อาจจำแนกตามระดับได้ ดังนี้

งานวิจัยระดับประถมศึกษา

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2538) ทำการวิจัย เรื่องการสังเคราะห์งานวิจัย เกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา เป็นการสังเคราะห์งานวิจัย เกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ตลอดจนนวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้นนี้ ได้แก่ งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษาของหน่วยงานราชการ สถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 31 เรื่อง วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค จำนวน 270 เรื่อง ซึ่งพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี 2525-2536 รวมจำนวนทั้งสิ้น 301 เล่ม การเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มต้นจากการศึกษาบทคัดย่อของงานวิจัย เพื่อคัดเลือกและจำแนกงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนการสอนภาษาไทย จากนั้นจึงทำการศึกษารายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และบันทึกผลการศึกษา ลักษณะและรายละเอียดของงานวิจัยนั้นๆ โดยใช้แบบวิเคราะห์งานวิจัยที่สร้างขึ้น และวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบวิเคราะห์ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การสังเคราะห์เชิงปริมาณ และตอนที่ 2 การสังเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

พบว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยประภากวีทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์โดยรวมประมาณ 23.92 และ 21.93 ตามลำดับ รองลงมา เป็นวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจำนวนร้อยละ 15.61 โดยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัย ทดลอง คิดเป็นร้อยละ 75.42 รองลงมาเป็นงานวิจัยสำรวจและงานวิจัยเชิงวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 20.59 และ 3.99 ส่วนใหญ่พิมพ์เผยแพร่ในช่วงปี 2531 คิดเป็นร้อยละ 11.63 และพิมพ์เผยแพร่ในปี 2529 และ 2533 ในจำนวนที่เท่ากันคือร้อยละ 10.96 และพิมพ์เผยแพร่ในปี 2535 คิดเป็นร้อยละ 10.29 งานวิจัยดังกล่าวส่วนใหญ่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 18.94 และร้อยละ 17.61 รองลงมาเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 5 ในจำนวนที่เท่ากัน คือร้อยละ 14.29 เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยจะมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเป็นประเภทสื่อและอุปกรณ์ ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ แผนการสอน คิดเป็นร้อยละ 12.73 รองลงมา ได้แก่ แบบฝึก คิดเป็นร้อยละ 11.29 ลักษณะที่สองเป็นประเภทใช้เป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่วนใหญ่ ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบทดสอบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 9.98 และร้อยละ 9.19 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 23.65 ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่าง โดยวิธีเบรียบเทียบค่า t (t-test) รองลงมา คือ หาค่าความถี่และค่าร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 9.64 และ การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (P) คิดเป็นร้อยละ 7.63 สำหรับการวิจัยทดลองส่วนใหญ่เป็น การศึกษาทดลองในภาพรวมไม่แยกทักษะและเป็นทักษะการเรียนและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน คิดเป็นร้อยละ 18.94 และร้อยละ 16.74 ตามลำดับ ส่วนการวิจัยสำรวจส่วนใหญ่จะศึกษาในภาพรวม ไม่แยกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 43.24 รองลงมา เป็นการสำรวจที่เน้นทักษะด้านการอ่านและการเขียน คิดเป็นร้อยละ 32.43 และร้อยละ 16.22 ตามลำดับ

2. ผลการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา 4 ด้าน มีดังต่อไปนี้ คือ

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน

พบว่ามีปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย คือ 1) ความพร้อมทางการเรียน 2) ทักษะทางภาษา ในการ พิมพ์ อ่าน เขียน 3) เจตคติ ซึ่งในแต่ละปัจจัยส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ ความพร้อมทางการเรียน นักเรียนที่มีความพร้อมทางภาษาไทยจะมีความสามารถในการอ่านและด้าน ความหมายสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมต่ำ ทักษะทางภาษาในการพิมพ์ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์

ภาษาไทยด้านการฟังเพื่อการสื่อสารสูง จะเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง ปานกลาง และต่ำ ทักษะทางภาษาในการพูด นักเรียนที่เรียนในระดับขั้นสูงขึ้น จะมีพัฒนาการทางภาษาพูดด้านจำนวนคำและความซับซ้อนของประโยคมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับต่ำกว่า ทักษะทางภาษาในการอ่าน นักเรียนหญิงมีความเข้าใจความสามารถด้านการอ่าน และอัตราเร็วในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองมากมีนิสัยรักการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองน้อย ทักษะทางภาษาในการเขียน นักเรียนที่มีความสนใจทางการเรียนสูง จะมีความสามารถทางการเขียนสูงกว่านักเรียนที่มีความสนใจทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงจะมีความสามารถในการเขียนชี้งสร้างสรรค์สูง นักเรียนหญิงมีความสามารถทางการเขียนสูงกว่านักเรียนชาย และพบว่าเจตคติในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน โดยเจตคติในการอ่านของนักเรียนขั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิงสูงกว่าเพศชาย แต่เจตคติในการอ่านของนักเรียนขั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพศหญิงกับเพศชายไม่แตกต่างกัน

2.2 สภาพการเรียนการสอน

พบว่า ด้านทักษะการอ่านได้มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในลักษณะต่างๆ คือ การเล่านิทาน การแนะนำหนังสือ การแข่งขันตอบปัญหา การจัดนิทรรศการ และการประกวดผลงานของนักเรียน ด้านทักษะการเขียนนักเรียนชายและหญิงต่างสังกัดมีความสนใจต่อวิธีเขียน ความเรียงไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนมีความสนใจในการเขียนคำสัมภาษณ์คล้องจองการเขียนความเรียง จากภาพและการเขียนความเรียงโดยวิธีเสริมตามลำดับ นอกจากรายการนี้ยังพบว่าพฤติกรรมการสอนภาษาไทยจะมี 3 ลักษณะหลักๆ คือ การดำเนินการสอน การใช้สื่อการสอนและการสร้างบรรยากาศ โดยโรงเรียนที่มีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยจะมีการวางแผนโดยอาศัยการสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหาและข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยปีที่ผ่านมา มีการพัฒนาครุฑ์ทั้งโดยการอบรมและจัดหาเอกสารให้ เลือกครุฑ์เข้าสอนตามความสามารถและเตรียมการสอนทุกครั้ง โดยกิจกรรมที่ครุฑ์จัดมากที่สุด คือการฝึกอ่านคำยากและอ่านเพื่อจำใจความ มีการใช้สื่อโดยสื่อที่ครุฑ์ใช้มากที่สุดคือแบบฝึกหัด มีการประเมินผลการสอนด้วย วิธีทดสอบบ่อย ผู้บันทึกเข้าเยี่ยมขั้นเรียน เพื่อแนะนำให้ครุฑ์ใช้วิธีสอนหลายๆ วิธี 送เสริมให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรประเทกการประกวดแข่งขัน และมีการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาไทย

2.3 ปัญหาการเรียนการสอน

- 1) ตัวครุฑ์ พบร่วมี 5 ด้าน คือ หลักสูตร โดยมีปัญหามาก คือ การขาดเอกสาร หลักสูตรและวัสดุหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน โดยมีปัญหามากคือ ครุฑ์สอนไม่ค่อยมีเวลาในการเตรียมการสอน สอนไม่ทันตามเวลาที่กำหนด สื่อการเรียนการสอน โดยมีปัญหาขาดแคลนสื่อ ขาดทักษะและบุปผาณในการผลิตสื่อ การวัดผลและประเมินผล โดยมีปัญหาขาดความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล ขาดความสามารถในการสร้างเครื่องมือ การนำเนื้อหาการเรียนมาใช้วัดและ

ประเมินผลและขัดงบประมาณเพื่อจัดซื้อเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การสอนช้อมั่น
สำหรับเด็กอ่อนและการสอนอ่านอักษรว่า

2) ตัวนักเรียน พบร่วมกันมากในเรื่องขาดเรียนบ่อย noknun จะเป็น
ปัญหาทักษะทางภาษาในการพูด อ่านและเขียน โดยการพูดมีปัญหานักเรียนออกเสียงพยัญชนะ สรุ
วรรณยุกต์ และการแบ่งจังหวะยังไม่ถูกต้อง การเรียงคำผิดตำแหน่ง ขาดคำที่จำเป็นในประโยค
ใช้คำไม่ถูกต้อง ใช้คำไม่สื่อความหมาย ไม่ตรงความหมาย ออกเสียงเป็นอีกเสียงหนึ่งทำให้
สื่อความหมายผิด การอ่านมีปัญหามากในเรื่องนักเรียนอ่านโดยใช้นิ้วชี้ไปตามตัวอักษร การเขียนมี
ปัญหาในเรื่องรูปแบบที่เขียนผิด โดยมีปัญหามากในการเขียนผิดที่การันต์ ผิดที่วรรณยุกต์ และผิดที่
ตัวสะกด

2.4 นวัตกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน มี 3 ด้าน คือ

- 1) วิธีสอนผลจากการใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนที่แตกต่างกันส่วนใหญ่
ทำให้นักเรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ นอกจากนี้ยังมีส่วนในการเสริมสร้าง
ทักษะทางภาษาให้มีพัฒนาการสูงขึ้น
- 2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครุภัณฑ์นักเรียน พบร่วมกัน มีส่วนช่วยส่งผลต่อความเข้าใจ
ในการอ่าน

3) สิ่งสนับสนุนการสอน พบร่วมกันและอุปกรณ์ประเภทต่างๆ ที่นำมาใช้ใน
การพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ แบบฝึก ชุดการสอน หนังสือนิทาน และอื่นๆ ส่วนใหญ่ช่วย
เสริมสร้างทักษะทางภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีพัฒนาการสูงขึ้น

งานวิจัยระดับมัธยมศึกษา

จำนวนที่ผ่านมา เข็อมานิช และพร้อมพรรณ อุดมสิน (2525) ได้สังเคราะห์วิทยานิพนธ์
ทางการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (เชิงเนื้อหา) แยกเป็นด้านๆ ได้แก่
ด้านหลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
วิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา และด้านนวัตกรรมทางการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ระดับ
มัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. หลักสูตรวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาซึ่งสร้างและพัฒนาโดยสถาบันส่งเสริม
การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สงเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะต่างๆ สูงกว่าหลักสูตร 2503 แต่
การใช้หลักสูตรใหม่ในระยะแรกๆ ยังมีปัญหาในด้าน ความพร้อมของครุภัณฑ์ เนื้อหา
การทดลอง ตลอดจนวิธีสอน และการวัดประเมินผล

2. หนังสือเรียนตามหลักสูตร พ.ศ.2503 ส่วนใหญ่เน้นที่เนื้อหาความรู้มากกว่า
กระบวนการเรียนรู้และเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพียงบางประการเท่านั้น

ส่วนหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทั้ง 13 ด้าน แต่ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เน้นในหนังสือเรียนวิชาชีววิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ต่อนปัจจุบันนี้ แตกต่างกัน

3. ผลการวิจัยในเรื่องวิธีสอน และเทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์ เป็นผลงานวิจัยที่ได้จากการทดลองสอนวิชาชีววิทยาศาสตร์เฉพาะ บางเรื่อง บางระดับชั้น และกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวนไม่มากนัก จึงทำให้การสรุปเป็นหลักเกณฑ์มีความจำกัดมาก ถึงแม้ว่าจะมีแนวโน้มที่แสดงว่า วิธีสอน และเทคนิคการสอนใหม่ๆ จะให้ผลการเรียนด้านด้านนี้ ดีกว่าวิธีสอนและเทคนิคการสอนแบบเดิมก็ตาม

4. ผลการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในด้านต่างๆ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันและเมื่อเปรียบเทียบผลดังกล่าวระหว่างเพศ พบร่วมตัวอย่างประชากรเพศหญิงและเพศชาย จะมีผลการเรียนบางด้านแตกต่างกัน บางด้านไม่แตกต่างกัน

5. ผลการวิจัยในเรื่องนวัตกรรมทางการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และที่ไม่อาจสรุปว่าการเรียนการสอนดังกล่าวให้ผลดีกว่าการเรียนการสอนปกติ

ทิพย์อภา บุญรัตน์ (2531) ทำวิจัยเรื่อง "การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2518-2529" ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาที่อยู่ในระบบโรงเรียน จำนวน 394 เรื่อง ด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณแบบเมตต้าตามแนวคิดของชmidt-ยันเตอร์ และการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณ

1.1 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่เปรียบเทียบผลการสอนวิชาชีววิทยาศาสตร์ ระหว่างการสอนแบบโปรแกรมกับการสอนตามปกติ พบร่วมตัวอย่างการสอนแบบโปรแกรมทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาศาสตร์ของนักเรียนสูงกว่า วิธีการสอนตามปกติเท่ากับ 0.45 เท่า ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.2 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาศาสตร์ กับองค์ประกอบด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ พบร่วมตัวอย่างการสอนวิชาชีววิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับองค์ประกอบด้าน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ เจตคติทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์เท่ากับ 0.6564555, 0.3411457, 0.3914766 และ 0.1537894

2. ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ

2.1 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ด้านหลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา พบว่า หลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับบัณฑิตศึกษา ฉบับของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความเหมาะสมสมและส่งเสริมให้นักเรียน มีคุณลักษณะต่างๆ ที่สูงกว่าหลักสูตรฉบับก่อนๆ

2.2 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ด้านหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ระดับ มัธยมศึกษา พบว่าหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรสถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากกว่าหนังสือเรียน ตามหลักสูตรฉบับ พ.ศ.2503 และมีการเน้นเนื้อหาที่ส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 13 ด้าน มีคำถ้าที่ส่งเสริมความคิดแบบสืบสานครอบทุกประการ ส่วนประกอบต่างๆ ของหนังสือจัด อยู่ในขั้นดี

2.3 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ด้านวิธีและเทคนิคการสอนวิทยาศาสตร์ระดับ มัธยมศึกษา พบว่าการสอนโดยใช้วิธีสอนและเทคนิคใหม่ๆ ส่วนใหญ่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ใน ด้านใดด้านหนึ่งได้กว่าวิธีสอนและเทคนิคการสอนแบบเดิม

2.4 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ด้านนวัตกรรมทางการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา พบว่า นวัตกรรมทางการเรียนการสอนทุกชนิดสามารถใช้สอนนักเรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และส่วนใหญ่การสอนที่ใช้นวัตกรรมทางการเรียนการสอน ทำให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนปกติ

2.5 ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา พบว่าผลการเรียนการสอนด้านต่างๆ กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กัน

งานวิจัยระดับอุดมศึกษา

อุทุมพร จามรمان (2530) ได้สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนระดับอุดมศึกษา โดยทำวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนระดับอุดมศึกษา” การวิจัยนี้ได้รวบรวม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา จำนวน 489 เล่ม ซึ่งปรากฏว่าส่วนใหญ่เป็น วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท จากการวิเคราะห์งานวิจัยดังกล่าวในเบื้องต้น พบว่าหัวข้อที่อาจนำมา สังเคราะห์ได้ 8 หัวข้อ คือ

1. การฝึกสอน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน
3. การสร้างและพัฒนาแบบเรียนแบบโปรแกรม
4. การเบรียบเทียบวิธีสอนแบบต่างๆ

5. ความสัมพันธ์ต่างๆ
6. ปัญหาในการเรียนการสอน
7. เนื้อหาสาระทั่วไป
8. การใช้เทคโนโลยี

หลังจากนำงานวิจัยจำนวน 489 เล่มดังกล่าวมาศึกษาในรายละเอียด พบร่วมกับหัวข้อที่ซ้ำกัน และมีจำนวนมากพอที่จะสังเคราะห์ได้เพียง 3 หัวข้อ คือ (1) การฝึกสอน (2) การเปรียบเทียบวิธีสอนแบบต่างๆ และ (3) การใช้เทคโนโลยี นอกจากนั้นพบว่าเป็นงานวิจัยที่แคบ และเล็กจนนำมาสังเคราะห์ไม่ได้

ผลการสังเคราะห์สรุปได้คือ

1. งานวิจัยด้านการฝึกสอน

จากการรายงานนั้นงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นนี้พบว่าปัญหาการฝึกสอน ได้แก่ ปัญหาอุปกรณ์ อาจารย์นิเทศฯ อาจารย์ฟีลียং ตัวนักศึกษาฝึกสอน นักเรียนและโรงเรียนที่ฝึกสอน

2. งานวิจัยด้านวิธีการสอนแบบต่างๆ

จากการคำนวณค่าขนาดของผล (Effect Size) พบร่วมกับการสอนโดยวิธีเข้าบทเรียน ใช้สิ่งเร้า ใช้โนดูล ใช้การค้นพบ ใช้สไลเดอร์เบป และใช้กลุ่มสัมพันธ์ ต่างกันจากการสอนแบบบรรยายทุกวิธี เมื่อนำค่าขนาดของผลของการเปรียบเทียบมาคำนวณค่าเฉลี่ยได้ ค่า 0.32 หน่วย

3. งานวิจัยด้านการใช้เทคโนโลยี

แม้ว่าจะไม่มีงานวิจัยใดที่ซ้ำกันเลย แต่จากการรวมงานวิจัยด้านเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน ทำให้สามารถคำนวณค่าขนาดของผล สรุปได้ว่าการใช้ภาพยนตร์เสียงชูปเปอร์ขนาด 8 มม. ให้ผลดีกว่าการสอนแบบบรรยาย เฉลี่ยได้ค่า 0.22 หน่วย

การวิจัยนี้ให้คำตอบแก่นักการศึกษา นักวิจัยการศึกษา และนิสิตนักศึกษาที่ทำการวิจัยในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ว่าคุณภาพงานวิจัยโดยเฉพาะของนิสิตนักศึกษา ส่วนใหญ่ยังมีข้อบกพร่อง แกบเล็ก และระเบียบวิธีวิจัยไม่ถูกต้อง ดังนั้นการนำกราวิจัยที่ขาดคุณภาพมาสังเคราะห์จึงไม่ช่วยให้เกิดความรู้ใหม่ที่นำไปใช้ได้มากนัก

สายวราณ บุญคง (2533) ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา : การสังเคราะห์งานเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษากับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง างงานวิจัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 155 เรื่อง แบ่งเป็นงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ 53 เรื่อง งานวิจัยเชิงทดลอง 102 เรื่อง โดยใช้แบบวิเคราะห์งานวิจัยด้านอุดมศึกษาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีเมตตา (Meta-analysis) ตามแนวคิดของแกลลส โดย

พิจารณาจากระบบการผลิตบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ปัจจัยปัจจอนเข้า องค์ประกอบด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ตัวแปรสำคัญที่ศึกษา คือ ภูมิหลังทางการศึกษา ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจในเชิงวิชาชีพ ความถนัดเชิงเหตุผล การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ เขาวันปีญญา ทัศนคติต่อวิชาที่เรียนและสังคม ฐานะทางสังคมมิตร เพศ และอันดับการเลือกองค์ประกอบด้านคุณลักษณะของผู้สอน ตัวแปรที่สำคัญคือสำคัญ คือ ทัศนคติต่อวิชาชีพ และการตรวจแบบฝึกหัด องค์ประกอบด้านหลักสูตร ตัวแปรที่สำคัญคือ การจัดหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเอกสาร ที่มีการสังเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การสร้างแบบสังเคราะห์งานวิจัย
3. การกำหนดประชากร
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การสรุปและอภิป্রายผลการสังเคราะห์

การศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อกำหนดรอบและแนวทางในการดำเนินงาน

การสร้างแบบวิเคราะห์งานวิจัย

- 1) ผู้วิจัยสร้างแบบวิเคราะห์งานวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยจำแนกประเด็นที่สังเคราะห์ ดังนี้
 - 1) แหล่งทุนวิจัย
 - 2) ปีที่ผลิตผลงานวิจัย
 - 3) ระเบียบวิธีวิจัย
 - 4) ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย
 - 5) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 6) ตัวแปรต้น
 - 7) ตัวแปรตาม
 - 8) สาขาวิชาของผู้วิจัย
 - 9) ภูมิภาคของประชากร
 - 10) สถิติที่ใช้ในการวิจัย
2. นำแบบวิเคราะห์งานวิจัยที่พัฒนาขึ้นไปทดสอบบันทึกข้อมูลจากผลงานวิจัย จำนวน 5 เรื่อง เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างแบบวิเคราะห์กับการสังเคราะห์ข้อมูลที่บันทึกไว้ในแบบวิเคราะห์

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 – ปี 2553 โดยครอบคลุมงานวิจัยจากแหล่งทุน 4 แหล่ง ดังนี้

1. ทุนรัชดาภิเษกสมโภช
2. ทุนงบประมาณแผ่นดิน
3. ทุนคณะครุศาสตร์
4. ทุนภายนอก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยทำการรวบรวมงานวิจัยที่เป็นประชากร รวมทั้งสิ้นจำนวน 39 เรื่อง ที่อยู่ในฝ่ายวิจัย และบริการวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินการบันทึกข้อมูลในแบบวิเคราะห์งานวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่พร้อมจะนำไปสังเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพตามประเด็นที่สังเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลจากแบบวิเคราะห์มาแจกแจงความถี่และร้อยละ โดยจำแนกตามประเด็นการสังเคราะห์ที่กำหนดไว้
2. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเน้นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองลักษณะมาสังเคราะห์ เพื่อนำเสนอผลการวิจัยโดยภาพรวม และนำเสนอแนวทางในการพิจารณากรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 – ปี 2553 มีผลการสังเคราะห์จำแนกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

1. จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและปีที่ผลิตงานวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 1
2. จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและระเบียบวิธีวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 2
3. จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและระดับการศึกษา ที่ทำวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 3
4. จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและระเบียบวิธี วิจัย ดังแสดงในตารางที่ 4
5. จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและตัวแปรต้น ดังแสดงในตารางที่ 5
6. จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและสาขาวิชาของ ผู้วิจัย ดังแสดงในตารางที่ 6
7. จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและตัวแปรตาม ดังแสดงในตารางที่ 7
8. จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและภูมิภาคของ ประเทศไทย ดังแสดงในตารางที่ 8
9. จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและเครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 9
10. จำนวนรายงานผลการวิจัย จำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและสกิลที่ใช้ในการ วิจัย ดังแสดงในตารางที่ 10

ตอนที่ 2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประมาณ)
2. งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

3. งานวิจัยวิชาสาขาวิชatech ในไล่การศึกษา
4. งานวิจัยสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
5. งานวิจัยสาขาวิชาดណตรีศึกษา
6. งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
7. งานวิจัยสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ
8. งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์
9. งานวิจัยสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
10. งานวิจัยสาขาวิชาศิลปศึกษา
11. งานวิจัยสาขาวิชาอุดมศึกษา
12. งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน
13. งานวิจัยไม่ระบุสาขาวิชา

ตอนที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตารางที่แสดง 1 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและปีที่ผลิตงานวิจัย

แหล่งทุนวิจัย	ปีที่ผลิตผลงานวิจัย								รวม	
	2550		2551		2552		2553			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ทุนรัชดาภิเษกสมโภช	-	-	3	7.69	1	2.56	1	2.56	5	12.82
2. ทุนงบประมาณแผ่นดิน	4	10.26	-	-	-	-	-	-	4	10.26
3. ทุนคณศาสตร์	9	23.08	8	20.51	5	12.82	6	15.38	28	71.79
4. ทุนภายนอก	-	-	-	-	-	-	2	5.13	2	5.13
รวม	13	33.33	11	28.21	6	15.38	9	23.08	39	100.00

เมื่อพิจารณางานวิจัยจำแนกตามปีที่เผยแพร่งานวิจัย ห้า 39 เล่มนี้ พบร่วงงานวิจัยเผยแพร่ในปี พ.ศ.2550 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา

ได้แก่ ปี พ.ศ.2551 และปี พ.ศ.2553 คิดเป็นร้อยละ 23.08 และร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาปีที่เผยแพร่งานวิจัย จำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับ ในระหว่างปี พ.ศ.2550 - พ.ศ.2553 พบร่วง

งานวิจัยที่ได้รับทุนรัชดาภิเษกสมโภชเผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ.2551 คิดเป็นร้อยละ 7.69 รองลงมา ได้แก่ ปี พ.ศ.2552 และปี พ.ศ.2553
คิดเป็นร้อยละ 2.56 เท่ากัน

งานวิจัยที่ได้รับทุนงบประมาณแผ่นดินเผยแพร่ในปี พ.ศ.2550 คิดเป็นร้อยละ 10.26

งานวิจัยที่ได้รับทุนคณศาสตร์เผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ.2550 คิดเป็นร้อยละ 15.38 รองลงมา ได้แก่ ปี พ.ศ.2552 คิดเป็นร้อยละ 12.82

งานวิจัยที่ได้รับทุนภายนอกเผยแพร่มากที่สุดในปี พ.ศ.2553 คิดเป็นร้อยละ 5.13

เมื่อพิจารณาตามแหล่งทุนวิจัย พบร่วงงานวิจัยจากแหล่งทุนคณศาสตร์ มีการเผยแพร่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.79 รองลงมาคือ งานวิจัยจาก
แหล่งทุนรัชดาภิเษกสมโภช และงานวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก คิดเป็นร้อยละ 12.82, 10.26 และ 5.13 ตามลำดับ

ตารางแสดง 2 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย	แหล่งทุนวิจัย								รวม	
	ทุนรัฐด้าฯ		ทุนงบแผ่นดิน		ทุนคณะกรรมการสต๊ร์		ทุนภายนอก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การวิจัยเชิงสำรวจ	3	7.69	-	-	5	12.82	-	-	8	20.51
2. การวิจัยเชิงทดลอง	1	2.56	-	-	12	30.77	-	-	13	33.33
3. การวิจัยเชิงความสัมพันธ์	-	-	-	-	3	7.69	-	-	3	7.69
4. การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์	-	-	1	2.56	1	2.56	-	-	2	5.13
5. การวิจัยเชิงคุณภาพ	1	2.56	-	-	1	2.56	-	-	2	5.13
6. การวิจัยเชิงประเมิน	-	-	-	-	2	5.13	1	2.56	3	7.69
7. การวิจัยและพัฒนา	-	-	2	5.13	1	2.56	-	-	3	7.69
8. การศึกษาเฉพาะกรณี	-	-	1	2.56	2	5.13	-	-	3	7.69
9. การวิจัยเชิงผสมผสาน	-	-	-	-	-	-	1	2.56	1	2.56
10. ระบบเมชัดเจน	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56
รวม	5	12.82	4	10.26	28	71.79	2	5.13	39	100.00

เมื่อพิจารณางานวิจัยจำแนกตามระเบียนวิธีวิจัย ทั้ง 39 เล่มนี้ พบว่าใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา ได้แก่ วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ คิดเป็นร้อยละ 20.57 และวิธีการวิจัยเชิงผสมผสานน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.56

เมื่อพิจารณาระเบียนวิธีวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับ พบว่า

งานวิจัยที่ได้รับทุนรัฐภาคีเชกสมโภช เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.69 รองลงมา ได้แก่ การวิจัยเชิงทดลอง และการวิจัยเชิงคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 2.56 เท่ากัน

งานวิจัยที่ได้รับทุนงบประมาณแผ่นดิน เป็นการวิจัยและพัฒนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.13 รองลงมา ได้แก่ การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ และการศึกษาเฉพาะกรณี คิดเป็นร้อยละ 2.56 เท่ากัน

งานวิจัยที่ได้รับทุนคณศรุศาสตร์ เป็นการวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.77 รองลงมา ได้แก่ การวิจัยเชิงสำรวจ คิดเป็นร้อยละ 12.82

งานวิจัยที่ได้รับทุนภายนอก เป็นการวิจัยเชิงปรัมณ และการวิจัยเชิงผสมผสาน คิดเป็นร้อยละ 2.56 เท่ากัน

ตารางแสดง 3 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและระดับการศึกษาที่ทำวิจัย

แหล่งทุนวิจัย	ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย																			รวม
	ประถม ศึกษา		มัธยม ศึกษา		อาชีวศึกษา		อุดมศึกษา						หลักระดับ การศึกษา		อื่นๆ		ระบุไม่ชัดเจน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. ทุนรัชดาภิเษกสมโภช	-	-	1	2.56	-	-	2	5.13	-	-	-	-	1	2.56	1	2.56	-	-	5	12.82
2. ทุนงบประมาณแผ่นดิน	1	2.56	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	5.13	1	2.56	4	10.26
3. ทุนคณะครุศาสตร์	14	35.90	-	-	-	-	7	17.95	1	2.56	-	-	3	7.69	-	-	3	7.69	28	71.79
4. ทุนภายนอก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56	2	5.13
รวม	15	38.46	1	2.56	-	-	9	23.08	1	2.56	-	-	5	12.82	3	7.69	5	12.82	39	100.0

เมื่อพิจารณางานวิจัยจำแนกตามระดับการศึกษาของประชากร ทั้ง 39 เเละนี้ พบร่วมกันในระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมา ได้แก่ ระดับปริญญาตรี และหลักระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.08 และร้อยละ 12.82 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของประชากร จำแนกตามแหล่งทุนวิจัย พบร่วมกัน

งานวิจัยที่ได้รับทุนรัชดาภิเษกสมโภช มีประชากรระดับปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.13 รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา และหลักระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.56 เท่ากัน

งานวิจัยที่ได้รับทุนงบประมาณแผ่นดิน มีประชากรระดับอื่นๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.13 และระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.56

งานวิจัยที่ได้รับทุนคณะครุศาสตร์ มีประชากรประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.90 รองลงมา ได้แก่ ระดับปริญญาตรี และหลักระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.95 และร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

งานวิจัยที่ได้รับทุนภายนอก มีประชากรอยู่ในหลักระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.56

ตารางแสดง 4 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย	ระเบียบวิธีวิจัย																		รวม			
	เชิง สำรวจ		เชิง ทดลอง		เชิงความ สัมพันธ์		เชิงประวัติ		เชิง คุณภาพ		เชิง ประมาน		วิจัยและ พัฒนา		ศึกษาเฉพาะ กรณี		ผสมผสาน		ระบุไม่ชัดเจน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ				
1. แบบสอบถาม	8		10	9.80	2	1.96	-	-	-	-	2	1.96	4	3.92	1	0.98	1	0.98	-	-	28	27.45
2. แบบทดสอบ	-	-	15	14.71	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.96	-	-	-	-	1	0.98	18	17.65
3. แผนการสอน	-	-	10	9.80	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.98	-	-	-	-	-	-	11	10.78
4. แบบบันทึกข้อมูล	3	2.94	1	0.98	1	0.98	-	-	3	2.94	1	0.98	1	0.98	1	0.98	1	0.98	-	-	12	11.76
5. แบบสังเกต	-	-	3	2.94	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.98	1	0.98	-	-	-	-	5	4.90
6. แบบสัมภาษณ์	-	-	2	1.96	-	-	-	-	2	1.96	2	1.96	1	0.98	5	4.90	-	-	-	-	12	11.76
7. แบบประเมิน	-	-	5	4.90	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.96	-	-	-	-	-	-	7	6.86
8. บทเรียนคอมฯ	-	-	1	0.98	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.98
9. เทปบันทึกเสียง	1	0.98	-	-	-	-	-	-	1	0.98	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.96
10. เทปบันทึกภาพ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.98	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.98
11. เกม	-	-	1	0.98	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.98
12. บทเพลงน้ำเสียงคลิป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.98	-	-	-	-	-	-	1	0.98
13. ระบุไม่ชัดเจน	-	-	-	-	1	0.98	1	0.98	-	-	-	-	-	-	1	0.98	-	-	-	-	3	2.94
รวม	12	11.76	48	47.06	4	3.92	1	0.98	7	6.86	5	4.90	13	12.75	9	8.82	2	1.96	1	0.98	102	100.00

เมื่อพิจารณางานวิจัยจำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 39 เล่มนี้ พบร่วมกันที่ แบบบันทึกข้อมูลและแบบสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 27.45 รองลงมา ได้แก่ แบบทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 17.65 แบบบันทึกข้อมูลและแบบสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.76 เท่ากัน

เมื่อพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามระเบียบวิธีวิจัย พบร่วมกัน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเชิงสำรวจ เป็นแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.84 รองลงมา ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลและเทปบันทึกเสียง คิดเป็นร้อยละ 2.94 และ ร้อยละ 0.98 ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเชิงทดลอง เป็นแบบทดสอบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.71 รองลงมา ได้แก่ แบบสอบถามและแผนการสอน คิดเป็นร้อยละ 9.80 เท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเชิงความสัมพันธ์ เป็นแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.96 รองลงมา ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 0.98

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบบันทึกข้อมูลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.94 รองลงมา ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 1.96

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเชิงประมิน เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.96 เท่ากัน รองลงมา ได้แก่ แบบทดสอบและแบบประเมิน คิดเป็นร้อยละ 0.98 เท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและพัฒนา เป็นแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.92 รองลงมา ได้แก่ แบบสอบถามและแบบประเมิน คิดเป็นร้อยละ 1.96 เท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยศึกษาเฉพาะกรณี เป็นแบบสัมภาษณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.90 รองลงมา ได้แก่ แบบสอบถาม แบบบันทึกข้อมูลและแบบสังเกต คิดเป็นร้อยละ 0.98 เท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเชิงผสมผสาน เป็นแบบสอบถามและแบบบันทึกข้อมูลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.98 เท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเชิงประวัติศาสตร์นั้น ไม่วะบุชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 0.98

ตารางแสดง 5 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและตัวแปรต้น

ตัวแปรต้น	แหล่งทุนวิจัย								รวม	
	ทุนรัชดาฯ		ทุนงบแผ่นดิน		ทุนคณะครุศาสตร์		ทุนภายนอก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดการเรียนการสอน	1	2.78	-	-	12	33.33	-	-	13	36.11
2. ระดับความสามารถทางการเรียน	-	-	-	-	3	8.33	-	-	3	8.33
3. รูปแบบการเรียนรู้	1	2.78	1	2.78	2	5.56	-	-	4	11.11
4. การให้ข้อมูลป้อนกลับ	-	-	-	-	2	5.56	-	-	2	5.56
5. ลักษณะของนักเรียน	-	-	-	-	1	2.78	-	-	1	2.78
6. เพศ	2	5.56	-	-	2	5.56	-	-	4	11.11
7. อายุ	1	2.78	-	-	-	-	-	-	1	2.78
8. ระดับความรู้	1	2.78	-	-	-	-	-	-	1	2.78
9. สาขาวิชา	1	2.78	-	-	1	2.78	-	-	2	5.56
10. ภูมิลำเนา	1	2.78	-	-	1	2.78	-	-	2	5.56
11. อิทธิพลจากต่างประเทศ	-	-	1	2.78	-	-	-	-	1	2.78
12. โครงการกิจกรรมต่างๆ	-	-	-	-	1	2.78	1	2.78	2	5.56
รวม	8	22.22	2	5.56	25	69.44	1	2.78	36	100.00

เมื่อพิจารณางานวิจัยจำแนกตามตัวแปรต้น ทั้ง 39 เล่มนี้ พบร่วมกันว่าตัวแปรต้นของงานวิจัยที่เป็นการจัดการเรียนการสอนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.11 รองลงมา ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้และเพศ คิดเป็นร้อยละ 11.11 เท่ากัน

เมื่อพิจารณาตัวแปรต้นจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับพบรายละเอียดดังนี้

ตัวแปรต้นของงานวิจัยที่ได้รับทุนรัชดาภิเษกสมโภช ที่เป็นเพคเมืองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.56 รองลงมา ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน รูปแบบการเรียนรู้ อายุ ระดับความรู้ สาขาวิชา และภูมิลำเนา คิดเป็นร้อยละ 2.78 เท่ากัน

ตัวแปรต้นของงานวิจัยที่ได้รับทุนงบประมาณแผ่นดิน ที่เป็นรูปแบบการเรียนรู้ และอิทธิพลจากต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 2.78 เท่ากัน

ตัวแปรต้นของงานวิจัยที่ได้รับทุนคณะครุศาสตร์ ที่เป็นการจัดการเรียนการสอนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา ได้แก่ ระดับความสามารถทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตัวแปรต้นของงานวิจัยที่ได้รับทุนภายนอก ที่เป็น โครงการ/กิจกรรมต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 2.78

ตารางแสดง 6 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและสาขาวิชาของผู้วิจัย

สาขาวิชาของผู้วิจัย	แหล่งทุนวิจัย								รวม	
	ทุนรัชดาฯ		ทุนงบแผ่นดิน		ทุนคณาครุศาสตร์		ทุนภายนอก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การสอนภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56
2. การอุดมศึกษา	-	-	1	2.56	-	-	-	-	1	2.56
3. การวัดและประเมินผลการศึกษา	1	2.56	-	-	2	5.13	-	-	3	7.69
4. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56
5. จิตวิทยาการศึกษา	1	2.56	-	-	-	-	-	-	1	2.56
6. เทคโนโลยีการศึกษา	1	2.56	-	-	3	7.69	-	-	4	10.26
7. การศึกษาคณิตศาสตร์	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56
8. การศึกษาปฐมวัย	1	2.56	-	-	1	2.56	-	-	2	5.13
9. ดนตรีศึกษา	1	2.56	-	-	1	2.56	-	-	2	5.13
10. ศิลปศึกษา	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56
11. โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายธรรม										
● คณิตศาสตร์	-	-	-	-	4	10.26	-	-	4	10.26
● สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56
● ภาษาต่างประเทศ	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56
● การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56
● ศิลปะ	-	-	-	-	2	5.13	-	-	2	5.13
● สุขศึกษาและพลศึกษา	-	-	-	-	2	5.13	-	-	2	5.13
● ระบบทุนส่วนตัวไม่ซัดเจน	-	-	1	2.56	4	10.26	-	-	5	12.82
12. โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมนตรيم										
● สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	-	-	-	-	1	2.56	-	-	1	2.56
13. ระบุสาขาวิชาไม่ซัดเจน	-	-	2	7.69	1	2.56	2	5.13	6	
รวม	5	12.82	4	10.26	28	71.79	2	5.13	39	100.00

เมื่อพิจารณางานวิจัยจำแนกตามสาขาวิชาของผู้วิจัย ทั้ง 39 เล่มนี้ พบว่าผู้วิจัยอยู่ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปะรุง และกลุ่มที่ไม่สามารถระบุกลุ่มสาระได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.82 รองลงมา ได้แก่ อยู่ในสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา และโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปะรุง กลุ่มสารคณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 10.26 เท่ากัน

เมื่อพิจารณาสาขาวิชาของผู้วิจัย จำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับ พบว่า

สาขาวิชาของผู้วิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนรัฐบาลจากสมโภช ได้แก่ สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย และสาขาวิชานติร์ศึกษา คิดเป็นร้อยละ 2.56 เท่ากัน

สาขาวิชาของผู้วิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนบุประมาณแผ่นดิน ได้แก่ ระบุสาขาวิชาไม่ชัดเจนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.69 รองลงมา ได้แก่ สาขาวิชาการอุดมศึกษา และ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปะรุง กลุ่มที่ไม่สามารถระบุกลุ่มสาระได้ คิดเป็นร้อยละ 2.56 เท่ากัน

สาขาวิชาของผู้วิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนคณฑ์ครุศาสตร์ ได้แก่ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปะรุง กลุ่มสารคณิตศาสตร์ และ กลุ่มที่ไม่สามารถระบุกลุ่มสาระได้ คิดเป็นร้อยละ 10.26 เท่ากัน รองลงมา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.69

สาขาวิชาของผู้วิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนภายนอก ได้แก่ ระบุสาขาวิชาของผู้วิจัยไม่ชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 5.13

ตารางแสดง 7 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม	แหล่งทุนวิจัย								รวม	
	ทุนรัชดาฯ		ทุนงบแผ่นดิน		ทุนคณะครุศาสตร์		ทุนภายนอก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	-	-	1	3.03	11	33.33	-	-	12	36.36
2. การเข้ามายิง	-	-	-	-	1	3.03	-	-	1	3.03
3. เจตคติ	-	-	-	-	2	6.06	-	-	2	6.06
4. มโนทัศน์	-	-	-	-	1	3.03	-	-	1	3.03
5. ความคงทนในการเรียน	-	-	-	-	1	3.03	-	-	1	3.03
6. ความคิดเห็น	-	-	-	-	3	9.09	-	-	3	9.09
5. การสร้างความรู้	-	-	-	-	2	6.06	-	-	2	6.06
6. ความคิดสร้างสรรค์	-	-	-	-	2	6.06	-	-	2	6.06
7. ความพึงพอใจ	-	-	-	-	4	12.12	-	-	4	12.12
8. ลักษณะของนักเรียน	3	9.09	-	-	1	3.03	-	-	4	12.12
9. ความรู้สึกเชิงจำนวน	-	-	-	-	1	3.03	-	-	1	3.03
10. พฤติกรรม	-	-	-	-	1	3.03	-	-	1	3.03
11. ทัศนคติ	-	-	-	-	2	6.06	-	-	2	6.06
12. วัฒนธรรมการวิจัย	-	-	1	3.03	-	-	-	-	1	3.03
13. ประสบการณ์	1	3.03	-	-	-	-	-	-	1	3.03
14. ความสำเร็จของโครงการ	-	-	-	-	-	-	1	3.03	1	3.03
รวม	4	12.12	2	6.06	26	78.79	1	3.03	33	100.00

เมื่อพิจารณางานวิจัยจำแนกตามตัวแปรตาม ทั้ง 39 เล่มนี้ พบว่าตัวแปรตามของงานวิจัยที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมา ได้แก่ ความพึงพอใจและลักษณะของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.12 เท่ากัน

เมื่อพิจารณาตัวแปรตามจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับ พบว่า

ตัวแปรตามของงานวิจัยที่ได้รับทุนรัชดาภิเษกสมโภช ที่เป็นลักษณะของนักเรียนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.09 รองลงมา ได้แก่ ประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.03

ตัวแปรตามของงานวิจัยที่ได้รับทุนงบประมาณแผ่นดิน ที่เป็นวัฒนธรรมการวิจัยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.03 เท่ากัน
ตัวแปรตามของงานวิจัยที่ได้รับทุนคณะครุศาสตร์ ที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา ได้แก่ ความพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 12.12

ตัวแปรตามของงานวิจัยที่ได้รับทุนภายนอก ที่เป็นความสำเร็จของโครงการมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.03

ตารางแสดง 8 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและภูมิภาคของประเทศ

แหล่งทุนวิจัย	ภูมิภาคของประเทศ													รวม				
	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ		ภาคตะวันออก		ภาคกลาง		ภาคตะวันตก		ภาคใต้		ชายแดนภาค					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. ทุนรัชดาภิเษกสมโภช	-	-	-	-	-	-	4	10.26	-	-	-	-	1	2.56	-	-	5	12.82
2. ทุนงบประมาณแผ่นดิน	-	-	-	-	-	-	2	5.13	-	-	-	-	-	-	2	5.13	4	10.26
3. ทุนคณศรุศาสตร์	-	-	-	-	-	-	24	61.54	-	-	-	-	1	2.56	3	7.69	28	71.79
4. ทุนภายนอก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.56	1	2.56	2	5.13
รวม	-	-	-	-	-	-	30	76.92	-	-	-	-	3	7.69	6	15.38	39	100.00

เมื่อพิจารณาจำนวนวิจัยจำแนกตามภูมิภาคของประเทศที่ศึกษา ทั้ง 39 เล่มนี้ พบร่วมภูมิภาคของประเทศที่ศึกษาอยู่ในเขตภาคกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.92 รองลงมา ได้แก่ ไม่ระบุภูมิภาค และชายแดนภาค คิดเป็นร้อยละ 15.38 และร้อยละ 7.69 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาภูมิภาคของประเทศที่ศึกษา จำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับ พบร่วม

ภูมิภาคของประเทศที่ศึกษาของงานวิจัยที่ได้รับทุนรัชดาภิเษกสมโภช ทุนงบประมาณแผ่นดิน และทุนคณศรุศาสตร์ เป็นภาคกลางมีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.26 ร้อยละ 5.13 และร้อยละ 61.54 ตามลำดับ

ภูมิภาคของประเทศที่ศึกษาของงานวิจัยที่ได้รับทุนภายนอก เป็นชายแดนภาค คิดเป็นร้อยละ 2.56

ตารางแสดง 9 จำนวนรายงานผลการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	แหล่งทุนวิจัย								รวม	
	ทุนรัชดาฯ		ทุนงบแผ่นดิน		ทุนคณะกรรมการคุรุศาสตร์		ทุนภายนอก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. แบบสอบถาม	3	2.94	2	1.96	20	19.61	3	2.94	28	27.45
2. แบบทดสอบ	-	-	1	0.98	17	16.67	-	-	18	17.65
3. แผนการสอน	-	-	1	0.98	10	9.80	-	-	11	10.78
4. แบบบันทึกข้อมูล	1	0.98	1	0.98	9	8.82	1	0.98	12	11.76
5. แบบสังเกต	1	0.98	1	0.98	3	2.94	-	-	5	4.90
6. แบบสัมภาษณ์	1	0.98	1	0.98	9	8.82	1	0.98	12	11.76
7. แบบประเมิน	1	0.98	1	0.98	5	4.90	-	-	7	6.86
8. บทเรียนคอมพิวเตอร์	-	-	-	-	1	0.98	-	-	1	0.98
9. เทปบันทึกเสียง	-	-	-	-	2	1.96	-	-	2	1.96
10. เทปบันทึกภาพ	-	-	-	-	1	0.98	-	-	1	0.98
11. เกม	-	-	-	-	1	0.98	-	-	1	0.98
12. บทเพลงนาฏศิลป์	-	-	-	-	1	0.98	-	-	1	0.98
13. ระบุไม่ชัดเจน	-	-	1	0.98	2	1.96	-	-	3	2.94
รวม	7	6.86	9	8.82	81	79.41	5	4.90	102	100.00

เมื่อพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามแหล่งทุนที่ได้รับ พบว่า

เครื่องมือที่ใช้วิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนรัฐdagiyeksmgoz เป็นแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.94 รองลงมา ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมิน คิดเป็นร้อยละ 0.98 เท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้วิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนงบประมาณแผ่นดิน เป็นแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.96 รองลงมา ได้แก่ แบบทดสอบและการสอน แบบบันทึกข้อมูล แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน คิดเป็นร้อยละ 0.98 เท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้วิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนคณะครุศาสตร์ เป็นแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.61 รองลงมา ได้แก่ แบบทดสอบและการสอน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และร้อยละ 9.80 ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้วิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนภายนอก เป็นแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.94 รองลงมา ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลและแบบสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 0.98 เท่ากัน

ตารางแสดง 10 จำนวนรายงานผลการวิจัย จำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย	แหล่งทุนวิจัย								รวม	
	ทุนรัชดาฯ		ทุนงบแผ่นดิน		ทุนคณะกรรมการคุรุศาสตร์		ทุนภายนอก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความถี่	-	-	-	-	7	4.83	2	1.38	9	6.21
2. ร้อยละ	2	1.38	2	1.38	16	11.03	2	1.38	22	15.17
3. ค่าเฉลี่ย	4	2.76	1	0.69	18	12.41	1	0.69	24	16.55
4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3	2.07	-	-	14	9.66	1	0.69	18	12.41
5. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	1	0.69	-	-	1	0.69	-	-	2	1.38
6. สัมประสิทธิ์การแปรผัน	1	0.69	-	-	-	-	-	-	1	0.69
7. ค่าต่ำสุด/สูงสุด	-	-	-	-	2	1.38	-	-	2	1.38
8. ความเบี้ยว	-	-	-	-	2	1.38	-	-	2	1.38
9. ความโด่ง	-	-	-	-	2	1.38	-	-	2	1.38
10. การทดสอบ t	3	2.07	-	-	11	7.59	-	-	14	9.66
11. การทดสอบไค-สแควร์	1	0.69	-	-	3	2.07	-	-	4	2.76
12. การทดสอบ F	-	-	-	-	5	3.45	-	-	5	3.45
13. การวิเคราะห์ความแปรปรวน	1	0.69	-	-	7	4.83	-	-	8	5.52

ตารางแสดง 10 (ต่อ) จำนวนรายงานผลการวิจัย จำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับและสติ๊กที่ใช้ในการวิจัย

สติ๊กที่ใช้ในการวิจัย	แหล่งทุนวิจัย								รวม	
	ทุนรัชดาฯ		ทุนงบแผ่นดิน		ทุนคณะครุศาสตร์		ทุนภายนอก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14. การวิเคราะห์ทดสอบ	1	0.69	-	-	2	1.38	-	-	3	2.07
15. สหสมพันธ์	1	0.69	-	-	2	1.38	-	-	3	2.07
16. ความตรง	-	-	-	-	4	2.76	-	-	4	2.76
17. ความเที่ยง	-	-	-	-	3	2.07	-	-	3	2.07
18. ความยาก	-	-	-	-	1	0.69	-	-	1	0.69
19. ค่าอำนาจจำแนก	-	-	-	-	2	1.38	-	-	2	1.38
20. การจัดอันดับ	-	-	-	-	1	0.69	-	-	1	0.69
21. การวิเคราะห์เนื้อหา	1	0.69	3	2.07	7	4.83	1	0.69	12	8.28
22. การเปรียบเทียบภายหลัง	-	-	-	-	1	0.69	-	-	1	0.69
23. การจัดระบบข้อมูลแบบอุปนัย	-	-	-	-	1	0.69	-	-	1	0.69
24. ระบบไม่ซัดเจน	-	-	-	-	1	0.69	-	-	1	0.69
รวม	19	13.10	6	4.14	113	77.93	7	4.83	145	100.00

เมื่อพิจารณางานวิจัยจำแนกตามสถิติที่ใช้ในการวิจัย ทั้ง 39 เล่มนี้ พบร่วมกันที่ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 16.55 รองลงมา ได้แก่ ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 15.17 และร้อยละ 12.41 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิติที่ใช้ในการวิจัย จำแนกตามแหล่งทุนวิจัยที่ได้รับ พบร่วมกัน

สถิติที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับทุนรัฐภาคีเชกสมโภช เป็นค่าเฉลี่ยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.76 รองลงมา ได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 2.07

สถิติที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับทุนงบประมาณแผ่นดิน เป็นการวิเคราะห์เนื้อหามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.07 รองลงมา ได้แก่ ร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 1.38

สถิติที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับทุนคณศึกษาสตร์ เป็นค่าเฉลี่ยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.41 รองลงมา ได้แก่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 11.03 และร้อยละ 9.66 ตามลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับทุนภายนอก เป็นความถี่ และร้อยละ คิดเป็นร้อยละ 1.38 เท่ากัน

ผลการสังเคราะห์เนื้อหา

เมื่อพิจารณาผลการสังเคราะห์งานวิจัยจำแนกตามสาขาวิชาของผู้วิจัย จำแนกได้ดังนี้

งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายปะรุง)

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายปะรุง) มี 15 เล่ม พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นงานวิจัยศึกษาเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เจตคติ ความคิดเห็น ทัศนคติ ผลการศึกษาพบว่า

- 1) การใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิดนักศึกษาสัมฤทธิ์ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความรู้สึกเชิงจำนวน และทัศนคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์เปลี่ยนแปลง ในทางบวก
- 2) การเรียนโดยใช้เอกสารสรุปโน้ตชั้น มีความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่า การเรียนโดยไม่ใช้เอกสารสรุปโน้ตชั้น แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน
- 3) การเรียนนาฏศิลป์และดนตรีพื้นเมืองในรูปแบบจังหวะเดียวกันทำให้ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชานาฏศิลป์และดนตรีสูงขึ้น ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ และดนตรี
- 4) การสอนแบบสาธิต การสอนแบบวางแผนอิสระ และการสอนรวมแบบสาธิตกับ วางแผนอิสระ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของวิชางานบ้านและวิชาโภชนาการสูงขึ้น ด้านทักษะ พบว่า การสอนที่แตกต่างกันไม่ส่งผลที่แตกต่างกัน แต่วิชาโภชนาการส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนด้านทักษะสูงกว่าวิชางานบ้าน ด้านเจตคติ พบว่า การสอนรวมแบบสาธิตและวางแผน อิสระส่งผลต่อเจตคติทางการเรียนดีกว่าการสอนแบบสาธิต และความคิดเห็น พบว่า การสอนรวมแบบ สาธิตและวางแผนอิสระ การสอนแบบวางแผนอิสระ ส่งผลต่อความคิดเห็นทางการเรียนดีกว่าการสอน แบบสาธิต
- 5) วิธีบันทึกแบบคอร์นอลล์ ไม่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจ ความเครียด และความกังวลของนักเรียน
- 6) สื่อประกอบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ด้านเนื้อเพลงและทำนองเพลงสำหรับครู นาฏศิลป์ระดับปฐมศึกษา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกมที่มาตรฐาน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนครูมีความพึงพอใจต่อสื่อประกอบการเรียนการสอนในระดับมาก
- 7) การประเมินโครงการพัฒนาทักษะกีฬาภายนอก เพื่อเป็นนักกีฬาแบบเรียนร่วม ห้องเรียน พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ผู้ฝึกสอน ครูประจำชั้น ครูประจำวิชาที่มีต่อโครงการฯ และการจัดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมห้องเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมากและเหมาะสม ความ คาดหวังของผู้ปกครอง คือเป็นตัวแทนกีฬานักเรียน ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์อยู่ใน

ระดับเหมาะสมมาก ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน ครูประจำชั้น และครูประจำวิชา ต่อพัฒนาการและความพึงพอใจต่อนักเรียนอยู่ในระดับดี นักเรียนมีความพึงพอใจต่อพัฒนาการและผลการเรียน

8) รูปแบบกระบวนการเรียนรู้บนพื้นฐานแนวคิดไทย ประกอบด้วยการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียม ขั้นสอน และขั้นประเมินผล โดยขั้นสอน มีขั้นตอนการพัฒนาปัญญา 3 ขั้นตอน คือ สุ่มยบัญญา จินตมยบัญญา และภารวนามยบัญญา สำหรับขั้นประเมินผลนั้น สังเกตผู้เรียนใช้วิธีคิดแบบโยนไส้กิจกรรม วิธีคิดและวิธีปฏิบัติแบบอธิษัท 4 และการปฏิบัติตามค่าทางธรรมชาติในแต่ละการขั้นตอนการสอน และประเมินผลว่าผู้เรียนมีการพัฒนามากน้อยอย่างไร ผลการทดลองใช้พบว่า สารการเรียนรู้ที่นักเรียนเกิดการพัฒนามากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกิดการพัฒนาปัญญามากที่สุด ปัญญาที่นักเรียนเกิดการพัฒนามากที่สุด คือ วิธีคิดแบบโยนไส้กิจกรรม

9) งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็น ปัญหา ปัจจัยที่มีต่อผลการเลือกตารางเรียน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบร่วมว่า นักเรียนมีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนวิชาที่เน้นส่วนที่มีกิจกรรม เช่น ศิลปะ ดนตรี และกีฬา มากกว่าส่วนของวิชาภาษา เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ จำนวนครั้งในการตัดสินใจเลือกตารางเรียนนั้น พบร่วมว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกตารางเรียนได้ในการตัดสินใจเพียงแค่หนึ่งครั้ง บางส่วนมีการเปลี่ยนใจ โดยมีเหตุผลว่ากิจกรรมอื่นสนุกกว่า และจำนวนนักเรียนในตารางที่ต้องการเต็มจำนวนแล้ว สำหรับด้านความต้องการความช่วยเหลือส่วนใหญ่ ไม่ต้องการความช่วยเหลือในการตัดสินใจเลือกตารางเรียน รองลงมาคือ การเลือกเรียนตามคำแนะนำของเพื่อน ผู้ปกครอง และอาจารย์ตามลำดับ สำหรับความคิดเห็นพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการเลือกตารางเรียน เนื่องจากเป็นกิจกรรมหรือวิชาเรียนที่ชอบมีความสนุกสนานในการเรียน ได้เลือกตารางเรียนด้วยตนเอง ไม่มีการบ้านเหมือนที่เคยเรียนตามปกติ ข้อเสนอแนะแบ่งเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นแรก คือ กลุ่มวิชาเรียนที่นักเรียนอย่างให้จัดขึ้น ได้แก่ วิชาเกี่ยวกับวิชาการ ศิลปะ ดนตรี พลศ คอมพิวเตอร์ ลูกเสือ ดูนก เป็นต้น ประเด็นที่สอง คือ อย่างให้มีกิจกรรมทัศนศึกษา และมีความหลากหลายของกิจกรรม ประเด็นที่สาม คือ อย่างให้มีกิจกรรมสนุกมากๆ อย่างให้มีหลายสีป่าดำเนินการเลือกเรียนได้ไม่จำกัด วิชาเรียนเพิ่ม และทุกตารางเรียนเรียนเหมือนกันแต่คนละเวลา ในด้านของปัญหาในการเลือกตารางเรียน พบร่วมว่าส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการเลือกตารางเรียน สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกตารางเรียน พบร่วมว่าปัจจัยด้านบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์ ปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์ โดยที่นักเรียนชายจะเน้นวิชาการงานอาชีพและกีฬา ในขณะที่นักเรียนหญิงจะเน้นการงานอาชีพ ศิลปะ และดนตรี สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกตารางเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าการเลือกวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เพียงวิชาเดียว นักเรียนที่เลือกเรียนในแต่ละวิชามีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานั้นๆ สูงทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาดนตรีและการงานอาชีพ

10) แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กแอกซ์เพรสเกอร์ชินโดยแบ่งเป็น 4 กระบวนการ คือ กระบวนการของผู้ปกครอง ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู การพัฒนาพฤติกรรม การเพิ่มความรู้และประสบการณ์ การดูการบ้านและรายงาน การส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ในสังคม และการแนะนำแนวทาง การแก้ไขปัญหาและการเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ กระบวนการของครู – อาจารย์ ได้แก่ การศึกษาลักษณะของเด็ก การสนับสนุนให้นักเรียนเรียนร่วมกัน เพื่อน การเสนอแนวทางการปรับพฤติกรรม การประสานงานกับผู้ปกครอง ลักษณะของครู ต้องมีความเข้าใจ อดทนสูง เสียสละ เมตตา และใจเย็น กระบวนการของเพื่อนร่วมชั้น ได้แก่ การช่วยปรับพฤติกรรม และการสนับสนุนและส่งเสริมในการเรียนและทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน กระบวนการของเด็กแอกซ์เพรสเกอร์ชินโดย ได้แก่ การกระตุ้นตนเองให้สามารถเรียนร่วมกับเพื่อนได้ การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับเพื่อน การปรับปรุงข้อบกพร่องทางการใช้ภาษา การควบคุมพฤติกรรมการแสดงออก และการนำประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อปรับพฤติกรรมและพัฒนาตนเองให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การศึกษาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชายและหญิงพบว่าสมรรถภาพทางกายของนักเรียนทุกชั้นอนุญในระดับปานกลาง ยกเว้นรายการ งอแข่นห้อยหัว ซึ่งนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับต่ำ นักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 6 และนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 อยู่ในระดับต่ำมาก

11) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมพื้นฐาน ความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าคะแนนความพร้อม คะแนนสอบวัดพื้นฐานความรู้ วิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก คะแนนสอบวัดพื้นฐานความรู้วิชาคณิตศาสตร์สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชาได้ เป็นอันดับ 1 ยกเว้น ทศนศิลป์และการงานอาชีพ นักเรียนประเภทบุคคลภายนอก มีคะแนนความพร้อม คะแนนสอบวัดพื้นฐานความรู้ และผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูง รองลงมา คือ นักเรียนประเภทโครงการสวัสดิการศึกษาสังเคราะห์ และนักเรียนโครงการบุต্তมนุคจารุพิมพ์ ตามลำดับ

12) การสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ที่ตระหนักรู้ในความเป็นไทยโดยโครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สามารถพัฒนาและจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ระดับดี ระดับดีมาก และระดับดีมากที่สุด มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นักเรียนและผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมระดับดีมาก และนักเรียนมีผลการเรียนรู้จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแตกต่างกันตามสภาพวัฒนธรรมของจังหวัด

โครงการพัฒนาแบบสอบถามมาตรฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาได้ พัฒนาแบบสอบถามทั้งหมด 3 ชุด ชุดละ 40 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีค่าความเที่ยงมากกว่า 0.70 และระดับความยากไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) มีเพียง 1 เล่ม ได้ทำการศึกษาแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ให้ถึงสิ้นสุดยุคสมบูรณ์มาสิ้นเชิง พบว่า มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 9 แผน และหลักสูตรรวมทั้งสิ้น 8 หลักสูตร หลักการสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา คือ การสร้างคน สร้างชาติ ด้วยการศึกษาตามแบบ อารยประเทศ โดยคำนึงถึงความหมายสมกับสภาพสังคมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย การจัดการศึกษา ควบคู่กับการกล่อมเกลาคุณธรรมตามหลักพะพุทธศาสนา การปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ ผู้เรียน การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

งานวิจัยสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษามี 4 เล่ม พบว่าเป็นงานวิจัยศึกษาเกี่ยวกับ สื่อการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว การให้ข้อมูล ป้อนกลับในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ วิธีการเรียนรู้เป็นทีมแบบแตกต่างสาขาวิชาและไม่แตกต่าง สาขาวิชา และรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมและกระบวนการ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ผลการศึกษาพบว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับในแฟ้มอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้สอน ระบุผลการประเมินด้วยคำว่า ดี พo ใช้ และควรปรับปรุง แล้วให้คะแนน และระบุข้อผิดพลาดแล้วบอก แนวทางในการแก้ไขปรับปรุง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ การใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ระดับความสามารถทางการเรียน ต่างกัน ปัจจัยของการเรียนรู้เป็นทีมที่ส่งผลต่อการสร้างความรู้ที่เป็นนวัตกรรม ได้แก่ ประสบการณ์ การเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ แรงจูงใจ และภาวะผู้นำ

งานวิจัยสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษามี 3 เล่ม พบว่างานวิจัยศึกษา เรื่องที่แตกต่างกันไป ได้แก่

- 1) การรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของนักจิตวิทยาโรงเรียน พบว่า นักเรียนมีความคุ้นเคยกับนักจิตวิทยาโรงเรียนระดับค่อนข้างน้อย ทั้งนักเรียนหญิง นักเรียนชาย นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย รับรู้ความสำคัญของวิชาชีพ นักจิตวิทยาโรงเรียนไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะรับรู้ในด้านการสอนแทรก ด้านการหารือกับครูและด้านการหารือกับผู้ปกครองมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

2) ประสิทธิภาพของการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาคณบดุคุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตคณบดุคุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541 - 2544 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร คะแนนสอบและภูมิหลังมีความสัมพันธ์และสามารถทำงานอย่างความสามารถส่วนตัวในการศึกษา

3) ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครุพั่วจากการจัดการเรียนการสอนในคณบดุคุศาสตร์ ช่วยพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครุในระดับมาก 8 มาตรฐาน ยกเว้น ด้านพัฒนาหลักสูตร อู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และหลักสูตรแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครุทั้ง 9 มาตรฐานแตกต่างกัน นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน แตกต่างกันเพียงด้านเดียว คือ ด้านภาษาและเทคโนโลยี

งานวิจัยสาขาวิชาดันตรีศึกษา

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาดันตรีศึกษามี 2 เล่ม พบว่างานวิจัยศึกษาเรื่องที่แตกต่างกันไป ดังนี้

1) คุณภาพของกิจกรรมขับร่องประสบการณ์ของโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษา พบว่า ผู้สอนมีพื้นฐานในการจัดกิจกรรมขับร่องประสบการณ์ โรงเรียนส่วนใหญ่มีงบประมาณสำหรับ วงขับร่องประสบการณ์อยู่ในระดับที่ได้มาตรฐาน

2) การประเมินโครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ พบว่าประสบ ความสำเร็จในการดำเนินการบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถทางภาษา และวัฒนธรรมไทย สามารถสอบเทียบความรู้ตามหลักสูตร กศน. ได้ สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดี กับคนไทยในต่างประเทศและชุมชน ตลอดถึงกับโครงสร้าง เนื่องจากโครงการมีหลักสูตรแกนนำกลาง ชัดเจน โดยจัดเนื้อหาสาระได้เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน คือ กลุ่มความรู้ด้านภาษาไทย ดันตรีไทย และภาษาศิลป์ไทย

งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมี 2 เล่ม พบว่าส่วนใหญ่ในงานวิจัยศึกษา เกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนรู้ ได้แก่ การนำแนวคิดจิตปัญญาศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการศึกษาเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่าประสบการณ์การเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัยที่เกิดขึ้น คือ การรู้เท่าทันตนเอง การเรียนรู้ตนเอง การเข้าใจตนเอง การเข้าใจและยอมรับผู้อื่น นอกจากนี้ ยังมีการเรียนรู้ชีวิต การพัฒนาตนเอง การมองโลกในแง่ดีและมีความสุข การเห็นคุณค่าของผู้อื่น การตระหนักรู้ต่อวิชาชีพ ได้แก่ การเท่าทันตัวเองของครุ การพัฒนาตนเอง ของครุ การเห็นคุณค่าของครุ การเข้าใจถึงความไม่แน่นอน

งานวิจัยสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ มีเพียง 1 เล่ม พบว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยการเขื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง สามารถพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการเขื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงทั้งระดับต่ำและระดับสูงของได้ และมีเจตคติที่ดีในระดับมาก

งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ มีเพียง 1 เล่ม พบว่า การใช้โนเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และคำรามระดับสูง สามารถพัฒนามโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ได้ ในภาพรวมและทุกสาระคณิตศาสตร์ ผู้เรียนสามารถอธิบายในทัศน์แบบมีโครงสร้างที่เป็นเหตุเป็นผลได้และคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ให้ความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียนและมีประโยชน์ในการนำไปใช้

งานวิจัยสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มีเพียง 1 เล่ม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสำนึกสาธารณะต่อสถาบัน สิ่งแวดล้อม และวิชาชีพครูสำหรับนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในอดีต การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์และอิทธิพลเชิงบวกแต่ก็มีความไม่แน่นอน มีความสัมพันธ์และอิทธิพลในเชิงลบ

งานวิจัยสาขาวิชาศิลปศึกษา

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาศิลปศึกษา มีเพียง 1 เล่ม พบว่า ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์งานประติมากรรมมี 9 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาแนวคิดและที่มา 2) การร่างรูปแบบและการแก้ไขปรับแบบร่าง 3) การสร้างแบบประติมากรรม 4) การทำแม่พิมพ์ 5) การปั้นรูปทรง 6) การหล่อแม่พิมพ์ 7) การถอดแม่พิมพ์ 8) การบืน การตรวจสอบ และการแก้ไขปรับปรุง 9) การติดตั้งผลงานโดยมีแนวทางในการประยุกต์ใช้ในการสอนศิลปะ ดังนี้ 1) สร้างความตระหนักรู้การทำงานศิลปะ มีกระบวนการขั้นตอนที่เป็นระบบ 2) การให้ความสำคัญต่อการคิดวิเคราะห์ 3) การส่งเสริมให้ผู้เรียนทดลองและแก้ปัญหา 4) การสร้างเจตคติที่ดีในการทำงานประติมากรรม

งานวิจัยสาขาวิชาอุดมศึกษา

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาการอุดมศึกษา มีเพียง 1 เล่ม พบว่า อิทธิพลทางการศึกษาของต่างประเทศที่มีต่อการจัดการศึกษาไทย ศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษา จากอิทธิพลทางการศึกษาของต่างประเทศ ทำให้ทุกคนมุ่งศึกษาเข้ารับราชการ มีการเรียนวิชาชีพ ต่อมาใช้แนวคิดพัฒนาการและแนวคิดการศึกษาตลอดชีวิตและมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ

และยุคโลกาภิวัตน์ การศึกษาตลอดชีวิตของ John Dewey และสังคมแห่งการเรียนรู้ของ Ivan Illich ผลักดันให้มีการปฏิรูปการศึกษา ด้านกระบวนการจัดหลักสูตรและการสอนต่างๆ การเรียนการสอนเน้นความรู้และการท่องจำ มีการสนับสนุนให้มีโครงสร้างทางการศึกษาต่างๆ และช่วยเหลือด้านการจัดการเรียนการสอน สืบ อุปกรณ์ และทุนการศึกษา ต่อมา มีการจัดตั้งโรงเรียนสองภาษา โรงเรียนวิทยาศาสตร์ และด้านการบริหารจัดการศึกษา มีการรวมรวมหน่วยงานทางการศึกษาให้อยู่ในรับผิดชอบของกรมธรรมการ มีการโอนโรงเรียนประชาบาลและโรงเรียนประถมศึกษาไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษา ในระดับอุดมศึกษา มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยและพัฒนาอาชารย์โดยรับทุนการศึกษาจากองค์กรต่างประเทศ ต่อมา เน้นให้มีการกระจายอำนาจจากการบริหารจัดการศึกษาให้มีความทั่วถึงและเกิดการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานท้องถิ่น ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนมีการประกันคุณภาพทางการศึกษา

งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษากองระบบโรงเรียน

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาการศึกษากองระบบโรงเรียน มีเพียง 1 เล่ม พนบฯแนวโน้มการจัดการศึกษากองระบบโรงเรียนของประเทศไทยในทศวรรษหน้าี้นี้ แบ่งเป็น ด้านปรัชญาและแนวคิด จะเน้นการศึกษาตลอดชีวิตที่เขื่อนความเสมอภาคของโอกาสในการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ยึดปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยกลุ่มเป้าหมายของการศึกษากองระบบโรงเรียน คือ ผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาจากในระบบโรงเรียน ด้านบทบาทของการศึกษากองระบบโรงเรียน คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสามารถของประชาชนอย่างยั่งยืน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติและเศรษฐกิจ พัฒนาชุมชนและสังคม และพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะและการเมือง ด้านหลักสูตร เนื้อหา และการเรียนการสอนนั้น หลักสูตรขั้นพื้นฐานลดความสำคัญลง หลักสูตรเป็นหลักสูตรที่มีชุมชนและสถานประกอบการเป็นฐาน มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชนและบุคคล ด้านการบริหาร การจัดการและการประสานงาน การบริหารจะเน้นการกระจายอำนาจสู่ชุมชน ศูนย์การเรียนรู้ หรือสถานศึกษาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ระดมทรัพยากรจากแหล่งการเรียนรู้ มีเอกสารในการกำหนดนโยบาย สำหรับการจัดการและการประสานงาน จะดำเนินการในรูปแบบเครือข่าย ปรับกฎเกณฑ์ให้ยืดหยุ่น เสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน องค์กรเอกชน สถาบันและหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการแผนและดำเนินงาน การจัดการศึกษากองระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย ด้านการประเมินและติดตามผล มีสถาบันช่วยดูแลมาตรฐานการศึกษากองระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย ประเมินผลสมฤทธิ์ทางการศึกษาตามความเหมาะสมของผู้เรียน วัดคุณประสิทธิ์ของการประเมิน เป็นการประเมินที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามสภาพจริง รวมทั้งมีการติดตามผลของผู้เรียนเป็นระยะ

งานวิจัยไม่ระบุสาขาวิชา

งานวิจัยที่ผู้วิจัยไม่สามารถระบุสาขาวิชาได้ มี 5 เล่ม พบว่างานวิจัยศึกษาเรื่องที่แตกต่างกันไป ได้แก่ โครงการกีฬาสร้างความสามัคคีป่วงชน สร้างคน สู่เศรษฐกิจไทย โครงการวิจัยการพัฒนา รูปแบบสภารเด็กและเยาวชน การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ รูปแบบการให้บริการคอมพิวเตอร์ สำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และรูปแบบการสร้างและพัฒนาครูเพื่อรองรับ กระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาปัญญาณพื้นฐานแนวคิดไทย ผลการศึกษามีรายละเอียด ดังนี้

1) โครงการกีฬาสร้างความสามัคคีป่วงชน สร้างคน สู่เศรษฐกิจไทย ความสำเร็จของ โครงการเทียบกับตัวชี้วัด ได้แก่ เจตคติที่มีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาและความคิดเห็นที่มีต่อ นโยบายของรัฐบาลที่มีต่อการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาในชุมชนของเยาวชนและประชาชน อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โครงการช่วยเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เข้าร่วมกิจกรรมและ/หรือชุมชน ประเด็นต่างๆ ของโครงการมีความสำเร็จในระดับมาก ยกเว้น ด้านงบประมาณและด้านวัสดุอยู่ในระดับ ปานกลาง จากการเยี่ยมพื้นที่และการประชุมสนทนากลุ่ม พบว่าการจัดกิจกรรมมีความหลากหลาย ของประเภทกีฬา 5-8 ประเภท ขึ้นอยู่กับความนิยมและลักษณะพื้นฐานของผู้เข้าร่วม ระยะเวลาที่จัดการ แข่งขันไม่ค่อยเหมาะสม เนื่องจากเป็นช่วงสอบปลายภาค การสอบเข้าเรียน การประชาสัมพันธ์มุ่งเน้น ให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรม การบริหารจัดการโครงการอยู่ใน 3 รูปแบบ ได้แก่ โรงเรียนจัดการแข่งขันตาม งบประมาณจากเขตพื้นที่แบบเบ็ดเตล็ด, สำนักงานเขตพื้นที่ประชาสัมพันธ์ไปยังโรงเรียน และจัดตั้ง คณะกรรมการดำเนินงาน และสำนักงานเขตพื้นที่จัดสรรงบประมาณให้กลุ่มโรงเรียนเพื่อหาตัวแทนมา แข่งขันระดับเขต โดยเขตพื้นที่รับผิดชอบ ปัจจัย/สภาพแวดล้อมสำคัญที่影响ต่อการดำเนินงานมี 9 ประการ ได้แก่ 1) การประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่มีอำนาจในการจัดแข่งขันกีฬา 2) การให้ ความสำคัญกับโครงการจากสำนักงานเขตพื้นที่ 3) การให้ความสำคัญกับโครงการจากผู้บริหารโรงเรียน และเอื้อต่อคุณค่า 4) การประชาสัมพันธ์ทั้งในด้านข้อมูลโครงการและด้านความท้าทึงของการ ประชุมพันธ์ 5) ระยะเวลา/ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม 6) ชนิดของกีฬาและรูปแบบในการจัด 7) สถานที่ที่ได้มาตรฐานและเป็นที่รู้จักของคนในพื้นที่ 8) ผู้เกี่ยวข้องช่วยให้การแข่งขันบรรลุเป้าหมาย และ 9) รางวัลในการแข่งขัน ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะจาก ได้แก่ 1) ระยะเวลาในการดำเนินงาน กระชันชิด และตรงกับภารกิจหลักของโรงเรียน 2) การเบิกจ่ายงบประมาณอย่างมาก

2) โครงการวิจัยการพัฒนา รูปแบบสภารเด็กและเยาวชน สภารการดำเนินงานของสภารเด็กฯ พบว่าไม่มีสถานที่ทำการถาวรหือไถลสถานที่ราชการซึ่งมีเวลาเปิด - ปิด แน่นอน สร้างให้ได้รับ งบประมาณสนับสนุนจากการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สาเหตุของความสำเร็จ 5 อันดับแรก ได้แก่ ความสามัคคีและการร่วมมือของสมาคม การร่วมมือของ หน่วยงาน เจ้าหน้าที่และที่ปรึกษาที่ดี สมาคมมีคุณธรรมและหลักในการทำงาน และงบประมาณ เพียงพอ ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค 5 อันดับแรก ได้แก่ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดความสามัคคีและการ ร่วมมือของสมาคม การประสานงานและการดำเนินงานขาดการสนับสนุนจากหน่วยงาน และปัญหา

เรื่องการเดินทางหรือเวลาในการทำงาน จุดเด่น ได้แก่ ความสามัคคี ความร่วมใจ การทำงานเป็นทีม สมาชิกมีคุณธรรม และหลักการทำงาน มีกิจกรรมนำสันใจ สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะและ ประสบการณ์ในการทำงานดี ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานอย่างดี จุดด้อย ได้แก่ ปัญหาด้านการ ติดต่อสื่อสารและประสานงาน งบประมาณไม่เพียงพอ ปัญหาด้านการเดินทาง ปัญหาด้านเวลา สมาชิกขาดความสามัคคี ร่วมมือ ร่วมใจ

ส่วนความต้องการของการพัฒนาการดำเนินงานของสภากาชาดก มีความต้องการด้านทรัพยากร่มากที่สุด ซึ่งได้แก่ ทุนทรัพย์และทรัพยากรทางกายภาพ รองลงมาได้แก่ ศักยภาพของผู้ดูแล กล่าวคือ มีความต้องการการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

รูปแบบของสปาเด็กฯ ที่ประสบความสำเร็จมีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ผู้ว่าฯ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทีมที่ปรึกษา ภาคระดับนำข้อมูลสปาเด็กฯ และทีมงานที่ช่วยเหลือดำเนินการ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดระบบข้อมูลในพื้นที่ โครงการกิจกรรม การสร้างเครือข่าย และการพัฒนาองค์กร

3) การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ คณบดุคุศาสตร์มีนโยบายส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการวิจัยแต่ภาพรวมของบริษัทงานวิจัยและผู้วิจัยในการบริหารแต่ละสมัยมีไม่เกินร้อยละ 50 ของจำนวนงานวิจัย งานวิจัยส่วนใหญ่ เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ เป็นงานเดียว จุดอ่อน ของการดำเนินงานด้านวิจัย พบว่าการบริหารจัดการและระบบเป็นด้านการเงินมีความยุ่งยากและ ขั้นตอนมาก การทำวิจัยส่วนใหญ่ยังเป็นส่วนบุคคล และมักจะเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยสนใจและเจ้าของทุน ต้องการ จุดแข็งของการดำเนินงานด้านวิจัย พบว่าคณบดุคุศาสตร์มีกลุ่มอาจารย์นักประชานุรักษ์ เป็นพี่เลี้ยงให้ นักวิจัยใหม่ๆได้ ผู้บริหารทุกสมัยให้ความสนใจกับการวิจัยอย่างชัดเจน คณบดุคุนคุณด้านวิจัย เพียงพอ และมีกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านวิจัยอยู่เสมอ ปัจจัยที่สร้างวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ ระหว่างกลุ่มที่ทำวิจัยและไม่ทำวิจัย เช่น นโยบายสนับสนุนการทำวิจัย รางวัลประกาศเกียรติคุณ การส่งเสริมการเผยแพร่วิจัย แนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัย เช่น ปลูกฝังและสร้างทัศนคติใน การทำวิจัย เป็นต้น

4) การศึกษารูปแบบการให้บริการคอมพิวเตอร์ สำหรับนิสิตครุศาสตร์พบว่า尼สิต ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับสถานที่ตั้ง ห้องคอมพิวเตอร์ อุณหภูมิ และเวลาเปิด-ปิด สภาพคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมไม่ทันสมัย มีเครื่องเสียจำนวนมากและไม่เพียงพอ ในช่วงการเรียนการสอน พักเที่ยงและใกล้เวลาสอบ สถานที่ตั้งของห้องอินเตอร์เน็ตไม่เหมาะสม บุคลากรไม่เพียงพอ ควรปรับปรุง มนุษยสัมพันธ์ เพิ่มการดูแล้วรัก ปรับปรุงราคากำไรให้บริการ Printer ควรมีห้องคอมพิวเตอร์ขนาดกลาง 4 ห้อง จำนวน 40 เครื่อง ให้บริการได้ในช่วงเวลา 7.00 - 20.00 น. มีเจ้าหน้าที่ดูแลและบริการ ในแต่ละ ห้องคอมพิวเตอร์ควรมีโปรแกรมพื้นฐานครบถ้วนทุกเครื่อง และมีการจานวนอยู่อุปกรณ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการ ให้บริการ ควรมีห้องขนาดกลาง 1 ห้อง จำนวน 40 เครื่อง เพื่อสืบค้นฐานข้อมูลหนังสือ วารสาร และ งานวิจัย ควรจัดห้องคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นสำหรับสาขาวิชาเฉพาะ และให้บริการเช่า-ยืม Notebook เพื่อบริการแก่นิสิต

5) รูปแบบการสร้างและพัฒนาครุเพื่อรองรับกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาปัญญา
บันพื้นฐานแนวคิดไทย มีแนวคิดพื้นฐานเพื่อมุ่งเน้นการสร้างครุในมิติแนวปัญญาที่มีภูมิการแนวคิด
ไทย 4 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 พุทธศาสนาสร้างปัญญาและการครอบครองตน มิติที่ 2 สังคมเกษตรกรรม
ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมไทย มิติที่ 3 บริบทของชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงตนเอง
สร้างรายได้มิติที่ 4 การสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ ก้าวทันโลก การกำหนดจุดยุทธศาสตร์ใน
การจัดการเรียนการสอนได้ครอบคลุมถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาปัญญาทั้งจากภายในออก
ภายนอก และการปฏิบัติ โดยเรียกว่า ยุทธศาสตร์ปัญญาศิลา ซึ่งประกอบด้วย ศรัทธา กัลยาณมิตร/กัลป
ญาณมิตร ปฏิบัติ/ปฏิปทา การหยั่งรู้/ญาณ และปัญญา/วิชชา

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 ถึงปี 2553 และเพื่อนำเสนอแนวทางในการพิจารณากรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 – ปี 2553 โดยครอบคลุมงานวิจัยจากแหล่งทุน 4 แหล่ง ดังนี้

1. ทุนรัชดาภิเษกสมโภช
2. ทุนงบประมาณแผ่นดิน
3. ทุนคณะครุศาสตร์
4. ทุนภายนอก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวิเคราะห์งานวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และแบบสังเคราะห์งานวิจัย โดยจำแนกประเด็นที่สังเคราะห์ ดังนี้

- 1) แหล่งทุนวิจัย
- 2) ปีที่ผลิตผลงานวิจัย
- 3) ระเบียบวิธีวิจัย
- 4) ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย
- 5) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 6) ตัวแปรต้น
- 7) ตัวแปรตาม
- 8) สาขาวิชาของผู้วิจัย
- 9) ภูมิภาคของประชากร
- 10) สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลทำการรวมงานวิจัยที่เป็นประชากร รวมทั้งสิ้นจำนวน 39 เรื่อง ที่อยู่ในฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินการบันทึกข้อมูลในแบบวิเคราะห์งานวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่พร้อมจะนำไปสังเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพตามประเด็นที่สังเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำข้อมูลจากแบบวิเคราะห์มาแจกแจงความถี่และร้อยละ โดยจำแนกตามประเด็นการสังเคราะห์ที่กำหนดไว้

2. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเน้นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองลักษณะมาสังเคราะห์ เพื่อนำเสนอผลการวิจัยโดยภาพรวม และนำเสนอแนวทางในการพิจารณากรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์

สรุปผลการวิจัย

ผลการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 – ปี 2553 สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

1. งานวิจัยจากแหล่งทุนคณะครุศาสตร์มีจำนวนมากที่สุดและมีการเผยแพร่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.79 รองลงมาคือ งานวิจัยจากแหล่งทุนรัชดาภิเษกสมโภช ทุนบประมาณแผ่นดิน และงานวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก คิดเป็นร้อยละ 12.82, 10.26 และ 5.13 ตามลำดับ

2. งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา ได้แก่ วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ คิดเป็นร้อยละ 20.57 และวิธีการวิจัยเชิงผสานน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.56

3. ประชากรของการวิจัยอยู่ในระดับป্রบกบศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมา ได้แก่ ระดับปริญญาตรี และ hely ระดับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 23.08 และร้อยละ 12.82 ตามลำดับ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.45 รองลงมา ได้แก่ แบบทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 17.65 แบบบันทึกข้อมูลและแบบสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.76 เท่ากัน

5. ตัวแปรต้นของงานวิจัยเป็นการจัดการเรียนการสอนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.11 รองลงมา ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้และเพศ คิดเป็นร้อยละ 11.11 เท่ากัน

6. ผู้วิจัยอยู่ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปัจฉน โดยเป็นกลุ่มที่ไม่วะบุ กดุ่มสาระมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.82 รองลงมา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา กดุ่มสาระ คณะครุศาสตร์ ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปัจฉน คิดเป็นร้อยละ 10.26 เท่ากัน

7. ตัวแปรตามของงานวิจัยเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมา ได้แก่ ความพึงพอใจและลักษณะของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.12 เท่ากัน

8. ภูมิภาคของปะชากรที่ศึกษาอยู่ในเขตภาคกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.92 รองลงมา ได้แก่ ไม่ระบุภูมิภาค และชายภูมิภาค คิดเป็นร้อยละ 15.38 และร้อยละ 7.69 ตามลำดับ
9. สถิติที่ใช้ในการวิจัยมากที่สุด ได้แก่ ค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 16.55 รองลงมา ได้แก่ ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 15.17 และร้อยละ 12.41 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายปะทะ)

งานวิจัยจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายปะทะ) ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยศึกษาเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เจตคติ ความคิดเห็น ทัศนคติ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1) การใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิดนักวิเคราะห์ ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมาก ความรู้สึกเชิงจำนวน และทัศนคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์เปลี่ยนแปลงในทางบวก

2) การเรียนโดยใช้เอกสารสรุปโน้ตคู่มีความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์สูงขึ้น

3) การเรียนนาฏศิลป์และดนตรีพื้นเมืองในรูปแบบจังหวะเดียวกันทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมาก ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ และดนตรี

4) การสอนแบบสาธิต การสอนแบบวางแผนอิสระ และการสอนรวมแบบสาธิตกับวางแผนอิสระ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของวิชาางานบ้านและวิชาโภชนาการ

5) ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อผลสัมฤทธิ์ของโครงการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำ เพื่อเป็นนักกีฬาแบบเรียนร่วมอยู่ในระดับมาก และความคาดหวังของผู้ปกครอง คือการเป็นตัวแทน กีฬานักเรียน

6) รูปแบบกระบวนการเรียนรู้บนพื้นฐานแนวคิดไทย ประกอบด้วยการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียม ขั้นสอน และขั้นประเมินผล โดยขั้นสอน มีขั้นตอนการพัฒนาปัญญา 3 ขั้นตอน คือ สรุปมายปัญญา จินตนาปัญญา และภารนาปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนเกิดการพัฒนามากที่สุดคือ คณิตศาสตร์ และนักเรียนชั้นปะทะศึกษาปีที่ 6 เกิดการพัฒนาปัญญามากที่สุด

7) ปัจจัยเข้ากระบวนการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กแอสเพอร์เกอร์ซินโดรม แบ่งเป็น 4 กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการของผู้ปกครอง กระบวนการของครู – อาจารย์ กระบวนการของเพื่อนร่วมชั้น และกระบวนการของเด็กแอสเพอร์เกอร์ซินโดรม

8) พื้นฐานความรู้วิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ความรู้วิชาคณิตศาสตร์สามารถพยุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกวิชา ได้เป็นอันดับ 1 ยกเว้น ทศนศิลป์และการงานอาชีพ

9) การสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ที่ตระหนักในความเป็นไทยโดยโครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแตกต่างกันตามสภาพวัฒนธรรมของจังหวัด

2. งานวิจัยจากโรงเรียนสาขิตวิภาคลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

งานวิจัยจากโรงเรียนสาขิตวิภาคลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) ได้ทำการศึกษาแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตร ละการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่วัยสมัย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงสถาปนาสิ่นสุดยุคสมบูรณ์มาสิทธิราชย์ พ布ฯ มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 9 แผน และหลักสูตรรวมทั้งสิ้น 8 หลักสูตร หลักการสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา คือ การสร้างคน สร้างชาติ ด้วยการศึกษาตามแบบอย่างประเทศ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมสมกับสภาพสังคมไทยและวิถีชีวิตของคนไทย การจัดการศึกษาควบคู่กับการกล่อมเกลาคุณธรรมตามหลักพหุพุทธศาสนา

3. งานวิจัยสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1) การให้ข้อมูลป้อนกลับในแฟ้มอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้สอนระบุผลการประเมินด้วยคำว่า ดี พอกใช้ และควรปรับปรุง แล้วให้คะแนน และระบุข้อผิดพลาดแล้วบอกรแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

2) การใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการของผู้เรียนที่ระดับความสามารถทางการเรียนต่างกัน

3) ปัจจัยของการเรียนรู้เป็นทีมที่ส่งผลต่อการสร้างความรู้ที่เป็นนวัตกรรม ได้แก่ ประสบการณ์การเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ และจูงใจ และภาวะผู้นำ

4. งานวิจัยสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1) นักเรียนมีความคุ้นเคยกับนักวิชาชีพนักคณิตวิทยาโรงเรียนระดับค่อนข้างน้อย โดยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจะรับรู้ความสำคัญของวิชาชีพนักคณิตวิทยาโรงเรียนในด้านการสอดแทรก ด้านการหารือกับครู และด้านการหารือกับผู้ปกครองมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

2) นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541 – 2544 ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร คะแนนสอบและภูมิหลังมีความสัมพันธ์และสามารถ ทำนายความสำเร็จในการศึกษา

3) นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยพัฒนา ความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับมาก 8 มาตรฐาน ยกเว้น ด้านพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับ ปานกลาง

5. งานวิจัยสาขาวิชาดណตรีศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาดណตรีศึกษา สรุปได้ดังนี้

- 1) คุณภาพของข้อบังคับวิชาชีพ ที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมข้อบังคับวิชาชีพ อยู่ใน ระดับที่ได้มาตรฐาน ผู้สอนมีพื้นฐานในการจัดกิจกรรมข้อบังคับวิชาชีพ แต่ไม่ได้รับ การประเมินมาก่อน
- 2) โครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ ประสบความสำเร็จใน การดำเนินการบูรณาการเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมไทย

6. งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

งานวิจัยจากสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย สรุปได้ว่า การนำแนวคิดจิตปัญญาศึกษามาใช้ใน การจัดการเรียนการสอน ช่วยให้ผลสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น คือ การ รู้เท่าทันตนเอง การเรียนรู้ต้นเอง การเข้าใจตนเอง การเข้าใจและยอมรับผู้อื่น การเรียนรู้ชีวิต การพัฒนาตนเอง การมองโลกในแง่ดีและมีความสุข การเห็นคุณค่าของผู้อื่น การตระหนักรู้ต่อวิชาชีพ

7. งานวิจัยสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ

งานวิจัยที่ผู้วิจัยอยู่ในสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง สามารถพัฒนา ความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงทั้งระดับ ตัวและระดับสูงของได้ และมีเจตคติที่ดีในระดับมาก

8. งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์

งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษาคณิตศาสตร์ สรุปได้ว่า การใช้โมเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และ คําถ้ามระดับสูง สามารถพัฒนามโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ได้ ในภาพรวมและทุกสาระคณิตศาสตร์ ผู้เรียนสามารถอธิบายมโนทัศน์แบบมีโครงสร้างที่เป็นเหตุเป็นผลได้

9. งานวิจัยสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสำนึกระดับความต่อสถานบัน สิงแวดล้อม และวิชาชีพครูสำหรับนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในอดีต การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์และอิทธิพลในเชิงบวก แต่ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์และอิทธิพลในเชิงลบ

10. งานวิจัยสาขาวิชาศิลปศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาศิลปศึกษา สรุปได้ว่า แนวทางในการสอนศิลปะ ประกอบด้วย 1) สร้างความตระหนักว่าการทำงานศิลปะ 2) การให้ความสำคัญต่อการคิดวิเคราะห์ 3) การส่งเสริมให้ผู้เรียนทดลองและแก้ปัญหา 4) การสร้างเจตคติที่ดีในการทำงานประติมกรรม

11. งานวิจัยสาขาวิชาอุดมศึกษา

งานวิจัยจากสาขาวิชาอุดมศึกษา สรุปได้ว่า อิทธิพลทางการศึกษาของต่างประเทศที่มีต่อการจัดการศึกษาไทยมี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปรัชญาและแนวคิดทางการ ด้านกระบวนการจัดหลักสูตร และด้านการบริหารจัดการศึกษา

12. งานวิจัยสาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน

งานวิจัยจากสาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน สรุปได้ว่า แนวโน้มการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนของประเทศไทยในทศวรรษหน้านี้

ด้านปรัชญาและแนวคิด จะเน้นการศึกษาตลอดชีวิตที่เชื่อในความเสมอภาคของโอกาสในการเรียนรู้

ด้านบทบาทของการศึกษานอกระบบโรงเรียน คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสามารถของประชาชนอย่างยั่งยืน

ด้านหลักสูตร เนื้อหา และการเรียนการสอน หลักสูตรขั้นพื้นฐานจะลดความสำคัญลง เน้นหลักสูตรที่มีชุมชนและสถานประกอบการเป็นฐาน มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชนและบุคคล

ด้านการบริหาร การจัดการและการประสานงาน การบริหารจะเน้นการกระจายอำนาจจากศูนย์กลาง ศูนย์การเรียนรู้ หรือสถานศึกษาการศึกษานอกระบบโรงเรียน

ด้านการประเมินและติดตามผล มีสถาบันช่วยดูแลมาตรฐานการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย

13. งานวิจัยที่ไม่ระบุสาขาวิชา

งานวิจัยที่ไม่สามารถระบุสาขาวิชา สรุปผลการวิจัยตามเรื่องที่ศึกษาแตกต่างกันไป ดังนี้

- 1) โครงการกีฬาสร้างความสามัคคีปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ จัดทำขึ้น ให้เด็กและเยาวชน ได้ร่วมกันสนับสนุนและร่วมกันแข่งขันกีฬาในรายการ ที่จัดขึ้น ตามที่กำหนดไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ สถานที่ บริเวณ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

2) ความสำเร็จของสถาบันฯ ที่ได้รับ คือ การได้รับการยอมรับในระดับประเทศ ในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ สถานที่ บริเวณ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

3) ความสำเร็จของสถาบันฯ ที่ได้รับ คือ การได้รับการยอมรับในระดับประเทศ ในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ สถานที่ บริเวณ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

4) ความสำเร็จของสถาบันฯ ที่ได้รับ คือ การได้รับการยอมรับในระดับประเทศ ในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ สถานที่ บริเวณ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

5) ความสำเร็จของสถาบันฯ ที่ได้รับ คือ การได้รับการยอมรับในระดับประเทศ ในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ สถานที่ บริเวณ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จังหวัดกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

อภิปรายผลการสังเคราะห์งานวิจัย

อภิปรายผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ

จากการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 ถึงปี 2553 มีความหลากหลายทั้งในเรื่องของแหล่งทุนวิจัย ประชากร ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม รูปแบบและวิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือ และสถิติที่ใช้ในการวิจัย โดยงานวิจัยที่มีจำนวนมากที่สุดมาจากการเรียนสาขาวิชาจุฬาลงกรณ์ ฝ่ายปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนดังกล่าวมีจำนวนคณาจารย์มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับคณาจารย์จากโรงเรียนสาขาวิชาจุฬาลงกรณ์ ฝ่ายนักษัณ และคณาจารย์จากสาขาวิชาต่างๆ ภายในคณะครุศาสตร์ จึงทำให้มี คณาจารย์สนใจทำวิจัยเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ ยังอาจเป็น เพราะช่วงเวลาดังกล่าว ที่มี การดำเนินการเรียนการสอนกับนักเรียนจำนวนมาก ทำให้ต้องทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากการวิจัยที่ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) ที่มุ่งศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อที่จะทำความเข้าใจปัญหา และแก้ปัญหาให้น้อยลงหรือหมดไป ในทำนองเดียวกัน งานวิจัยส่วนใหญ่จากโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์ ฝ่ายนักธรรม และจากสาขาวิชาต่างๆ ภายในคณะครุศาสตร์ก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ เป็นงานวิจัยที่ดำเนินการกับนักเรียนหรือนิสิต เพื่อมุ่งปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ทำให้ตัวแปรที่ศึกษามักเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีตัวแปรจัดกระทำเป็นสิ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ ซึ่งตัวแปรเหล่านี้จะแตกต่างกันไปตามลักษณะและธรรมชาติของวิชาที่สอน ความรู้ความสามารถของผู้เรียน และปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับเครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการวิจัย นั้นมักไม่มีความซับซ้อน โดยส่วนใหญ่เป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทำทดสอบที่ (t-test) ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะงานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่จะทำความเข้าใจกระบวนการเรียนการสอน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน สถิติพื้นฐานที่บ่งชี้สิ่งเหล่านี้จึงมีความสำคัญในการพิจารณาพัฒนาการของการเรียนการสอนมากกว่าสถิติอ้างอิงระดับสูง

อภิปรายผลการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 ถึงปี 2553 มีความหลากหลายตามลักษณะเฉพาะของศาสตร์ที่ผู้วิจัยเกี่ยวข้อง ผลการวิจัยจึงลุ่มลึกภายในตัวศาสตร์ที่ทำ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการต้องการแก้ปัญหาเฉพาะที่ผู้วิจัยแต่ละคนประสบ ทำให้ออกแบบการวิจัยที่จะตอบปัญหาดังกล่าว เช่น การพัฒนาฐานรูปแบบการเรียนการสอนและการใช้สื่อ มักนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่างๆ ซึ่งลักษณะของฐานรูปแบบการเรียนการสอนและสื่อที่มักจะแตกต่างกันตามลักษณะของวิชาและระดับของผู้เรียน เช่น สื่อในระดับประถมศึกษาอาจเป็นเกม ในขณะที่สื่อระดับอุดมศึกษาอาจเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทำให้ผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้มีความหลากหลาย จนยากต่อการนำมารังสรรค์ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่เป็นภาพรวมของเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน

อย่างไรก็ตาม ผลการสังเคราะห์เชิงคุณภาพทำให้เห็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ในแต่ละศาสตร์ และทำให้เห็นตัวแปรที่เป็นปัจจัยในการส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอน

การนำเสนอแนวทางในการพิจารณากรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์

จากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่พบว่า งานวิจัยมีความหลากหลาย และกระจายตามศาสตร์ ความสนใจ และความถนัดของผู้วิจัย ทำให้ไม่สามารถนำองค์

ความรู้ที่ได้จากการวิจัยมาบูรณาการเป็นภาพรวมของการวิจัยทางด้านการศึกษาได้นั้น คณผู้วิจัยจึงขอนำเสนอแนวทางในการพิจารณากรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์ดังนี้

1. ควรมีการกำหนดประเด็นหรือหัวข้อสำคัญของการวิจัยทางด้านการศึกษา เพื่อให้คณาจารย์ที่สนใจทำวิจัยภายใต้ประเด็นหรือหัวข้อสำคัญดังกล่าว โดยอาจเป็นหัวข้ออย่างง่ายส่วนหรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเด็นหรือหัวข้อที่กำหนดไว้นั้น ซึ่งเมื่อมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งภายในได้กรอบดังกล่าว จะทำให้สามารถสังเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้

2. เนื่องจากผลการสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่มีความสำคัญในยุคปัจจุบันน้อย จึงควรมีการกำหนดกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างสรรค์ผลงานวิจัยด้านการศึกษาที่เป็นความต้องการของสังคม หรืออยู่ในความสนใจของสังคม เช่น การคิดวิเคราะห์ ทักษะชีวิต ทักษะทางด้านภาษาและเทคโนโลยี จิตสาธารณะ การใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่จะตอบสนองต่อความต้องการใช้งานของสังคมปัจจุบัน

3. ควรกำหนดแผนการส่งเสริมการวิจัยและการสนับสนุนทุนวิจัยบนพื้นฐานของความต้องการจำเป็น เช่น งานวิจัยที่มีสเกลใหญ่ เกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย และต้องใช้ความร่วมมือเป็นเครือข่าย อาจต้องกำหนดแผนการส่งเสริมที่ชัดเจนทั้งในเรื่องของงบประมาณและความช่วยเหลือด้านวิชาการ เช่น การให้คำปรึกษา การตีพิมพ์เผยแพร่ เพื่อให้ทีมผู้วิจัยสามารถผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพได้

บรรณานุกรม

จันทร์เพญ เข็มพานิช และพร้อมพวรรณ อุดมสิน. 2525. "งานวิจัยการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์." เอกสารการสอนชุดวรรณกรรมมัธยมศึกษา. เล่มที่ 1 หน่วยที่ 6 (2525) : 329-355.

พิพย์อภา บุญรัตน์. 2531. การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตเกี่ยวกับการศึกษา
วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2518-2529. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธารินี พลเยี่ยม. 2547. การสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณิตศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540-2545. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิจัยการศึกษา คณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรชัย. 2529. การสังเคราะห์งานวิจัย. วารสารการวัดผลการศึกษา. 8(23): 26-36

นงลักษณ์ วิรชัย. 2542. การวิเคราะห์อภิมาน META-ANALYSIS. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรชัย และทิศนา แย้มมณี. 2546. เก้าก้าวสู่ความสำเร็จในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและการสังเคราะห์งานวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.

มาเรียม นิลพันธุ์. 2542. การสังเคราะห์งานวิจัยทางด้านหลักสูตร. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

瓜加拉์น บวรศิริ และสมิตรรา ขั้งวัฒนกุล. 2541. รายงานการวิจัยเรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยด้าน
การเรียนการสอนในประเทศไทย. คณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2538. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ
(คณิตศาสตร์) ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. 2538. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ
(ภาษาไทย) ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ.

สายรุณ บุญคง. 2533. การสังเคราะห์องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการเรียนของ
นิสิตนักศึกษา: การสังเคราะห์เชิงปริมาณ. วิทยานิพนธ์คณิตศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชา
อุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทุมพร จำรูญ. 2530. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนระดับอุดมศึกษา.

กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วิจัยการเรียนการสอน คณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Cooper, H. 1998. Synthesizing Research. California: SAGE Publication.

ភាគី

ภาคผนวก ก

โครงการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์

โครงการสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์

1. หลักการและเหตุผล

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) เพื่อเพิ่มศักยภาพของ มหาวิทยาลัยในการพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน ด้วยบทบาทดังกล่าว คณะครุศาสตร์ โดยฝ่ายวิจัยได้ สร้างเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการบริหารจัดการให้คณาจารย์ สามารถสร้างสรรค์ผลงานวิจัยด้านการศึกษาที่มีคุณภาพและนำไปสู่การแก้ปัญหาด้านการศึกษาในสังคม อย่างกว้างขวาง โดยในแต่ละปีงบประมาณฝ่ายวิจัยได้จัดสร้างบประมาณกองทุนวิจัยเพื่อให้คณาจารย์ของ คณะและโรงเรียนสาธิตทั้ง 2 แห่ง ได้เสนอโครงการเพื่อขอรับทุนวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการ สอน นอกจากนี้คณาจารย์ยังได้รับทุนจากหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และได้ผลิต ผลงานวิจัยอุดมความอย่างต่อเนื่อง ทำให้ขณะนี้มีผลงานวิจัยทางด้านการศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก ฝ่ายวิจัยจึง เห็นสมควรให้มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยที่มีอยู่เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่สามารถเผยแพร่ให้กับ สาธารณะ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความ พร้อมเพื่อรับการประกันคุณภาพการศึกษาทางด้านการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์
2. เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์สู่สาธารณะและนำไปสู่การใช้ ประโยชน์ในด้านการจัดการเรียนการสอน
3. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นแนวทางการในการกำหนดกรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์ ในปีต่อ ๆ ไป
4. เพื่อรองรับการประกันคุณภาพด้านการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา (สกอ.)

3. วิธีดำเนินการ

1. รวบรวมผลงานวิจัยที่มีอยู่ที่ฝ่ายวิจัยทั้งจากแหล่งทุนภายในและภายนอก
2. ศึกษาเอกสาร คัดเลือก จัดหมวดหมู่ งานวิจัยด้านการศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี 2550 – ปี 2553
3. กำหนดกรอบและโครงสร้างของการสังเคราะห์

4. ดำเนินการสังเคราะห์งานวิจัยโดยเน้นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)
5. จัดทำรายงานผลการสังเคราะห์งานวิจัย

4. ระยะเวลาดำเนินการ

ตั้งแต่เดือนเมษายน – เดือนมิถุนายน 2554

5. ผู้รับผิดชอบโครงการ

ฝ่ายวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. คณะผู้ดำเนินโครงการ

1. รองคณบดีฝ่ายวิจัย (รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร มั่นคง)
2. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย (รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณี แกลมเกตุ)
3. ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรถพัล อันนันดาสกุล)
4. นางสาวปราณี คำหมื่นกุล
5. นางสาวอุทุมพร ผลสวัสดิ์
6. นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 2 คน

7. งบประมาณ

รายได้ จากคณะครุศาสตร์ ปีงบประมาณ 2554

รหัสศูนย์ต้นทุน :	2127600401
กองทุน :	2270043000
ประเภทธุรกิจ :	3027
เขตตามหน้าที่ :	21112700200000
รหัสบัญชี :	5032010301

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. "ได้องค์ความรู้ที่เป็นผลจากการสังเคราะห์งานวิจัย"
2. "ได้เผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย"
3. "ได้แนวทางในการกำหนดกรอบการวิจัยของคณะครุศาสตร์"
4. "ได้รายงานผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่สามารถรับการประกันคุณภาพการเกณฑ์ของ สกอ."

ภาคผนวก ข
แหล่งทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก
ปี 2551 – 2553

แหล่งทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก
ปี 2551 – 2553

ลำดับที่	ชื่อแหล่งทุน	ปีงบประมาณ/จำนวนทุน			หมายเหตุ
		2551	2552	2553	
1	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	1	1	-	
2	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ	3	-	2	
3	สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.)	2	4	-	
4	กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม	1	-	-	
5	สำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ	1	2	1	
6	ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาแพลังแ芬ดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม)	2	1	-	
7	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.)	1	-	-	
8	บริษัท ปตท.เคมีคอล จำกัด (มหาชน)	1	-	-	
9	กองสุขศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข	1	-	-	
10	สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)	4	2	2	
11	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวง สาธารณสุข	1	2	-	
12	สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงาน	1	-	-	
13	สำนักงานเลขานุการสภาการศึกษา	5	6	4	
14	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)	1	1	3	
15	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.)	4	1	-	
16	กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย	1	-	-	
17	องค์กรภูมิเชฟแห่งประเทศไทย	2	1	2	

ลำดับที่	ชื่อแหล่งทุน	ปีงบประมาณ/จำนวนทุน			หมายเหตุ
		2551	2552	2553	
18	กรุงเทพมหานคร กทม.	1	-	-	
19	บริษัทธนวารณ เอ็คคิวเคชั่น จำกัด	1	-	-	
20	องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี	-	1	1	
21	บริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	-	1	-	
22	สถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	-	1	-	
23	สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	-	1	-	
24	มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย	-	1	-	
25	สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ (สอร.) สำนักงาน บริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	-	1	-	
26	กองทุนโรงเรียนอนุบาลศูนย์ศิลปะป้าพ่องไว ใน พระบรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	-	1	-	
27	สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สำนักงาน ก.พ.ร.	-	-	1	
28	สำนักงานเลขานุการคุรุสภา	-	-	1	
29	สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์	-	-	1	
30	คณะกรรมการพนักงานเมืองพัทยา	-	-	1	
31	บริษัททราย อินเตอร์เน็ต จำกัด	-	-	1	
32	สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	-	-	1	
33	Child Protection Partnership (CPP) และ International Institute Child Rights and Development (IICRD)	-	1	-	
34	The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO)	-	2	-	
	รวม	34	31	21	

ภาคผนวก ค
บทคัดย่องานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

บทคัดย่องานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

- รายงานผลการวิจัย :** การพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ความสามารถในการเข้ามายิงความรู้และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย โดยการเข้ามายิงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง
- ผู้วิจัย :** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จันทร์ทวงศ์ คงเลนี
- แหล่งทุน :** ทุนคณะครุศาสตร์
- สาขาวิชา :** การสอนภาษาต่างประเทศ
- สรุปผลการวิจัย :**
1. นิสิตมีความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยหลังการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยการเข้ามายิงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5
 2. นิสิตมีพัฒนาการเกี่ยวกับการเข้ามายิงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริง โดยสามารถเข้ามายิงความรู้ได้ทั้งในระดับต่ำและระดับสูง ผ่านการทำกิจกรรมประจำสัปดาห์ การทำงานเป็นทีมเดียวกัน และการทำโครงการบ大小
 3. นิสิตมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้การเข้ามายิงความรู้สู่สถานการณ์ในชีวิตจริงในระดับมาก

รายงานผลการวิจัย	: การศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กแอลสเพอร์เกอร์ชินโดยรวม ระดับปฐมศึกษาด้วยความร่วมมือแบบพหุภาคี : การศึกษารายกรณีนักเรียนชั้นปฐมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปฐม
ผู้วิจัย	: อาจารย์อมรรัตน์ เหลืองแสงทอง
แหล่งทุน	: ทุนคณะครุศาสตร์
สาขาวิชา	: โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายปฐม
สรุปผลการวิจัย	:

1) ผลการวิเคราะห์กรณีศึกษาในเรื่องลักษณะของเด็กแอลสเพอร์เกอร์ชินโดยรวมระดับปฐมศึกษา

1.1) ข้อมูลส่วนตัวของกรณีศึกษา

นักเรียนดาวงชีวิตอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น มีสุขภาพแข็งแรงตามวัย แต่มีปัญหาทางด้านสังคมในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม มีปัญหาเรื่องการพูด และการใช้ภาษาสื่อสาร และมีปัญหาทางพฤติกรรม นักเรียนมีสติปัญญาดี และเรียนได้ดีในหลายวิชา รวมถึงนักเรียนมีนิสัยรักการช่วยเหลือ

1.2) ลักษณะของเด็กแอลสเพอร์เกอร์ชินโดยรวมระดับปฐมศึกษา

1.2.1) ลักษณะของทักษะด้านสังคม นักเรียนมีความบกพร่องในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

1.2.2) ลักษณะของทักษะด้านภาษา นักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการถ่ายทอดความคิด และความรู้สึก มีความสับสนในการตีความหมายทางภาษา

1.2.3) ลักษณะของทักษะด้านสติปัญญา นักเรียนมีสติปัญญาในระดับดี รวมถึงมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และดนตรีในระดับที่ดีมาก และมีความจำแม่นยำดี

1.2.4) ลักษณะของพฤติกรรมต่างๆ นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการด้านการควบคุมกล้ามเนื้อมีปัญหาด้านประสาทสัมผัส นักเรียนชอบทำสิ่งต่างๆ ซ้ำๆ มีความคิดที่เปลี่ยนแปลงยาก และมีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงง่าย

2) แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กแอลสเพอร์เกอร์ชินโดยรวมระดับปฐมศึกษาด้วยความร่วมมือแบบพหุภาคี

2.1) กระบวนการของผู้ปกครองในการดูแลเด็กแอลสเพอร์เกอร์ชินโดยรวม คือ

(1) บทบาทในการอบรมเลี้ยงดู บิดามารดา เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับโรคแอลสเพอร์เกอร์ชินโดยรวมเพื่อที่จะสอน และแนะนำได้อย่างถูกต้อง

(2) บทบาทในการพัฒนาพฤติกรรม ผู้ปกครองรับทราบปัญหาที่เกิดขึ้น ทางทิวายเหลืออย่างเหมาะสม และให้กำลังใจนักเรียน

(3) บทบาทในการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ ผู้ปักครองให้ข้อมูลที่มีสาระและเป็นประโยชน์กับนักเรียนและสนับสนุนให้นักเรียนเรียนกีฬาหรือดนตรีในช่วงวันหยุด

(4) บทบาทในการดูแลรักษาบ้านและรายงาน ผู้ปักครองดูแลการทำภาระบ้าน ทบทวนบทเรียน ช่วยค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อทำรายงาน และสอนให้เห็นความรับผิดชอบ

(5) บทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ผู้ปักครองช่วยซื้อและเตรียมอุปกรณ์ให้นักเรียนทำรายงาน

(6) บทบาทในการพัฒนาการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม ผู้ปักครองควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน

(7) ผู้ปักครองมีบทบาทในการแนะนำแนวทาง การแก้ไขปัญหา และการเตือนความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ และชี้แนะให้นักเรียนเข้าใจถึงกฎที่ควรปฏิบัติ

2.2) กระบวนการของครู – อาจารย์ที่เป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้เด็กแอลเสเพอร์เกอร์ชินโดรม คือ

(1) ลักษณะของครูผู้สอนเด็กแอลเสเพอร์เกอร์ชินโดรม ได้แก่ มีความเข้าใจ มีความอดทนสูง มีความเสียสละ มีความเมตตา และมีความใจเย็น

(2) บทบาทในการศึกษาลักษณะของเด็กแอลเสเพอร์เกอร์ชินโดรม

(3) บทบาทในการสนับสนุนให้นักเรียนเรียนร่วมกับเพื่อน ครูควรตื่อนเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ฟังเสริมกิจกรรมกลุ่ม และประสานความเข้าใจระหว่างเพื่อน

(4) บทบาทในการเสนอแนวทางการปรับพฤติกรรม ครูแนะนำให้นักเรียนเลิกแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม สอนให้รู้จักเหตุผล รู้จักควบคุมอารมณ์ ลดภาระการณ์อยู่กับตนเอง ลดภาระการณ์เห็นตนเองเป็นสำคัญ โดยให้คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น และสอนให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางสังคม

(5) บทบาทในการประสานงานกับผู้ปักครอง ครูแจ้งผู้ปักครองเพื่อทราบถึงปัญหาพฤติกรรม และปัญหาเรื่องการเรียน และพูดคุยหาแนวทางการปรับพฤติกรรม และการส่งเสริมเรียนรู้ร่วมกัน

2.3) กระบวนการของเพื่อนร่วมชั้นเรียนกับนักเรียนที่เป็นเด็กแอลเสเพอร์เกอร์ชินโดรม คือ

(1) บทบาทในการช่วยปรับพฤติกรรมหรือลดพฤติกรรม เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีส่วนสำคัญในการช่วยพูดเตือนสติ พูดให้กำลังใจ เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา ขอความช่วยเหลือจากครู ซักขวัญให้นักเรียนทำกิจกรรมและสนับสนุนร่วมกับผู้อื่น

(2) บทบาทในการสนับสนุน และส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียน และทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน

2.4) กระบวนการของนักเรียนที่เป็นเด็กแอลซเพอร์เกอร์ชินไดร์ม คือ

- (1) บทบาทในการกระตุ้นให้ตนเองสามารถเรียนร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ในระยะแรกนักเรียนมักกรองความคุณศิลป์ไม่ดีนัก แต่ในระยะหลังสามารถควบคุมสติตนเองได้ดีขึ้น
- (2) บทบาทในการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน นักเรียนเรียนรู้ที่จะปรับตัว และมีความสุขในการเรียนและทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนมากขึ้น สรุนความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนในช่วงพักจากการเรียน นักเรียนอ่านหนังสือกับเพื่อนบ้าง หรือเล่นเกมคอมพิวเตอร์
- (3) บทบาทในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ภาษา นักเรียนแก้ไขภาษาในการพูดสื่อความกับผู้อื่นได้ดีขึ้น สามารถสื่อสารได้เหมาะสมมากขึ้น
- (4) บทบาทในการควบคุมพฤติกรรมการแสดงออก นักเรียนควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีมากขึ้น มีสติ และสามารถฝึกนิ่งสมาธิได้
- (5) บทบาทในการนำประสบการณ์ที่ผ่านมาเพื่อปรับพฤติกรรม และเพื่อพัฒนาตนเองให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นักเรียนสามารถปรับพฤติกรรมต่างๆ ได้ดีขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง

รายงานผลการวิจัย : อิทธิพลทางการศึกษาของต่างประเทศที่มีต่อการจัดการศึกษาของไทย

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบูลย์ สินลารัตน์
รองศาสตราจารย์ ดร. วรรณี บวรศิริ
รองศาสตราจารย์ ดร. พรชุลี อาษาคำจุ่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พันธ์ศักดิ์ พลสารัมย์

แหล่งทุน : ทุนงบประมาณแผ่นดิน

สาขาวิชา : สาขากอัมศึกษา

สรุปผลการวิจัย : อิทธิพลทางการศึกษาของต่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาไทย ศึกษา

3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษา

ยุคพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรง

ได้รับอิทธิพลจากกระแสคุณธรรมของตะวันตก ทำให้ทุกคนมุ่งศึกษาเพื่อเข้ารับราชการ ลงทะเบียนอาชีพและถินฐานเดิม และภายนหลังได้อิทธิพลจากองค์กรและญี่ปุ่น มุ่งเน้นให้มีการเรียนวิชาชีพเพื่อสามารถพึ่งพาตนเองและแก้ปัญหาคนล้วนงาน

ยุคหลังสองความโลกครั้งที่สอง

การจัดการศึกษาแบบอเมริกาโดยเฉพาะแนวคิดแบบพิพัฒนาการของ John Dewey นำมาใช้ในโรงเรียนในประเทศไทย แนวคิดการศึกษาตลอดชีวิตและมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบของ UNESCO ทำให้เกิดการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ยุคโลกาภิวัตน์

แนวคิดการเรียนรู้หรือการศึกษาตลอดชีวิตของ John Dewey และสังคมแห่งการเรียนรู้ของ Ivan Illich เป็นตัวผลักดันในการนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษา ได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2. ด้านกระบวนการจัดหลักสูตรและการสอนต่างๆ

ยุคพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ เจ้าอยู่หัว

เน้นการจัดการศึกษาด้วยความต้องการที่ให้รอดจากภัยคุกคามของต่างประเทศ การเรียนการสอนจึงเน้นความรู้เป็นหลัก เน้นการท่องจำ

ยุคหลังสองครั้งโลกครั้งที่สอง

ได้รับการช่วยเหลือจากต่างประเทศในการให้การสนับสนุนให้มีโครงการทางการศึกษาต่างๆ ให้ความช่วยเหลือด้านการจัดการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์ และทุนการศึกษา

ยุคโลกาภิวัฒน์

จัดทำหลักสูตรสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ เพิ่มศักยภาพการเรียนรู้โดยจัดตั้งโรงเรียนสองภาษา โรงเรียนวิทยาศาสตร์ มีการนำเข้าวิธีการจัดการเรียนการสอนของต่างประเทศเข้ามาใช้ อันได้แก่ โรงเรียนแนวรัฐกิจโอลิมปิค

3. ด้านการบริหารจัดการศึกษา

ยุคพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ

จากการคุกคามทางการทหารและการเมืองจากตะวันตก ทำให้มีการปรับปรุงการบริหารจัดการศึกษาที่จะพยายามรวมหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้อยู่ในรับผิดชอบของหน่วยงานเดียวจนเกิดเป็นกรมธรรมการ

ยุคหลังสองครั้งโลกครั้งที่สอง

การสนับสนุนจากองค์กรต่างประเทศส่งผลด้านการบริหารจัดการศึกษาระดับประเทศศึกษาของไทย คือ การอนิรันดร์เรียนประชาบาลของ อบจ. และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษาไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษา และในระดับอุดมศึกษาได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยต่างๆ และพัฒนาอาจารย์โดยได้รับทุนการศึกษาขององค์กรต่างๆ จากต่างประเทศ

ยุคโลกาภิวัฒน์

มุ่งเน้นให้มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาให้มีความทวีปี และเกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการจากหน่วยงานท้องถิ่น ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ตลอดจนมีการประกันคุณภาพทางการศึกษา

รายงานผลการวิจัย : การติดตามรวม วิเคราะห์เอกสารและประเมินผล
ความสำเร็จ โครงการกีฬาสร้างความสามัคคีป่วงชน
สร้างคน สู้ศรษฐกิจไทย

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปองสิน วิเศษศิริ
อาจารย์ ดร.วัฒพ์ ศิริกิริมย์
ดร.ชวิติ พธินคร
ดร.วิชณุ ทรัพย์สมบัติ
ดร.สุวรรณ วัฒเมธิธรรม
ดร.ชนาธิป ทัยແປ
ดร.วราภรณ์ แย้มทิน
ดร.ศศิธร เอี่ยวกอ
นายพิเชฐ พิธีภักดี

แหล่งทุน : ทุนภายนอก

สาขาวิชา : สาขาวิชาบริหารการศึกษา

สรุปผลการวิจัย :

สรุปผลการติดตามและประเมินโครงการกีฬาสร้างความสามัคคีป่วงชน สร้างคน สู้ศรษฐกิจไทย

1. ผลการวิเคราะห์เอกสารรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการกีฬาสร้างความสามัคคีป่วงชน สร้างคน สู้ศรษฐกิจไทย ตามรายการกิจกรรมที่ดำเนินการในโครงการ 5 กิจกรรม ดังนี้

1.1 การจัดแข่งขันกีฬา มีเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 184 เขต ที่ดำเนินจัดการแข่งขัน กีฬา มีเพียง 1 เขตเท่านั้นไม่จัด แต่นำงบประมาณที่ได้จัดส่งนักกีฬาไปแข่งกีฬา และพบว่า เขตพื้นที่การศึกษา 159 เขต ที่จัดแข่งขันกีฬา 4 ชนิดขึ้นไป

1.2 การจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์ที่จัดซื้อสูงสุด ได้แก่ วอลเลย์บอล พุตบลล และเปตอง

1.3 การก่อสร้างลานกีฬาฯ ส่วนใหญ่ก่อสร้างบริเวณโรงเรียน รองลงมา คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และก่อสร้างที่อื่นๆ เช่น ค่ายลูกเสือ ศูนย์พัฒนาบุคคล

1.4 การปรับปรุงสนามกีฬา เขตพื้นที่การศึกษาทำการปรับปรุงสนามฟุตบอลมากที่สุด

รองลงมา คือ สนามบาสเกตบอล และ สนามวอลเลย์บอล

1.5 การก่อสร้างสวนสุขภาพ เขตพื้นที่การศึกษา 29 เขต ได้ก่อสร้างสวนสุขภาพ ส่วนใหญ่ก่อสร้างภายในบริเวณโรงเรียน รองลงมา คือ ภายในหมู่บ้าน

2. ความสำเร็จโครงการกีฬาสร้างความสามัคคีป่วงชน สร้างคน สู้ศรษฐกิจไทย

2.1 ผลการสำรวจสภาพการดำเนินงานตามโครงการ เทียบกับตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

(1) เจตคติที่มีต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา อยู่ในระดับมากและมากที่สุด
 (2) ความคิดเห็นที่มีต่อนโยบายของรัฐบาลที่มีต่อการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาในชุมชนของเยาวชนและประชาชน โดยทุกข้อรายการ ส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากและมากที่สุด

(3) คุณลักษณะที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เข้าร่วมกิจกรรมและ/หรือชุมชน หลังเสร็จสิ้นการดำเนินงานตามโครงการฯ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าโครงการช่วยสร้างคุณลักษณะที่เกิดกับตัวผู้เข้าร่วมกิจกรรมและ/หรือชุมชน

(4) สรุปความสำเร็จของโครงการฯ ใน 14 ประเด็นของโครงการมีระดับความสำเร็จในระดับมาก มีเพียงด้านงบประมาณและด้านวัสดุ อุปกรณ์ ระดับความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผลของการประเมินความสำเร็จของโครงการฯ จากการตรวจเยี่ยมพื้นที่และการประชุมสนทนากลุ่ม

(1) การจัดกิจกรรมการดำเนินงานตามโครงการฯ

1) การจัดกิจกรรมการดำเนินงานตามโครงการฯ พ布ว่า ในทุกภูมิภาคมีความหลากหลายของประเภทกีฬาที่จัด ประมาณ 5 – 8 ประเภท ซึ่งอยู่กับความนิยมและลักษณะพื้นฐานของผู้เข้าร่วม

2) ระยะเวลาที่จัดการแข่งขันกีฬา พบว่า ไม่ค่อยเหมาะสมด้วยเหตุผลคล้ายกันคือ เป็นช่วงเวลาสอบปลายภาค การสอบเข้าเรียนต่อ

3) การประชาสัมพันธ์ พบว่า กิจกรรมในทุกพื้นที่ มุ่งเน้นให้บุคคลเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจาก การแข่งขันผู้เข้าแข่งขัน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการ

4) การบริหารจัดการโครงการฯ พบว่า มี 3 รูปแบบ ได้แก่ โรงเรียนจัดการแข่งขันตามงบประมาณจากเขตพื้นที่แบบเบ็ดเตล็ด, สำนักงานเขตพื้นที่ประชาสัมพันธ์ไปยังโรงเรียนในสังกัด และจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการ และสำนักงานเขตพื้นที่จัดสรรงบประมาณให้กับกลุ่มโรงเรียนจัดแข่งเพื่อหาตัวแทนมาแข่งในระดับเขต โดยเขตพื้นที่รับผิดชอบบริหารงาน

5) ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการฯ พบว่า โครงการมีส่วนช่วยพัฒนาบุคคล สังคม และเศรษฐกิจ

(2) การเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่เข้าร่วมโครงการฯ พบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการมีทักษะเล่นกีฬาต่างๆ ดีขึ้น ช่วยให้เกิดความรัก ความสามัคคี มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา ใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา

(3) ปัจจัย/สภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินงานโครงการฯ พบว่า ปัจจัยสำคัญ มี 9 ประการ "ได้แก่ 1. การประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่ชำนาญในการจัดแข่งขันกีฬา 2. การให้ความสำคัญกับโครงการจากสำนักงานเขตพื้นที่ 3. การให้ความสำคัญกับโครงการจากผู้บริหารโรงเรียนและเอื้อต่อกันและคุณ 4. การประชาสัมพันธ์ทั้งในด้านข้อมูลโครงการและด้านความท้าทึงของการประชาสัมพันธ์ 5. ระยะเวลา/ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรม 6. ชนิดของกีฬาและรูปแบบในการจัด 7. สถานที่ที่ได้มาตรฐาน และเป็นที่รู้จักของคนในพื้นที่ 8. ผู้เกี่ยวข้องช่วยให้การแข่งขันบรรลุเป้าหมาย และ 9. รางวัลในการแข่งขัน

(4) ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากการดำเนินงานโครงการฯ พบ 2 ประการ "ได้แก่ 1. ระยะเวลาในการดำเนินงานกระชั้นชิด และตรงกับภารกิจหลักของโรงเรียน 2. การเบิกจ่ายบประมาณยุ่งยาก

3. ผลกระทบจากการดำเนินงานโครงการฯ มีผลกระทบด้านสังคมและด้านการเมืองอยู่ในระดับมาก และด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง

รายงานผลการวิจัย	: แนวโน้มการจัดการศึกษาอกรอบโรงเรียนของประเทศไทย ในทศวรรษหน้า
ผู้วิจัย	: รองศาสตราจารย์ ดร.อาชญญา วัฒนคุบล ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.วัฒนา ทุ่มไฟศาล รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพินท์ วิบูลย์พันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระเทพ ปฐมเจริญวัฒนา ¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนัสวาสน์ โภวิทยา ² อาจารย์ ดร.บรรหาร อกันนันท์กุล อาจารย์ณัฐสักกะณรงค์ ศรีเมือง อาจารย์สุวิชิตา จุ่งเกียรติกุล
แหล่งทุน	: ทุนคณบดุคุศาสตร์
สาขาวิชา	: สาขาวิชาการศึกษาอกรอบโรงเรียน
สรุปผลการวิจัย	:

1. แนวโน้มด้านปรัชญา และแนวคิดของการศึกษาอกรอบโรงเรียนจะเน้นการศึกษาตลอดชีวิตที่เชื่อในความเสมอภาคของโอกาสในการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่ให้เสรีภาพ และอิสระในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล จะยึดปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย โดยกลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการ จะมุ่งพัฒนาศักยภาพส่วนตน การพึงตนเอง การมีคุณธรรมและความสัมพันธ์ของบุคคลอันจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนของตนเอง กลุ่มเป้าหมายในการจัดการศึกษาอกรอบโรงเรียน คือ เกษตรกรในชนบท กลุ่มแรงงานในโรงงาน พนักงานในสถานประกอบการ บริษัทห้างร้าน ประชาชนในชุมชนแออัด เด็กเล็ก เด็กและประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียน ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ รวมทั้งกลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาพิเศษ เช่น เด็กเรื่อง ผู้ค้าประเวณี ชนกลุ่มน้อย โดยกลุ่มเป้าหมายหลักของการศึกษาอกรอบโรงเรียน คือ ผู้ที่พลาดโอกาสทางการศึกษาจากในระบบโรงเรียน

2. แนวโน้มด้านบทบาทของการศึกษาอกรอบโรงเรียน คือ มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความสามารถของประชาชนอย่างยั่งยืน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติและเศรษฐกิจ พัฒนาชุมชนและสังคม และพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะและการเมือง

3. แนวโน้มด้านหลักสูตร เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนของการศึกษาอกรอบโรงเรียน นั้น หลักสูตรการศึกษาอกรอบโรงเรียนขึ้นพื้นฐานจะลดความสำคัญลง โดยที่หลักสูตรเป็นหลักสูตรที่มีชุมชนและสถานประกอบการเป็นฐาน มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของบุคคลและชุมชน มีความทันสมัย เนื้อหาในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ในการทำงาน การประกอบอาชีพและวิถี

ชีวิต สดคดล้องกับการเปลี่ยนแปลง กิจกรรมจะเป็นการศึกษาเพื่อมวลชน ช่วยพัฒนาสถาบันครอบครัว และชุมชน พัฒนาผู้เรียนให้เข้าใจตนเอง ชุมชนและสังคม และเป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการคิดและปฏิบัติจากการประยุกต์ใช้ความรู้จากประสบการณ์จริง

4. แนวโน้มด้านการบริหาร การจัดการและการประสานงานการศึกษานอกระบบโรงเรียน การบริหารจะเน้นการกระจายอำนาจสู่ชุมชน ศูนย์การเรียนรู้ หรือสถานศึกษาการศึกษานอกระบบโรงเรียน มีบริการชุมชนทำให้เป็นสถานศึกษาของชุมชน มีการระดมทรัพยากรจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน ในการจัดการศึกษา และมีเอกสารด้านการกำหนดนโยบาย แต่มีความหลากหลายในการปฏิบัติ สำหรับการจัดการและการประสานงานนั้น จะดำเนินการในรูปแบบเครือข่าย มีการปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์ในการจัดการให้ยืดหยุ่น มีการเตรียมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน องค์กรเอกชน สถาบันและหน่วยงานต่างๆ ในการวางแผนและการดำเนินงานการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย

5. แนวโน้มด้านการประเมินและติดตามผลการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน จะมีสถาบันที่ช่วยดูแลมาตรฐานการศึกษานอกระบบโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจะมีหลายรูปแบบแล้วแต่ความเหมาะสมของผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการประเมิน จะเป็นการประเมินที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางตามสภาพจริง เพื่อช่วยแนะนำและแก้ปัญหาให้ผู้เรียน โดยพิจารณาจากความก้าวหน้าและพัฒนาการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งด้านความสามารถในการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ คุณภาพของการปฏิบัติงาน และความสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งมีการติดตามผลของผู้เรียนเป็นระยะๆ

รายงานผลการวิจัย :	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และความคิดเห็นต่อการเรียนวิชางานบ้านและวิชาโภชนาการ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ระหว่างกลุ่มที่เรียนด้วย การสอนแบบสาธิต การสอนแบบวางแผนอิสระ และการสอนรวมแบบสาธิตกับแบบวางแผนอิสระ
ผู้วิจัย :	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลาวลัย ศรีศิลปันนท์
แหล่งทุน :	ทุนคณบดุคุรุศาสตร์
สาขาวิชา :	โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม(การงานอาชีพและเทคโนโลยี)
สรุปผลการวิจัย :	

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นพบว่า ในวิชางานบ้านผู้ปักครองและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อเหตุผลในการเลือกเรียน เพราะว่านักเรียนชอบเป็นส่วนใหญ่ และมีระดับความชอบอยู่ในระดับมาก สาเหตุในการเลือกเรียนและประโยชน์คือ ได้ฝึกทำงานด้วยตนเอง โดยไม่มีปัญหาในการเลือกเรียน มีความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และประสบการณ์เกี่ยวกับวิชางานบ้านเป็นงานเกี่ยวกับบ้าน โดยส่วนใหญ่ทำงานกับพ่อแม่ หลังจากนักเรียนเรียนวิชางานบ้าน ผู้ปักครองมีความคิดเห็นว่า นักเรียนทำงานบ้านหลังจากเรียนได้ประมาณ 12 ครั้ง โดยทำงานเกี่ยวกับบ้าน และมีผลการทำงานอยู่ในระดับดี ส่วนวิชาโภชนาการ ผู้ปักครองและนักเรียนมีความคิดเห็นต่อเหตุผลในการเลือกเรียน เพราะว่า นักเรียนชอบเป็นส่วนใหญ่ และมีระดับความชอบอยู่ในระดับมาก สาเหตุในการเลือกเรียนและประโยชน์คือ ได้ฝึกทำงานด้วยตนเอง โดยไม่มีปัญหาในการเลือกเรียน มีความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาโภชนาการ เป็นงานเกี่ยวกับอาหาร โดยส่วนใหญ่ทำงานกับพ่อแม่ หลังจากนักเรียนเรียนวิชาโภชนาการ ผู้ปักครองมีความคิดเห็นว่า นักเรียนทำงานบ้านหลังจากเรียนได้ประมาณ 12 ครั้ง โดยทำงานเกี่ยวกับอาหาร และมีผลการทำงานอยู่ในระดับดี

2. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของผลการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแตกต่างกัน และวิชาต่างกัน แยกเป็น 4 ส่วน คือ

2.1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ใน การเรียนวิชางานบ้านและวิชาโภชนาการ ก่อนและหลังได้รับการสอนในแต่ละวิธีการสอน พบร้า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสาธิต การสอนแบบวางแผนอิสระ และการสอนรวมแบบสาธิตกับวางแผนอิสระ มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ในวิชางานบ้านและวิชาโภชนาการ หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ในวิชางานบ้านและวิชาโภชนาการก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ และด้านทักษะในการปฏิบัติงาน ระหว่างวิชาและการสอนต่างกัน พบร้า นักเรียนที่เรียนวิชาและการสอนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียนที่

เรียนวิชาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งวิชาโภชนาการมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการปฏิบัติงานสูง กว่าวิชางานบ้าน ส่วนนักเรียนที่ได้รับการสอนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

2.3 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียน ระหว่างวิชาและ การสอนต่างกัน พぶว่า นักเรียนที่เรียนวิชาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักเรียนที่ได้รับการสอนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อการเรียน แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งการสอนรวมแบบสาขิตกับวางแผนอิสรทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนดีกว่าการสอนแบบสาขิต

2.4 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเรียน ระหว่างวิชา และการสอนต่างกัน พぶว่า นักเรียนที่เรียนวิชาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อการเรียนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่ได้รับการสอนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการเรียนแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งการสอนรวมแบบสาขิตกับวางแผนอิสร ทำการสอนแบบ วางแผนอิสร ทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนดีกว่าการสอนแบบสาขิต

รายงานผลการวิจัย : การวิจัยและพัฒนาสื่อการสอนสำหรับครูสอนภาษาศิลป์ระดับประถมศึกษา

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณชา อัฏฐรัชวัชระ

แหล่งทุน : ทุนคณบดีครุศาสตร์

สาขาวิชา : โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม (ศิลปะ)

สรุปผลการวิจัย :

1. สื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาศิลป์ด้านเนื้อเพลงและทำนองเพลง แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม มีประสิทธิภาพ $85.68 / 82.07$ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด $80/80$ และนักเรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน จากผลการวิเคราะห์นักเรียนให้คะแนนความพึงพอใจในบทเพลง เป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ว่า ผลคะแนนความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

2. ครูมีความพึงพอใจ ต่อสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาศิลป์ด้านเนื้อเพลงและทำนองเพลงที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาศิลป์ สำหรับครูภาษาอูฐในระดับมาก

3. ประสิทธิภาพของสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาศิลป์ตามความเห็นของครูสอนภาษาศิลป์ระดับประถมศึกษา ครูมีความเห็นว่าสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาศิลป์ในทุกด้านมีประสิทธิภาพมากที่สุด ยกเว้นเรื่องบทเพลงมีความเหมาะสมที่จะนำไปเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนต่อไป ครูมีความเห็นว่าบทเพลงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาศิลป์ต่อไป มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง

รายงานผลการวิจัย	: ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้เป็นทีมแบบแตกต่างสาขาวิชาและไม่แตกต่างสาขาวิชาที่มีต่อการสร้างความรู้ที่เป็นนวัตกรรมในสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี
ผู้วิจัย	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนวนิตร์ สงคราม
แหล่งทุน	: กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช
สาขาวิชา	: สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
สรุปผลการวิจัย	: <p>1. กลุ่มที่มีจำนวนนิสิต 4 คนที่เรียนแตกต่างสาขาวิชา ได้คะแนนการสร้างความรู้ที่เป็นนวัตกรรม 94.66 กลุ่มที่มีจำนวนนิสิต 3 คนที่เรียนแตกต่างสาขาวิชา ได้คะแนนการสร้างความรู้ที่เป็นนวัตกรรม 96.17 กลุ่มที่มีจำนวนนิสิต 4 คนที่เรียนไม่แตกต่างสาขาวิชา ได้คะแนนการสร้างความรู้ที่เป็นนวัตกรรม 98.83 กลุ่มที่มีจำนวนนิสิต 3 คนที่เรียนไม่แตกต่างสาขาวิชา ได้คะแนนการสร้างความรู้ที่เป็นนวัตกรรม 95.00</p> <p>2. จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่าปัจจัยของการเรียนรู้เป็นทีมที่ส่งผลการสร้างความรู้ที่เป็นนวัตกรรมได้แก่ ภาวะผู้นำ เทคโนโลยีสารสนเทศ และจุงใจ การแบ่งปันความรู้ ประสบการณ์และความคิดเห็น และความไว้วางใจ</p> <p>3. สักระยะของการเรียนรู้เป็นทีมของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการเรียนรู้เป็นทีมโดยมีระดับนัยสำคัญ 0.01</p>

รายงานผลการวิจัย : ผลของระดับความสามารถทางการเรียนรู้และแบบการให้ข้อมูล
ป้อนกลับในเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และการสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนิสิตในวิชาการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์
เพื่อการศึกษา

ผู้วิจัย : อาจารย์ ดร.ประกอบ กรณีกิจ
แหล่งทุน : ทุนคณะครุศาสตร์
สาขาวิชา : สาขาวิทยาศาสตร์
สรุปผลการวิจัย :

1. นิสิตกลุ่มเก่งและกลุ่มปานกลางที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านิสิตกลุ่มอ่อนที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนิสิตที่มีระดับความสามารถทางการเรียนรู้ซึ่งได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. นิสิตกลุ่มเก่ง ปานกลางและอ่อนที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่ได้การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถทางการเรียนรู้และรูปแบบการให้ข้อมูลป้อนกลับในเพิ่มประสิทธิภาพการสอนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในวิชาการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. นิสิตกลุ่มเก่งที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตกลุ่มเก่งที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. นิสิตกลุ่มเก่งที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตกลุ่มอ่อนที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. นิสิตกลุ่มเก่งที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตกลุ่มอ่อนที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. นิสิตกลุ่มปานกลางที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตกลุ่มเก่งที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. นิสิตกลุ่มปานกลางที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตกลุ่มอ่อนที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

9. นิสิตกลุ่มอ่อนที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตกลุ่มอ่อนที่ได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายงานผลการวิจัย	การประเมินโครงการพัฒนาทักษะกีฬาว่ายน้ำเพื่อเป็นนักกีฬา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปะตูม แบบเรียนร่วมห้องเรียน
ผู้วิจัย	อาจารย์ณัฐพร สุดี รองศาสตราจารย์สุปรานี จิราณวงศ์
แหล่งทุน	ทุนคณบดีครุศาสตร์
สาขาวิชา	โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายปะตูม (สุขศึกษาและพลศึกษา)
สรุปผลการวิจัย	<p>1. ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการฯ การติดตามดูแลนักเรียนส่วนใหญ่ในระดับ เหมาะสมมากและความคาดหวังของผู้ปกครองคือระดับเป็นตัวแทนกีฬานักเรียน สำหรับความคิดเห็นของ ผู้สอน ครูประจำชั้น ครูประจำรายวิชา เห็นว่าเป็นโครงการที่ดีมีความเหมาะสมด้านระยะเวลาและระดับชั้น</p> <p>2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองส่วนใหญ่ที่มีต่อการจัดรูปแบบการการจัดการเรียนรู้แบบเรียนร่วมห้อง อยู่ในระดับเหมาะสมมาก สำหรับความคิดเห็นของผู้สอน ครูประจำชั้น ครูประจำรายวิชา โดยภาพรวม เห็นว่าเหมาะสมแต่พบปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง ซึ่งมีการแสดงออกแนะให้มีการประชุมร่วมกับผู้ปกครองซึ่งเจง รายละเอียดและนักเรียน และกิจกรรมไปช่องหับกับกิจกรรมอื่นซึ่งมีการแสดงออกแนะให้จัดกิจกรรมในวันหยุด</p> <p>3. ความพึงพอใจของผู้ปกครองส่วนใหญ่ต่อผลลัพธ์ทางการว่ายน้ำและการเรียนอยู่ในระดับ เหมาะสมมาก สำหรับความคิดเห็นของผู้สอน ครูประจำชั้น ครูประจำรายวิชาต่อพัฒนาการและความพึง พอใจต่อนักเรียนในโครงการอยู่ในระดับดีและดีมาก</p> <p>4. นักเรียนในโครงการมีความพึงพอใจในโครงการฯ พัฒนาการและผลการเรียนของตนเอง</p> <p>5. ประสิทธิภาพทางทักษะกีฬาว่ายน้ำของนักเรียนในโครงการส่วนใหญ่มีสัดติดีขึ้นและระดับผลการ เรียนในรายวิชาอื่นอยู่ในระดับดีเยี่ยม</p>

- รายงานผลการวิจัย :** ศิลปะเพื่อการพัฒนาภาษาในตน: การศึกษาเชิงคุณภาพ
ประสบการณ์การเรียนรู้ของนิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
- ผู้วิจัย :** อาจารย์ ดร.ศศิลักษณ์ ขยันกิจ
- แหล่งทุน :** ทุนรัชดาภิเษกสมโภช
- สาขาวิชา :** สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
- สรุปผลการวิจัย :**
1. ประสบการณ์การเรียนรู้ของนิสิตที่เกิดขึ้น คือ การมีสติรู้ตัว การเรียนรู้ตนเอง เข้าใจตนเอง ทบทวนความคิดและการกระทำการของตนเอง การเรียนรู้ผู้อื่น ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และการเรียนรู้ชีวิต เข้าใจถึงความไม่แน่นอน
 2. มุ่งมองของนิสิตที่เกิดขึ้น คือ มีการพัฒนาตนเองเนื่องจากรู้จักตนเองมากขึ้น เห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจและยอมรับความเป็นตัวตนของผู้อื่น ไม่เมื่ดตนเองเป็นหลัก และวิชาชีพครูต้องเปิดรับ เข้าใจ เอาใจใส่ มีเมตตาและกรุณาต่อเด็ก

- รายงานผลการวิจัย :** คุณภาพของกิจกรรมขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนเอกชน
ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจากมุมมอง
ของผู้บริหารและผู้สอน
- ผู้วิจัย :** อาจารย์ ดร.ภาวุฒิ พิริยพงษ์รัตน์
- แหล่งทุน :** ทุนวชด้าภิ夷กสมโภช
- สาขาวิชา :** สาขาดนตรีศึกษา
- สรุปผลการวิจัย :**
1. ผู้สอนส่วนใหญ่จบการศึกษาด้านดนตรีศึกษาและเคยเรียนการอ่านวายเพลงขับร้องประสานเสียง
นั้นคือผู้สอนมีพื้นฐานในการจัดกิจกรรมขับร้องประสานเสียง และโรงเรียนส่วนใหญ่มีงบประมาณสำหรับวง
ขับร้องประสานเสียง ทำให้คุณภาพของวงอยู่ในระดับที่ได้มาตรฐาน
 2. การรับรู้คุณภาพของกิจกรรมของผู้บริหารและผู้สอนมีความแตกต่างในประเด็นย่อยบางประเด็น

รายงานผลการวิจัย : โครงการพัฒนาแบบสอบถามมาตรฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ลัดดา ภู่เกียรติ อาจารย์พิมพ์พร อสมгинพงศ์

แหล่งทุน : ทุนคณบดีครุศาสตร์

สาขาวิชา : โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายปฐม (คณิตศาสตร์)

สรุปผลการวิจัย :
แบบสอบถามที่สร้างมีทั้งหมด 3 ชุด ชุดละ 40 ข้อ เป็นแบบสอบถามนัยนิยมเดือกดตอบ 4 ตัวเลือก ข้อสอบ ทั้งสามชุดมีค่าความเที่ยงมากกว่า 0.70 และระดับความยากไม่แตกต่างกัน

รายงานผลการวิจัย : ประสิทธิภาพของการคัดเลือกผู้สมควรเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัย : ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ภูมิจนาวาสี
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขีวงศ์
รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกุมล ไตรวิจิตรคุณ

แหล่งทุน : ทุนคณะครุศาสตร์

สาขาวิชา : สาขาวิชาวัดผลและประเมินผลการศึกษา

สรุปผลการวิจัย :

1. ระดับปริญญาบัณฑิต ปีการศึกษา 2541 – 2543 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครและเลือกคณะครุศาสตร์เป็นอันดับที่ 1 ซึ่งคะแนนสอบเข้ามีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยสะสมของวิชาเอกแต่คะแนนสอบวัดแ雷คูร์ไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ย สายวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ยสะสม ม.ปลาย, ภูมิลำเนา, เพศ คะแนนวิชาพิสิกส์สามารถทำนายเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาทั่วไป ส่วนสายสังคมศึกษา คะแนนวิชาคณิตศาสตร์สามารถทำนายคะแนนวัดแ雷คูร์และเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาเอก

2. ระดับบัณฑิตศึกษา

2.1 ระดับบัณฑิต ปีการศึกษา 2542 – 2544 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับคะแนนภาษาอังกฤษแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความถนัดทางวิชาการ แต่คะแนนความถนัดทางวิชาการสามารถทำนายเกรดเฉลี่ยสะสม คะแนนเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยของวิชาเลือกมากที่สุด

2.2 ระดับดุษฎีบัณฑิต ปีการศึกษา 2541 – 2543 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครและภาคกลาง ซึ่งเกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยระดับปริญญาโทและคะแนนภาษาอังกฤษ ตัวแปรภูมิหลังสามารถทำนายเกรดเฉลี่ยสะสม คะแนนเฉลี่ยวิชาบังคับและวิชาเลือกได้มากที่สุด

นั้นคือ นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2541 – 2544 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งคะแนนสอบและภูมิหลังมีความสัมพันธ์และสามารถทำนายความสำเร็จในการศึกษา

รายงานผลการวิจัย : การพัฒนามโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์โดยใช้โมเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และคำถamentะดับสูง

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร. อัมพร มัคโนช

แหล่งทุน : ทุนคณิตศาสตร์

สาขาวิชา : สาขาวิชาคณิตศาสตร์

สรุปผลการวิจัย :

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์

1. ผู้เรียนที่ตอบแบบวัดมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ได้ในระดับถูกต้องอย่างสมบูรณ์และถูกต้องค่อนข้างสมบูรณ์ หลังเรียนจากการใช้โมเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และคำถamentะดับสูงมีจำนวนมากกว่าก่อนเรียน ในขณะที่ผู้เรียนที่ตอบแบบวัดมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ได้ในระดับถูกต้องบ้างบางส่วน และที่ตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ตอบ มีจำนวนน้อยกว่าก่อนเรียน

2. ผู้เรียนที่ตอบแบบวัดมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์หลังเรียนจากการใช้โมเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และคำถamentะดับสูงได้ในระดับถูกต้องอย่างสมบูรณ์ และถูกต้องค่อนข้างสมบูรณ์ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนเรียน ในทุกสาขาวิชาคณิตศาสตร์ และในภาพรวมของห้องห้าม

3. มโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนหลังเรียนจากการใช้โมเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และคำถamentะดับสูง สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกสาขาวิชาคณิตศาสตร์ และในภาพรวมของห้องห้าม

4. ผู้เรียนที่มีลักษณะชี้ว่าสังคมภูมิหลังแตกต่างกันในด้านเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) เวลาที่ใช้ในการศึกษาคณิตศาสตร์ต่อวัน และอาชีพที่ตั้งใจจะทำหลังสำเร็จการศึกษา มีมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์หลังเรียนจากการใช้โมเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และคำถamentะดับสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

4.1 ผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) มากกว่า 2.75 มีมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์สูงกว่าผู้เรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม (GPAX) น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ผู้เรียนที่ใช้เวลาในการศึกษาคณิตศาสตร์มากกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน มีมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์สูงกว่าผู้เรียนที่ใช้เวลาในการศึกษาคณิตศาสตร์น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1 ชั่วโมงต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ผู้เรียนที่ตั้งใจจะเป็นครุคณิตศาสตร์หลังสำเร็จการศึกษา มีมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์สูงกว่าผู้เรียนที่ตั้งใจจะประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่ครุคณิตศาสตร์หลังสำเร็จการศึกษาหรือยังไม่แน่ใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพัฒนาการการเรียนรู้มโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์

1. หลังจากการเรียนโดยใช้ไมเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และค่าตามระดับสูง ผู้เรียนที่สามารถอธิบาย มโนทัศน์แบบมีโครงสร้างที่เป็นเหตุเป็นผลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และมีจำนวนมากกว่าผู้เรียนที่อธิบายมโนทัศน์แบบไม่มีโครงสร้างหรือไม่อธิบาย ในทุกสาระคณิตศาสตร์และในภาพรวมของทุกสาระ

2. หลังจากการเรียนโดยใช้ไมเดลการได้มาซึ่งมโนทัศน์และค่าตามระดับสูง ผู้เรียนที่อธิบายมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์แบบมีโครงสร้างที่เป็นเหตุเป็นผลที่สื่อความหมายชัดเจน มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น โดยมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมด และมีจำนวนมากกว่าผู้เรียนที่อธิบายมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์แบบมีโครงสร้างที่เป็นเหตุเป็นผล ที่สื่อความหมายได้บ้างแต่ไม่ชัดเจน ในเกือบทุกสาระคณิตศาสตร์ยกเว้น สาขาวิชานวนและการดำเนินการ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน

ผู้เรียนมีความเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ให้ความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียน และมีประโยชน์ในการนำไปใช้ในระดับมากทุกด้าน และในภาพรวมทั้งสามด้าน โดยรายการที่ผู้เรียนเห็นด้วยในระดับมากที่สุดมี 2 รายการ คือ กระบวนการเรียนการสอนเน้นความคิดทางคณิตศาสตร์ และมโนทัศน์ที่ได้รับมีประโยชน์โดยตรงต่อการนำไปใช้ในการสอนคณิตศาสตร์ในอนาคต

รายงานผลการวิจัย : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่ใช้ และไม่ใช้เอกสารสรุปในทัศน์

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์พันธุ์ วรจัรัสวงศ์

แหล่งทุน : ทุนคณิตครุศาสตร์

สาขาวิชา : โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายปะตูม (คณิตศาสตร์)

สรุปผลการวิจัย :

นักเรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารสรุปในทัศน์ประกอบการเรียนการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างจากกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้เอกสารสรุปในทัศน์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 แต่นักเรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารสรุปในทัศน์ประกอบการเรียนการสอนมีความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้เอกสารสรุปในทัศน์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05

รายงานผลการวิจัย : ผลของการเรียนแบบผสมผสานที่ใช้คอร์สแวร์ในรูปแบบที่ต่างกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความพึงพอใจของผู้เรียนระดับปริญญาบัณฑิตที่มีระดับความสามารถทางการเรียนรู้ต่างกันในรายวิชาโปรแกรมการเรียนการสอนฝ่ายเว็บชั้นนำ

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จินติร์ คล้ายสังข์

แหล่งทุน : ทุนคณฑ์คุรุศาสตร์

สาขาวิชา : สาขateknologyการศึกษา

สรุปผลการวิจัย :

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยมีสมมติฐานว่า นิสิตที่เรียนแบบผสมผสานที่ใช้คอร์สแวร์และระดับความสามารถทางการเรียนที่ต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อบทเรียนต่างกันถึงแม้ว่าผลการทดสอบจะไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่แสดงถึงว่าไม่ว่าจะเป็นบทเรียนในรูปแบบใดก็ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบความแตกต่างบางประการ กล่าวคือ (1) ผู้เรียนกลุ่มเก่งและผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากเนื้อหาบทเรียนแบบบูรณาภรณ์ที่ใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากเนื้อหาบทเรียนแบบบูรณาภรณ์ที่ใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว (2) ผู้เรียนกลุ่มเก่งมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากเนื้อหาบทเรียนแบบบูรณาภรณ์และแบบบูรณาภรณ์ของบทเรียนแบบผสมผสานที่ใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากเนื้อหาบทเรียนแบบบูรณาภรณ์และแบบบูรณาภรณ์ของบทเรียนแบบผสมผสานที่ใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวสุด และ (3) ผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากเนื้อหาบทเรียนแบบบูรณาภรณ์ที่ใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งน้อยที่สุด และ (3) ผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากเนื้อหาบทเรียนแบบบูรณาภรณ์ที่ใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวเท่ากัน ในขณะที่ผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากเนื้อหาบทเรียนแบบบูรณาภรณ์ของบทเรียนแบบผสมผสานที่ใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งสูงกว่าที่ใช้ภาพเคลื่อนไหว

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อบทเรียนของนิสิตที่เรียนแบบผสมผสานที่ใช้คอร์สแวร์และระดับความสามารถทางการเรียนที่ต่างกัน จากวัตถุประสงค์งานวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปผลได้ว่าความพึงพอใจต่อบทเรียนที่มีเนื้อหาแบบบูรณาภรณ์และแบบบูรณาภรณ์ของบทเรียนผสมผสานที่ใช้คอร์สแวร์ที่ใช้คอร์สแวร์ที่ใช้ภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวนั้น ด้านที่ 1 การประเมินความพึงพอใจการเรียนการสอนแบบผสมผสานตามหลัก 7 ประการเพื่อการสอนระดับปริญญาบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพ ได้รับความพึงพอใจ

เป็นอันดับที่หนึ่ง เช่นเดียวกันทั้งหมดเพียงด้านเดียว รวมทั้งผู้เรียนกลุ่มเก่งก็ให้ความพึงพอใจในด้านที่ 1 นี้ เช่นเดียวกันด้วย สำหรับผลการประเมินระดับความพึงพอใจในภาพรวม สรุปได้ว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใจ

รายงานผลการวิจัย : เกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพของนักเรียน
 ระดับชั้นปฐมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย ฝ่ายปฐม

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉัตรชัย ยังพลขันธ์

แหล่งทุน : ทุนคณบดุคุศาสตร์

สาขาวิชา : โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายปฐม (สุขศึกษาและพลดศึกษา)

สรุปผลการวิจัย :

สมรรถภาพทางกายเกือบทุกรายการของนักเรียนชายและหญิง ทุกชั้นอนุญในระดับปานกลาง ยกเว้น
 ในรายการของแข็งห้อยหัว ซึ่งนักเรียนชายชั้นปฐมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับต่ำ และนักเรียนชายชั้น
 ปฐมศึกษาปีที่ 1 และ 6 อยู่ในระดับต่ำมาก เช่นเดียวกับนักเรียนหญิงชั้นปฐมศึกษาปีที่ 4 และ 5
 มีสมรรถภาพในรายการนี้อยู่ในระดับต่ำมากเช่นกัน

ได้ผลการสร้างเกณฑ์ปกติสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้น
 ปฐมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปฐม สำหรับเพื่อเป็นเกณฑ์อ้างอิงของ
 นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปฐมต่อไป

รายงานผลการวิจัย	: กระบวนการนำแนวคิดจิตตปณญาศึกษามาใช้ในการจัด การเรียนการสอนและประสบการณ์เรียนรู้ของนิสิตวิชา การวัดผลและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย
ผู้วิจัย	: อาจารย์ ดร.ศศิลักษณ์ ขยันกิจ
แหล่งทุน	: ทุนคณบดุกศาสตร์
สาขาวิชา	: สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
สรุปผลการวิจัย	<p>1. กระบวนการนำแนวคิดจิตตปณญาศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่</p> <p>1.1 การเตรียมการ ประกอบด้วย การเตรียมชีวิตและการเตรียมวิชา</p> <p>1.2 การจัดการเรียนการสอน เป็นการดำเนินการภายใต้บรรยากาศของชุมชน แห่งการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ ผู้สอนมีการวางแผนก่อนสอน การดำเนินการตามแผน การทบทวนหลังสอน และการปัจจับแผนการสอน อย่างสมำเสมอทุกสัปดาห์</p> <p>2. ประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดขึ้นสามารถสรุปเป็นประเดิมการตระหนักรู้ต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อวิชาชีพ ดังนี้</p> <p>2.1 การตระหนักรู้ต่อตนเอง ได้แก่ การเข้าใจตนเอง การรู้เท่าทันตนเอง การปล่อยวาง ไม่ตัดสิน การเปิดใจกว้าง การเห็นคุณค่าในตนเอง การพัฒนาตนเอง การสังเกตที่ละเอียดลออ การมองโลกในแง่ดีและมีความสุข การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.2 การตระหนักรู้ต่อผู้อื่น ได้แก่ การเข้าใจและยอมรับผู้อื่น การมองเห็นสรรพสิ่งตามความเป็นจริง การเห็นอกเห็นใจและเห็นคุณค่าของผู้อื่น</p> <p>2.3 การตระหนักรู้ต่อวิชาชีพ การมองเด็กตามความเป็นจริง การสอนที่สอดคล้องกับช่วงชาติของเด็ก การเท่าทันตัวเองของครู การพัฒนาตนของครู การเป็นครูที่ใส่ใจเด็ก การเห็นคุณค่าของงานครู</p> <p>3. ประสบการณ์เรียนรู้จากกิจกรรมในภาคคิตรวมและภาควิชาชีพครูปฐมวัย เป็นดังนี้</p> <p>3.1 ภาคคิตรวม ประสบการณ์เรียนรู้ในภาคคิตรวมทำให้นิสิตได้กลับมาอยู่กับตัวเอง อยู่กับปัจจัยบันชณะในสภาพภาวะผ่อนคลาย สงบ มีสมาธิ มีความสุข นิสิตจะท่อนความคิดว่า “ได้เรียนรู้ การมีสติรู้ตัว” การละวางความคิด การไม่คาดหวัง การเปิดรับ การปล่อยวาง “ไม่ยึดติด การรู้โดยปราศจากการคิดปัจจุบัน การเข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ของตนเอง การเข้าใจผู้อื่น และการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกัน</p> <p>3.2 ภาควิชาชีพครูปฐมวัย ประสบการณ์เรียนรู้ในภาควิชาชีพครูปฐมวัยทำให้นิสิตได้คิด สะท้อนและคิร่วคิร่วกับตัวเอง นิสิตจะท่อนความคิดว่า “ได้เรียนรู้ข้อคิดในเรื่องการไม่คาดหวัง เกิดการคิด</p>

เชื่อมโยงกับวิชาชีพ คือ การเป็นครูต้องทุ่มเทเพื่อเด็ก การดูแลเด็กทุกคนอย่างเสมอภาค ทำให้เห็นตัวเอง ขัดเจนขึ้นและพยายามปรับเปลี่ยนตัวเองให้เป็นครูที่เขาใจใส่และประเมินตามความเป็นจริงมากขึ้น

รายงานผลการวิจัย	:	แผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวถึงสิ้นสุดยุคสมบูรณ์มาถ้วนสิทธิราชย์
ผู้วิจัย	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นววรรณ วุฒิพงกุล
แหล่งทุน	:	ทุนคณะครุศาสตร์
สาขาวิชา	:	โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมัธยม (สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม)
สรุปผลการวิจัย	:	

ผลการวิจัยพบว่าในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระราชดำริให้เกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงมีพระราชดำริให้เกล้าเจ้าอยู่หัว มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติรวมทั้งสิ้น 9 แผน และหลักสูตรรวมทั้งสิ้น 8 หลักสูตร ถือเป็นการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาของประเทศไทยให้เป็นระบบและเป็นกระบวนการครั้งแรก แผนการศึกษาแห่งชาติมีความสำคัญในฐานะที่เป็นแม่บทหลักในการจัดการศึกษาของประเทศไทย อันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านกฎแบบการจัดการศึกษา คือ การจัดทำหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร สำหรับการจัดการเรียนการสอนปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการศึกษา ให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ คือการผลิตครุภัณฑ์มีความรู้ความสามารถตลอดจนทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ให้แก่นักเรียน โดยเริ่มต้นจากการจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครุภัณฑ์ใน พ.ศ. 2434 และการพัฒนาสืบเนื่องมาเป็นการผลิตครุภัณฑ์โดยคณะกรรมการครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน พ.ศ. 2500 จากการศึกษาสาระสำคัญและวัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรทุกฉบับ และการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ผู้วิจัยพบว่าพระราชนูญทัศน์ พระราชนูญนี้ยิกิจ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดการศึกษาทั้ง 3 รัชกาล ทรงยึดหลักการสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาคือการสร้างคน สร้างชาติ ด้วยการศึกษาตามแบบอิริยาบถ ทรงมีความรู้ความสามารถตามแบบอย่างวิทยาการตะวันตก สำหรับเป็นกำลังสำคัญในการสร้างชาติให้เจริญเท่าเทียมอิริยาบถประเทศและรักษาชาติให้รอดพ้นจากภัยลัทธิจักรพรรดินิยม โดยคำนึงถึงความหมายสมกับสภาพสังคมไทย และวิถีชีวิตร่องคุกคาม ให้มีพระราชประสงค์จะลอกเลียนแบบแนวคิดตะวันตกทั้งหมด การจัดการศึกษาจึงควบคู่กับการกล่อมเกลาคุณธรรม ตามหลักพระพุทธศาสนา การปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักรถึงความสำคัญของการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนไทย มิใช่วัตถุประสงค์เพื่อเข้ารับราชการเสียทั้งหมด จึงได้มีการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ตลอดจนการจัดการศึกษาเพื่อปลูกฝังให้คนไทยมีจิตสาธารณะของความรักชาติ เสียสละเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติเป็นส่วนรวม จึงกล่าวได้ว่าการจัดการศึกษาในอดีตของไทย แม้ว่าจะพบอุปสรรคในด้านขาดแคลนงบประมาณและบุคคลากรก็ตาม แต่ก็สามารถจัดการได้ประสิบความสำเร็จอย่างดงามและเหมาะสม

สำนักงานสังคมไทย สมควรที่นักการศึกษาในปัจจุบันจะนำมาเป็นแบบอย่างเพื่อการบริหารจัดการศึกษาของไทยให้เกิดการพัฒนาชาติอย่างมั่นคงและยั่งยืนอย่างมั่นคงต่อไป

รายงานผลการวิจัย : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์และคนตระหง่านนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ระหว่างกลุ่มที่เรียนวิชานาฏศิลป์ และคนตระหง่านเมืองโดยใช้จังหวะเชิงและจังหวะตึง นง

ผู้วิจัย : อาจารย์สุกัญญา ทรัพย์ประเสริฐ
อาจารย์กีภะ เพิ่มพูน

แหล่งทุน : ทุนคณะครุศาสตร์

สาขาวิชา : โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม(ศิลปะ)

สรุปผลการวิจัย :

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์และคนตระหง่านนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ระหว่างกลุ่มที่เรียนวิชานาฏศิลป์ และคนตระหง่านเมืองโดยใช้จังหวะเชิงและจังหวะตึง นง ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์และคนตระหง่าน 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหานาฏศิลป์และคนตระหง่านเมือง
2. ด้านทักษะการปฏิบัติจังหวะและท่ารำประกอบจังหวะเชิงและจังหวะตึง นง
3. ด้านเจตคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์และคนตระหง่าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์

ด้านความรู้ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1-4 พบร่วมกับนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่าทุกกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 ได้เรียนคนตระหง่านตึง นงมาก่อนแล้วมาเรียนนาฏศิลป์จังหวะตึง นง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 และ 3 ไม่ได้เรียนคนตระหง่านตึง นงที่สอดคล้องกับการปฏิบัติท่ารำประกอบจังหวะ จึงอาจเป็นผลให้มีความเข้าใจในด้านนาฏศิลป์น้อยกว่ากลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์และคนตระหง่านนักเรียนที่เรียนนาฏศิลป์และคนตระหง่านเมือง รูปแบบจังหวะเดียวกันน่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์และคนตระหง่านนักเรียนที่เรียนนาฏศิลป์และคนตระหง่านเมืองสูงกว่ากลุ่มที่เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีรูปแบบจังหวะแตกต่างกัน และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์และคนตระหง่านน้อยกว่ากลุ่มทดลองอื่นๆ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการเรียนคนตระหง่าน ไม่มีผลต่อการพัฒนาความรู้ทางนาฏศิลป์และคนตระหง่านนักเรียนที่เรียนการปฏิบัติท่ารำประกอบจังหวะแต่อย่างใด

ด้านทักษะ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1-4 พบร่วมกับคะแนนเฉลี่ยวิชานาฏศิลป์ในด้านทักษะของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 ไม่แตกต่างกับนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 2 คะแนนเฉลี่ยวิชานาฏศิลป์ในด้านทักษะของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 สูงกว่านักเรียนใน

ที่ 3 สูงกว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 4 จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยจะได้ว่า การเรียนวิชาดันตรีและจังหวะตึง แหงก่อนที่จะเรียนนาฏศิลป์มีผลเกี่ยวเนื่องกันและมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำให้มีความอ่อนช้อย สวยงามและลงจังหวะอย่างเหมาะสม การเรียนวิชาดันตรีและจังหวะตึงก่อนที่จะเรียนมีได้ก่อให้เกิดผลต่อ การเรียนนาฏศิลป์และการปฏิบัติทำรำประกอบจังหวะเชิงแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้จังหวะตึงที่ดำเนินการสอนให้กับนักเรียนก่อนหรือหลังไม่มีความเกี่ยวเนื่องและส่งผลพัฒนาต่อ กัน

ด้านเจตคติ พบร่วมค่าเฉลี่ยคะแนนวิชานาฏศิลป์ในด้านเจตคติของทุกกลุ่มไม่มีความแตกต่าง กัน แต่ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนวิชานาฏศิลป์ในด้านเจตคติของทุกกลุ่มก่อนและหลังมีความ แตกต่างกัน แสดงว่า�ักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์สูงขึ้น ในส่วนของดำเนินการสอนดันตรีและ จังหวะพื้นเมืองก่อนหรือหลังการสอนนาฏศิลป์และการปฏิบัติทำรำนั้นไม่ส่งผลต่อเจตคติของนักเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดันตรี

ด้านความรู้ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาดันตรีของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 5-7 พบร่วมค่าเฉลี่ยในด้านความรู้ของทุกกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามผลการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยคะแนนในด้านความรู้ของทุกกลุ่มก่อนและหลังมีความแตกต่างกัน แสดงว่า�ักเรียนมีความรู้ทาง ดันตรีสูงขึ้น

ด้านทักษะ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาดันตรีของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 5-7 ซึ่งได้เรียนนาฏศิลป์ก่อน พบร่วม คะแนนเฉลี่ยวิชาดันตรีในด้านทักษะของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 7 สูงกว่า ทุกกลุ่ม ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์และดันตรีของ นักเรียนกลุ่มที่เรียนนาฏศิลป์และดันตรีพื้นเมืองรูปแบบเดียวกันน่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ และดันตรีสูงกว่ากลุ่มที่เรียนนาฏศิลป์และดันตรีพื้นเมืองที่มีรูปแบบจังหวะแตกต่างกัน

ด้านเจตคติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาดันตรีของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ 5-7 พบร่วมค่าเฉลี่ยวิชาดันตรีในด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ 7 สูงกว่ากลุ่มทดลองที่ 5 ซึ่งอาจมี สาเหตุจากความสนใจสนานของนักเรียนที่ซื่นชอบการเรียนดันตรีและปฏิบัติจังหวะตึง

รายงานผลการวิจัย : ผลของการใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิด
คณิตรัคติวิสต์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้สึก
เชิงจำนวน และทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ : การวิเคราะห์
ข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณ

ผู้วิจัย : อาจารย์รุ่งอรุณ ลี้ยะวนิชย์

แหล่งทุน : ทุนคณิตครุศาสตร์

สาขาวิชา : โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายปะเณ (คณิตศาสตร์)

สรุปผลการวิจัย :
จากการศึกษาผลการใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิดคณิตรัคติวิสต์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้สึกเชิงจำนวน และทัศนคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนและเกมคณิตศาสตร์ขึ้นมาเองเพื่อนำไปใช้สอนในสถานการณ์จริงด้วยวิธีวิจัยแบบกึ่งทดลอง ได้ผลวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิดคณิตรัคติวิสต์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความรู้สึกเชิงจำนวน และทัศนคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนตามปกติ และนักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิดคณิตรัคติวิสต์มีความรู้สึกเชิง และทัศนคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จะเห็นได้ว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมคณิตศาสตร์ในการสอนตามแนวคิดคณิตรัคติวิสต์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรู้สึกเชิงจำนวน และทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เปลี่ยนแปลงไปในทางบวกอย่างเห็นได้ชัด

รายงานผลการวิจัย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสำนึกสาธารณะต่อสถาบัน สิ่งแวดล้อม และวิชาชีพครูสำหรับนิสิตปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้วิจัย	อาจารย์ ดร.วรรณี เจตจำนงนุช
แหล่งทุน	กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช
สาขาวิชา	สาขาวิจิตวิทยาการศึกษา
สรุปผลการวิจัย	

ระดับการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาของนิสิตปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อสถาบัน สิ่งแวดล้อม และวิชาชีพครู

จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมีค่าเฉลี่ยการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาของนิสิตปริญญาบัณฑิต สิ่งแวดล้อม และวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ แต่อย่างไรก็ตามพบว่า นิสิตชายมีค่าเฉลี่ยการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาของนิสิตปริญญาบัณฑิต สิ่งแวดล้อมสูงกว่านิสิตชาย และนิสิตหญิงมีค่าเฉลี่ยการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาของนิสิตปริญญาบัณฑิต สิ่งแวดล้อมสูงกว่านิสิตชาย

จำแนกตามตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา นิสิตชั้นปีที่ 1 มีระดับการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาของนิสิตชั้นปีที่ 3 อาจเนื่องมาจากนิสิตชั้นปีที่ 1 เคยมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ของทั้งสามด้านสูงกวานิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างเห็นได้ชัด

จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า นิสิตที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันมีระดับจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาของนิสิตปริญญาบัณฑิต สิ่งแวดล้อม และวิชาชีพครู แตกต่างกันในทางสถิติด้วย อาจเนื่องมาจากนิสิตในสาขาวิชาที่มีระดับการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาสูงกว่าจะมีร้อยละการเคยเข้าร่วมกิจกรรมสูงกวานิสิตในสาขาวิชาที่มีระดับการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาต่ำกว่า

จำแนกตามตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่พบความแตกต่างกันในทางสถิติ แต่อย่างไรก็ตามสามารถกล่าวได้ว่านิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป มีแนวโน้มที่จะมีระดับการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาสูงกวานิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า

จำแนกตามตัวแปรภูมิลำเนา พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันจะมีระดับการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาแตกต่างกันในทางสถิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตที่มีภูมิลำเนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีระดับจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาของนิสิตที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จำแนกตามตัวแปรสถานภาพครอบครัว ไม่พบความแตกต่างกันในทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่า นิสิตที่มีสถานภาพครอบครัวบิดาหรือมารดาเสียชีวิต จะมีระดับการมีจิตสำนึกรักษาภูมิปัญญาสูงกวานิสิตที่มีสถานภาพครอบครัวแบบอื่นๆ

จำแนกตามประสบการณ์ในการเคยเข้าร่วมกิจกรรม และความถี่ในการเข้าร่วมทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์ในการเคยเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบัน สิ่งแวดล้อม

และวิชาชีพครูสูงกว่านิสิตที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเคยเข้าร่วมกิจกรรม และระดับการมีจิตสำนึกรักสาธารณะทั้งสามด้านมีแนวโน้มต่างๆ ลงตามความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และระดับการมีจิตสาธารณะของนิสิตต่อสถาบัน สิ่งแวดล้อม และวิชาชีพครู พบร่วม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อระดับการมีจิตสาธารณะของนิสิตต่อสถาบัน สิ่งแวดล้อม และวิชาชีพครู ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยเดียวกันทั้งสิ้น ประกอบด้วย ประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในอดีต การเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในปัจจุบัน และภูมิลำเนา โดยปัจจัยสองอย่างแรกมีความสัมพันธ์และอิทธิพลในเชิงบวก แต่ปัจจัยสุดท้ายมีความสัมพันธ์และอิทธิพลในเชิงลบ

รายงานผลการวิจัย : การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมและกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมของนิสิต นักศึกษาจะระดับปริญญาบัณฑิต

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เน่านิตร์ สงคราม

แหล่งทุน : ทุนคณะครุศาสตร์

สาขาวิชา : สาขateknology ศึกษา

สรุปผลการวิจัย :

ตอนที่ 1 จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมและกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรม

ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานความมีการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย โดยเฉพาะระบบการจัดการเรียนการสอน และผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนทั้ง 4 ขั้นตอน โดยได้เพิ่มเติมในส่วนของเทคนิคและวิธีการที่ทำให้เกิดกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

ตอนที่ 2 จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

แบบวัดลักษณะการเรียนรู้เป็นทีม และประเมินนวัตกรรม แบบสัมภาษณ์เชิงลึกคะแนนกลุ่มที่มีคะแนนผลงานนวัตกรรมมากที่สุดและน้อยที่สุด แบบสอบถามความคิดเห็นต่อรูปแบบของผู้เรียน และแผนการจัดกิจกรรมการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมและกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมของนิสิต นักศึกษาจะระดับปริญญาบัณฑิต อยู่ในระดับเหมาะสม และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ได้รับการยอมรับโดยแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ของ Torrance

ตอนที่ 3 จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้

ลักษณะของสื่อออนไลน์มีความเหมาะสม โดยความเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ และแบบทดสอบให้เพิ่มส่วนที่เป็นผลป้อนกลับให้มากขึ้น ใช้เว็บที่เป็นที่ยอมรับในการจัดระบบการจัดการเรียนการสอนของ茱ฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ดี (Blackboard)

ตอนที่ 4 ผลจากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมและกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างนวัตกรรมของนิสิต นักศึกษาจะระดับปริญญาบัณฑิต

รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมและกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมของนิสิต นักศึกษาจะระดับปริญญาบัณฑิตอันประกอบด้วยองค์ประกอบและขั้นตอนการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เป็นทีมและกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมของนิสิต นักศึกษาจะระดับปริญญาบัณฑิต ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ และ 4 ขั้นตอน

7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความรู้ ความสามารถ
2. ประสบการณ์การเรียนรู้
3. ความคิดสร้างสรรค์
4. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
5. ทีม
6. แรงจูงใจ
7. ภาวะผู้นำ

4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน
2. การแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ความคิดเห็น
3. การทดลองใช้นวัตกรรม
4. การนำเสนอผลงานนวัตกรรม

รายงานผลการวิจัย	: การพัฒนารูปแบบการสร้างและพัฒนาครุภัณฑ์รองรับ กระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาปัญญาณพื้นฐานแนวคิดไทย
ผู้วิจัย	: รองศาสตราจารย์ ดร.ไพบูลย์ สินลารัตน์ รองศาสตราจารย์ ดร.ปทีป เมธากุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี
แหล่งทุน	: ทุนงบประมาณแผ่นดิน
สาขาวิชา	: สาขาวุฒิศึกษา
สรุปผลการวิจัย	<p>ที่มาและความสำคัญของรูปแบบการผลิตและพัฒนาครุภัณฑ์พื้นฐานแนวคิดไทย</p> <p>รูปแบบการผลิตและพัฒนาครุภัณฑ์เพื่อการพัฒนาปัญญาณพื้นฐานแนวคิดไทย เป็นรูปแบบที่ได้ผ่านการรวมพลังความคิดจากนักวิชาการหลายอาสาบันทางการศึกษา ทั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครุภัณฑ์ให้มีคุณภาพเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยมุ่งเน้นการกระแส่ใหม่ของโลก ให้สอดคล้องกับพื้นฐานและแนวคิดของไทย รวมทั้งเน้นกระบวนการทางปัญญา ที่มีความสมดุลด้านคุณธรรมจริยธรรมกับความรู้ทางวิชาการ บนฐานความคิดและปฏิบัติแบบไทย</p>

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการผลิตและพัฒนาครุภัณฑ์พื้นฐานแนวคิดไทย

1. มีความรู้ทางวิชาการ ทักษะวิชาชีพครุภัณฑ์ รวมทั้งมีค่านิยมที่พึงประสงค์ตามวิถีแนวคิดแบบไทยอย่างสมดุลย์
2. มีจิตสำนึกรักในความเป็นไทย และมุ่งมั่นพัฒนาสังคมไทยให้ดียังคงไปอย่างยั่งยืน
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหาอย่างชาญฉลาด โดยใช้ความคิดชั้นสูง
4. ตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญา เอกลักษณ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น และความเป็นไทย โดยมุ่งสร้างให้เกิดความเข้มแข็งควบคู่กับทัศนะเชิงนานาชาติ

แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการผลิตและพัฒนาครุภัณฑ์พื้นฐานแนวคิดไทย

มุ่งเน้นการสร้างครุภัณฑ์ในมิติแนวปัญญาที่มีมุ่งเน้นการแนวคิดไทย 4 มิติ ได้แก่

1. มิติที่ 1 พุทธศาสนาสร้างปัญญาและการครอบครองตน
2. มิติที่ 2 สังคมเกษตรกรรม ธรรมชาติ สิงแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมไทย
3. มิติที่ 3 บริบทของชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง เลี้ยงตนเอง สร้างรายได้
4. มิติที่ 4 การสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ ก้าวทันโลก

การกำหนดดยุทธศาสตร์ในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการผลิตและพัฒนาครูบันพื้นฐาน
แนวคิดไทย ได้กำหนดให้ครอบคลุมถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาปัญญาทั้งจากภายนอก ภายใน
และการปฏิบัติ โดยเรียกว่า ยุทธศาสตร์ปัญจกิจลักษณะ ที่เน้นการสร้างเสริมให้ครูเกิดพลังความรู้ ความคิด
ความสามารถที่สอดคล้องกับแนวคิดไทย ซึ่งประกอบด้วย

- 1.ศรัทธา
- 2.กัลยาณมิตร / กัลยาณมิตรตตา
- 3.ปฏิบัติ / ปฏิปทา
- 4.การหันรู้ / ญาณ
- 5.ปัญญา / วิชา

การจัดชุดการสอนในรูปแบบการผลิตและพัฒนาครู เน้นพัฒนาปัญญาบันพื้นฐานแนวคิด ไทย

มีหลักการสำคัญ โดยการสร้างรายวิชาที่มีเนื้อหาสัมพันธ์กัน มาจัดเป็นชุดการสอน หรือหน่วยการ
เรียนรู้ ในลักษณะของการผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระตามแนวคิดใน 4 มิติ ซึ่งการประเมิน
สัมฤทธิผลของรูปแบบจะเน้นที่ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตามเกณฑ์การวัดผลของแต่ละรายวิชา และ
เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามรูปแบบดังกล่าวนี้ โดยให้สอดคล้องสัมพันธ์กับปรัชญาของ
สถาบันคุณศึกษา มาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชานั้นๆ รวมทั้งเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ
ปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ส่วนแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเพียงข้อเสนอแนะในภาพรวมเท่านั้น
สถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง สามารถปรับกิจกรรมที่แตกต่างจากที่เสนอแนะไว้ได้ตามความเหมาะสม

รูปแบบการผลิตและพัฒนาครูบันพื้นฐานแนวคิดไทย กำหนดรายวิชาให้เรียนเป็นชุดการสอน
จำนวน 5 ชุดการสอน 42 รายวิชา รวมทั้งสิ้น 128 หน่วยกิต โดยสร้างรายวิชาที่มีเนื้อหาวิชาสัมพันธ์กัน
มารวมเป็นชุดการสอน

รายงานผลการวิจัย : โครงการวิจัยการพัฒนาครูปแบบสภารเด็กและเยาวชน
ในประเทศไทย

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ จิตระดับ และคณะ

แหล่งทุน : ทุนภายนอก

สาขาวิชา : สาขาวิชาระบบทีศึกษา

สรุปผลการวิจัย :

1. สภาพการดำเนินงานของสภารเด็กฯ พบร่วมกันที่ทำการถาวร หรือใกล้สถานที่ราชการซึ่งมีเวลา เปิด-ปิดแน่นอน ส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พมจ.) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สาเหตุของความสำเร็จ 5 อันดับแรก คือ

- 1) ความสามัคคีและการร่วมมือของสมาชิกสภารเด็กฯ
- 2) การร่วมมือของหน่วยงานและองค์กร
- 3) มีเจ้าหน้าที่ที่ปรึกษาที่ดีและเอาใจใส่
- 4) สมาชิกมีคุณธรรมและหลักในการทำงาน
- 5) มีงบประมาณเพียงพอ

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค 5 อันดับแรก ได้แก่

- 1) งบประมาณไม่เพียงพอ
- 2) ขาดความสามัคคีและการร่วมมือของสมาชิกสภารเด็กฯ
- 3) การประสานงานและการดำเนินงาน
- 4) ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ
- 5) ปัญหาเรื่องการเดินทาง หรือเวลาในการทำงาน

จุดเด่น คือ

- 1) ความสามัคคี ความร่วมใจ การทำงานเป็นทีม
- 2) สมาชิกมีคุณธรรม และหลักการทำงาน
- 3) การจัดกิจกรรมมีรูปแบบน่าสนใจ
- 4) สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจ ทักษะและประสบการณ์ในการทำงานดี
- 5) ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ เป็นอย่างดี

จุดด้อย ได้แก่

- 1) มีปัญหาด้านการติดต่อประสานงาน และการติดต่อสื่อสาร
- 2) งบประมาณไม่เพียงพอ
- 3) มีปัญหาด้านการเดินทาง

- 4) ไม่มีเวลา
- 5) สมาชิกขาดความสามัคคี ร่วมมือ ร่วมใจ
2. ความต้องการของ การพัฒนาการดำเนินงานของสภาระเด็กฯ เรียงตามลำดับ ดังนี้
- ปัจจัยด้านทรัพยากร
 - ศักยภาพของผู้ดูแล
 - นโยบายและบรรทัดฐานของกลุ่ม
 - ปัจจัยแวดล้อมภายนอก
 - บทบาทของสมาชิก
1. ความต้องการด้านทรัพยากร พบว่า สภาระเด็กฯ มีความต้องการด้าน
 - ทุนทรัพย์และทรัพยากรทางกายภาพมากที่สุด
 - รองลงมาคือทรัพยากรข้อมูล
 - ทรัพยากรมนุษย์และบุคลากร
 2. ด้านศักยภาพของผู้ดูแลนโยบายและบรรทัดฐานของกลุ่ม พบว่า สภาระเด็กฯ มีความต้องการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นๆ มากที่สุด รองลงมาคือ การสนับสนุนจากภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 3. ด้านนโยบายและบรรทัดฐานของกลุ่ม พบว่า ต้องการ
 - นโยบายที่สอดคล้องกับการดำเนินงานมากที่สุด
 - รองลงมาคือการส่งเสริมความตั้งใจ และความสามัคคีในสภาระเด็กฯ
 - การสร้างความตระหนักรู้ในบทบาทหน้าที่ของสภาระเด็กฯ
 4. ด้านปัจจัยแวดล้อมภายนอก พบว่า ต้องการ
 - ความมั่นคงในมิติการเมืองมากที่สุด
 - รองลงมาคือความมั่นคงในมิติสังคม
 - ความมั่นคงในมิติเศรษฐกิจ
 5. ด้านบทบาทของสมาชิก พบว่า ต้องการ
 - คณะกรรมการมีส่วนร่วมมีคุณภาพมากที่สุด
 - รองลงมาคือต้องการให้ประธานสภาระเด็กฯ มีความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ
3. รูปแบบของสภาระเด็กฯ ที่ประสบความสำเร็จ มีองค์ประกอบ 5 ด้านคือ
- 1) ผู้ว่าฯ
 - 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- 3) ทีมที่ปรึกษา
- 4) ภาวะผู้นำของสภาคีกฯ
- 5) ทีมงานที่ช่วยเหลือดำเนินการ
ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านจะช่วยส่งเสริมให้เกิด
 - 1) ระบบข้อมูลในพื้นที่
 - 2) โครงการกิจกรรม
 - 3) การสร้างเครือข่าย
 - 4) การพัฒนาองค์กร

รายงานผลการวิจัย	: การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์: กรณีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้วิจัย	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา ใจวิไลฤทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม อาจารย์ ดร.อภิภา พรัชญพฤทธิ์
แหล่งทุน	: ทุนงบประมาณแผ่นดิน
สาขาวิชา	: สาขาก่อสร้าง
สรุปผลการวิจัย	<p>1. แม่ค่าครุศาสตร์มีนโยบายส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการวิจัย แต่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาพรวมของปริมาณงานวิจัยและผู้วิจัยในการบริหารแต่ละสมัยมีไม่เกิน ร้อยละ 50 ของจำนวนงานวิจัย งานวิจัยส่วนใหญ่ในรอบ 20 ปี เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ เป็นงานเดียว - จุดอ่อนของการดำเนินงานด้านวิจัยพบว่า <ol style="list-style-type: none"> 1) การบริหารจัดการและประเมินงบประมาณมีความถี่ยากและช้าต่อนามาก 2) การทำวิจัยส่วนใหญ่ยังเป็นส่วนบุคคล 3) เรื่องที่ทำวิจัยมักเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยสนใจ และเจ้าของทุนต้องการ - จุดแข็งของการดำเนินงานด้านการวิจัย คือ <ol style="list-style-type: none"> 1) ครุศาสตร์มีกลุ่มอาจารย์ที่เป็นนักpractice ซึ่งเป็นพี่เลี้ยงให้นักวิจัยใหม่ๆ ได้ 2) ผู้บริหารทุกสมัยให้ความสนับสนุนการวิจัยอย่างชัดเจน 3) คณะมีทุนอุดหนุนด้านวิจัยพอเพียง 4) มีกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ด้านการวิจัยอยู่เสมอ <p>2. ปัจจัยที่สร้างวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์ระหว่างกลุ่มที่ทำวิจัยและกลุ่มที่ไม่ทำวิจัย เช่น คณะมีนโยบายสนับสนุนการทำวิจัยอย่างชัดเจน มีการให้รางวัลประกาศเกียรติคุณ ส่งเสริมให้อาจารย์เผยแพร่วิจัย</p> <p>3. แนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยมีหลากหลาย เช่น ปลูกฝังและสร้างทัศนคติในการทำวิจัย</p>

รายงานผลการวิจัย : การประเมินโครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
ในต่างประเทศ คณบดีคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร. ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์

แหล่งทุน : ทุนคณบดีคณะครุศาสตร์

สาขาวิชา : สาขาวิชานธรีศึกษา

สรุปผลการวิจัย :
1. การศึกษาเกณฑ์และการประเมินภายใต้ พนบฯ

1.1 สำหรับการบรรลุเป้าหมายของโครงการ พนบฯ

1) โครงการดำเนินการมาตั้งแต่ ปี 2527 จนถึง 2547 ประสบความสำเร็จในการดำเนินการทำให้มีการขยายโครงการสู่วัดไทยในสหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย โดยมีวัดเข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้น 19 วัด และสถานเอกอัครราชทูต 1 แห่ง แต่ปัจจุบันมีวัดที่เข้าร่วม 11 วัด ที่ลดลงเนื่องจากนโยบายของคณะกรรมการต้องการเพื่อเป็นตัวอย่างหรือสาธิต และวัดบางวัดไม่มีความพร้อมโครงการจึงไม่ลงคืบอาสาไปปฏิบัติหน้าที่ 3. สถาบันการศึกษาหลายแห่งดำเนินโครงการ ในรูปแบบของคณะกรรมการ

2) โครงการได้ดำเนินการบรรลุเป้าหมายคือ กำหนดหลักสูตรภาษาไทยและศิลปวัฒนธรรมไทยมีสาระเนื้อหาพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางภาษาและวัฒนธรรมไทย ทำให้นักเรียนสามารถสอบเทียบความรู้ตามหลักสูตร กศน. ได้

3) โครงการมีการดำเนินการตามเป้าหมายโดยการสอนในหลักสูตรและการจัดกิจกรรมพิเศษเกี่ยวกับชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

4) โครงการสามารถสร้างความสัมพันธ์ขึ้นกับคนไทยในต่างประเทศและทุกชนชาติในบริเวณที่ดำเนินโครงการ

5) โครงการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย โดยแบ่งครูออกเป็น 2 ประเภท คือ ครูอาสาสมัครภาคฤดูร้อน และครูอาสาสมัคร โดยครูดังกล่าวได้นำประสบการณ์มาใช้ประโยชน์ทั้งในการเรียนการสอน และชีวิตประจำวัน บางคนมีโอกาสได้ไปศึกษาต่อ ณ ประเทศไทยและเมืองต่างๆ

1.2 สำหรับความสอดคล้องระหว่างโครงการร่วมกับวิธีการดำเนินโครงการ พนบฯ การดำเนินโครงการมีความสอดคล้องกับโครงการร่วมกับบุคลากรที่รับผิดชอบโครงการพบว่า โครงการร่วมกับวิธีการดำเนินการบรรลุตามเป้าที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง

1.3 สำหรับการรับรู้และทัศนคติของบุคลากรที่รับผิดชอบโครงการพบว่า โครงการร่วมกับวิธีการดำเนินการบรรลุตามเป้าที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง

1.4 สำหรับการรับรู้ทัศนคติ และความเชื่อถือของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการทั้งทางตรงและทางอ้อม พนบฯ โครงการได้วัดการตอบรับจากผู้ปกครองในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง วัดได้รับผลจาก

โครงการโดยมีคนไทยเข้าวัดเพื่อร่วมพิธีทางศาสนาและกิจกรรมที่วัดจัด วัดจึงสนับสนุนโครงการในด้านต่างๆ อย่างเต็มที่

2. การศึกษาเกณฑ์และการประเมินภายนอก พบว่า

2.1 ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการในระดับมากโดย

- การทำงานของครูด้วยความตั้งใจและทุ่มเท	คิดเป็นร้อยละ 78.3
- ความสัมพันธ์ของครูและนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ 77.3
- ความสัมพันธ์ของครูกับผู้ปกครอง	คิดเป็นร้อยละ 87

และไม่พอใจเรื่องการคัดเลือกครูอาสาสมัคร ซึ่งมีข้อเสนอว่าให้คัดเลือกผู้ที่มีวุฒิภาวะทั้งทางสติปัญญาและอารมณ์ และมีความสามารถเฉพาะทาง

2.2 ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่ocrูอาสาสมัครมากที่สุดเรื่อง

- ความตั้งใจและการทุ่มเทในการสอน	คิดเป็นร้อยละ 92
- ความสัมพันธ์ของครูและนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ 90.3
- ความสัมพันธ์ของครูกับผู้ปกครอง	คิดเป็นร้อยละ 87

และไม่พอใจเรื่องความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกันของครูอาสาสมัครบางรุ่นและชุมชน มีความพึงพอใจต่ocrูอาสาสมัครในระดับมากที่สุด เรื่อง

- การมีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน
- มีความรับผิดชอบในการสอนและช่วยงานวัด

2.3 ช่วง 2530 – 2546 นักเรียนสมัครสอบเทียบ กศน. ตั้งแต่ป.1 – ม.3 คิดเป็นร้อยละ 53.3

และมีนักเรียนสอบเทียบได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้รวม 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 75

3. ผลกระทบของโครงการจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า

3.1 นักเรียน มีความรู้ความสามารถทางภาษาไทย ใช้ภาษาไทยสื่อสารในการสื่อสารกับผู้อื่นได้เรียนรู้และเห็นคุณค่าวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

3.2 ครูอาสาสมัคร สามารถประยุกต์หลักสูตรและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน ในประเทศไทย

3.3 ผู้ปกครองได้รับความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรม มีความผูกพันกันมากขึ้น ระหว่างผู้ปกครอง และวัด และเข้าใจประเทศไทยมากขึ้น

3.4 วัดและพระสงฆ์มีบทบาทในการอบรมสั่งสอนศีลธรรม วัฒนธรรม ประเพณีทางศาสนา มากขึ้น

3.5 ชุมชนและสังคม ช่วยลดปัญหาชุมชนและสังคม อาชญากรรม การเดาวงกฤษmay ช่วยสร้างความเป็นปึกแผ่นในกลุ่มคนไทย

3.6 คณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการการดำเนินงานและอาจารย์นิเทศพัฒนา หลักสูตร และการสอน อย่างต่อเนื่อง

4. ปัญหาหรืออุปสรรคที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ คณบดีคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1 ไม่มีการจัดทำหลักสูตรระดับปฐมวัย ประถมและมัธยมศึกษา เนื้อหาหลักสูตรไม่เหมาะสมกับนักเรียนในบางกรณี

4.2 จำนวนครูไม่พอ กับจำนวนเด็ก

4.3 ห้องเรียนบางห้องของวัดแคบเกินไป

4.4 นักเรียนมีความรู้ที่แตกต่างกัน

4.5 การติดตามประสานงานระหว่างโครงการและวัดไม่มีประสิทธิภาพ

รายงานผลการวิจัย : การสร้างนักวิจัยรุ่นเยาว์ที่ตระหนักในความเป็นไทย
โดยการห้องเรียนเชิงวัฒนธรรม โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ฝ่ายปะรุง

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์กิตติพงษ์ เทียนตระกูล
รองศาสตราจารย์ทัศนีร์ ผลเนื่องมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมิตรา เทียนตระกูล¹
อาจารย์เกรียงไกร นะจรา

แหล่งทุน : ทุนคณบดุคุศาสตร์

สาขาวิชา : โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายปะรุง

สรุปผลการวิจัย :

1. การเป็นนักวิจัยรุ่นเยาว์ฯ สามารถพัฒนาและจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่เป็นนักวิจัยระดับดี จำนวน 4 คน
- ระดับดีมาก จำนวน 7 คน
- ระดับดีมากที่สุด จำนวน 4 คน

2. นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนกลุ่มทดลองและผู้ปกครองมีความพึงใจต่อการห้องเรียนเชิงวัฒนธรรมระดับดีมาก
4. นักเรียนมีผลการเรียนรู้จากการห้องเรียนเชิงวัฒนธรรมแตกต่างกันตามสภาพ
วัฒนธรรมของจังหวัด

รายงานผลการวิจัย : การศึกษาความคิดเห็น ปัญหา และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์เสนอสนับสนุนสุขภาวะ” ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549

ผู้วิจัย : อาจารย์สมใจ ตั้งปณิธานสุข

แหล่งทุน : ทุนคณบดุกศาสตร์

สาขาวิชา : โรงเรียนสาธิตอุปราชฯ ฝ่ายประถม (คณิตศาสตร์)

สรุปผลการวิจัย :

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ตารางเรียนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เลือกเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์เสนอสนับสนุนสุขภาวะ” ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549

จากการที่ผู้วิจัยทำการรวบรวมจำนวนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ทำการเลือกตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์เสนอสนับสนุนสุขภาวะ” ในปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549

ในภาพรวมด้านการเลือกตารางเรียนของนักเรียนชั้นปีที่ 2 ที่เรียนกิจกรรม “สัปดาห์เสนอสนับสนุนสุขภาวะ” ในแต่ละภาคเรียน ของปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549 นั้นนักเรียนมักมีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนที่มีการเน้นหนักไปในส่วนที่มีกิจกรรมต่างๆ เช่น ก.พ.อ. ศิลปะ ดนตรี และกีฬา มา กกว่าการเลือกเรียนในตารางเรียนที่เน้นหนักในส่วนของวิชาการต่างๆ เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้จำนวนครั้งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการตัดสินใจเลือกตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์เสนอสนับสนุนสุขภาวะ” ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549

ในภาพรวมด้านการใช้จำนวนครั้งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการตัดสินใจเลือกตารางเรียน “สัปดาห์เสนอสนับสนุนสุขภาวะ” ในแต่ละภาคเรียน ของปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549 นั้น แสดงว่า นักเรียนส่วนมากสามารถเลือกตารางเรียนที่ตนเองต้องการได้ภายในการตัดสินใจ เพียงแค่หนึ่งครั้งเท่านั้น แต่ยังมีนักเรียนบางส่วนที่มีการเปลี่ยนใจในการเลือกตารางเรียนที่ตนเองต้องการ โดยต่างก็มีเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจของตนเอง ซึ่งนักเรียนมีความคิดเห็นว่ากิจกรรมของตารางเรียนอื่นๆ น่าจะสนับสนุนมากกว่ากิจกรรมตามตารางเรียนเดิม และตารางเรียนที่ต้องการนั้นมีจำนวนนักเรียนครบแล้ว จึงต้องเปลี่ยนไปเลือกดตารางเรียนใหม่

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลต่างๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการตัดสินใจเลือกตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์เสนอสนับสนุนสุขภาวะ” ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549

ในภาพรวมด้านความต้องการความช่วยเหลือของนักเรียนระดับชั้นปีกษาปีที่ 2 ใน การตัดสินใจเลือกตารางเรียนกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขบรรษา” ในแต่ละภาคเรียนของปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549 นั้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนระดับชั้นปีกษาปีที่ 2 ที่เรียนกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขบรรษา” ในแต่ละภาคเรียนของปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549 ส่วนใหญ่ต่างไม่ต้องการความช่วยเหลือในการตัดสินใจเลือกตารางเรียน เพราะสามารถตัดสินใจเลือดเรียนได้ด้วยตนเอง รองลงมาคือการเลือกเรียนตามคำแนะนำของเพื่อน ผู้ปกครอง และอาจารย์ ในการตัดสินใจเลือกตารางเรียนตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นปีกษาปีที่ 2 ที่มีต่อตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขบรรษา” ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นปีกษาปีที่ 2 ที่มีต่อตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขบรรษา” ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549

ในภาพรวมด้านความพึงพอใจของนักเรียนชั้นปีกษาปีที่ 2 ที่มีต่อตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขบรรษา” ในแต่ละภาคเรียนของ ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549 นั้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการเลือกตารางเรียนเนื่องจาก มีกิจกรรม หรือวิชาเรียนที่ชอบ มีความสนุกสนานในการเรียน ได้เลือกตารางเรียนด้วยตนเอง ไม่มีการบ้านหรืออภิปรายตามปกติ มีนักเรียนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ไม่พึงพอใจในการเลือกตารางเรียนของตนเอง เนื่องมาจากไม่ได้เรียนในตารางเรียนที่ตนเองต้องการ หรือไม่ได้เลือกตารางเรียนด้วยตัวเอง เป็นต้น

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะของนักเรียน ชั้นปีกษาปีที่ 2 เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขบรรษา” ปีการศึกษา 2547 และปีการศึกษา 2549

นักเรียนในทุกภาคเรียนทั้งปีการศึกษา 2547 และปีการศึกษา 2549 มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขบรรษา” ไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปรวมและแบ่งข้อเสนอแนะ ของนักเรียนออกเป็น 3 ประเด็น ประเด็นแรก กลุ่มวิชาเรียนที่นักเรียนต้องการให้จัดขึ้น ได้แก่ วิชาเกี่ยวกับ วิชาการ วิชาการที่เกี่ยวกับศิลปะ วิชาที่เกี่ยวกับ ก.พ.อ. วิชาการที่เกี่ยวกับดนตรี วิชาที่เกี่ยวกับพลัง วิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ ลูกเสือ ศูนย์ เป็นต้น ประเด็นที่สอง กิจกรรมที่ต้องการให้จัดขึ้น ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของนักเรียน ส่วนใหญ่ ได้แก่ อย่างให้ไปทศนศึกษามากขึ้น และมีความหลากหลาย มีกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมดุหนัง พังเพลง กิจกรรมปลูกต้นไม้ มีเกมหลากหลาย และมีการจัดกิฬาสี และประเด็นที่สาม ข้อเสนอแนะที่นำไปได้แก่ อย่างให้มีกิจกรรมสนุกมากๆ อย่างให้มีหลายสัปดาห์ มีโอกาสเลือกเรียนได้ไม่มีจำกัด มีวิชาเรียนเพิ่มขึ้น และอย่างให้ทุกตารางเรียนเหมือนกันแต่คนละเวลา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการตัดสินใจเลือกเรียนกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขหรรษา” ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549

ในภาพรวมด้านปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใน การตัดสินใจเลือกเรียนกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขหรรษา” ในแต่ละภาคเรียนของปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549 นั้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนมากต่างไม่มีปัญหาในการตัดสินใจเลือกตารางเรียนมีนักเรียนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีปัญหาในการตัดสินใจเลือกตารางเรียน เนื่องมาจากการที่ตัดสินใจเลือกตารางเรียนได้ เพราะไม่ทราบว่าซึ่งกิจกรรมใดที่ต้องการเลือก ของแต่ละตารางเรียนนั้น จะมีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร นักเรียนไม่ทราบว่าวิชาเหล่านั้นต้องการอะไร หรือตารางเรียนที่ต้องการเลือกนั้นมีจำนวนนักเรียนครบแล้วจึงต้องเปลี่ยนไปเลือกตารางเรียนอื่นแทน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขหรรษา” ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549

พบว่า ปัจจัยด้านบุคคลทั้ง 3 ด้าน คือ กลุ่มผู้ปกครอง อาจารย์ และกลุ่มเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์ใน การเลือกตารางเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขหรรษา” ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549 ทั้งภาคศึกษาต้น และภาคการศึกษาปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

แสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนมากไม่ต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลต่างๆ ไม่ใช่จะเป็นผู้ปกครอง อาจารย์ และกลุ่มเพื่อนในการตัดสินใจเลือกตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขหรรษา” ได้ด้วยตนเอง มีนักเรียนเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ทำการตัดสินใจโดยผ่านการแนะนำของกลุ่มเพื่อน ผู้ปกครอง และ อาจารย์ตามลำดับ

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์กับการเลือกตารางเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขหรรษา” ปีการศึกษา 2547 กับปีการศึกษา 2549 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพศชายมักจะเลือกเรียนในตารางเรียนที่เน้น ก.พ.อ. และกีฬา ในขณะที่นักเรียนหญิงมักจะเลือกเรียนตารางเรียนที่เน้น ก.พ.อ. ศิลปะ และดนตรี สำหรับภาคการศึกษาปลาย ของปีการศึกษา 2549 นั้นปัจจัยด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์ กับการเลือกตารางเรียนในกิจกรรม “สัปดาห์แสนสนุกสุขหรรษา” อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายงานผลการวิจัย	:	การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ วิธีการบันทึกแบบคอร์เนลล์
ผู้วิจัย	:	อาจารย์ผัสสพารณ์ ถนนพงษ์ชาติ
แหล่งทุน	:	ทุนคณบดุคุศาสตร์
สาขาวิชา	:	โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม (ภาษาต่างประเทศ)
สรุปผลการวิจัย	:	<p>1. ค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัย</p> <p>2. ค่าเฉลี่ยความเครียดและความกังวลของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับปานกลางซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานวิจัย</p> <p>3. ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยเพื่อน และโดยตนเอง เต格ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานวิจัย</p> <p>4. ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเรียนที่ประเมินโดยเพื่อน และโดยตนเอง เต格ต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.06</p>

รายงานผลการวิจัย	: ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครุ
ผู้วิจัย	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐร์ภรณ์ หลวงทอง นายสกต ชื่อธนาพงษ์
แหล่งทุน	: ทุนคณะครุศาสตร์
สาขาวิชา	: สาขาวิชาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา
สรุปผลการวิจัย	<p>1. นิสิตเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครุ ในระดับมาก 8 มาตรฐาน คือ ด้านความเป็นครุ รองลงมาคือ ด้านจิตวิทยาสำหรับครุ ด้านการบริหาร จัดการในห้องเรียน ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครุ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และด้านวิจัยทางการศึกษา และระดับปานกลาง 1 มาตรฐาน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร</p> <p>2. นิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และหลักสูตรที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ ตามมาตรฐานวิชาชีพครุทั้ง 9 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน เพียงด้านเดียวคือ ด้านภาพและเทคโนโลยีสำหรับครุ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ พบรูปแบบพื้นที่ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชาที่ศึกษาของมาตรฐานวิชาชีพครุด้านความรู้ 8 ด้าน ยกเว้นด้านการวัดและการประเมินผลที่พบอิทธิพลหลักของชั้นปีและสาขาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05</p>

รายงานผลการวิจัย	: การวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกเรียนโปรแกรมในสปดาห์ แสงสนุกสุขหรรษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	: อาจารย์นวัตโน ลุขวัฒนาสินิทิช อาจารย์อนุทัย ใจนิภัต อาจารย์ศรียา เนตรน้อย
แหล่งทุน	: ทุนคณบดุกศาสตร์
สาขาวิชา	: โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม
สรุปผลการวิจัย	:

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกเรียนโปรแกรมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง กับโปรแกรมการเลือกของนักเรียน ตลอดการเลือกทั้ง 3 ครั้ง พบร่วม 1 โปรแกรมที่มีความสัมพันธ์ ระหว่างโปรแกรมการเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ โปรแกรมภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบร่วมความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ .05

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละรายวิชาพบว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนที่เลือกเรียนตามโปรแกรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรายวิชาสูงทุกวิชา

3. ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคต้นและภาคปลาย คะแนนเฉลี่ยรายวิชาทุกวิชาสูงขึ้นทุก วิชา เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยในระดับประถมศึกษาปีที่ 1

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 กลุ่มวิชา กับโปรแกรมที่นักเรียนเลือกในแต่ ละครั้งเป็นดังนี้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบร่วม

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มรายวิชาของนักเรียนทุกโปรแกรม มีค่าเฉลี่ยสูง โดยเฉพาะวิชาดนตรีและการงานอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ย 3.958 และ 3.942 ตามลำดับ

2. ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การวัดครั้งที่ 1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนทั้ง 8 กลุ่มรายวิชาของนักเรียนทุกโปรแกรม มีค่าเฉลี่ยสูง โดยเฉพาะวิชาดนตรีและการงานอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ย 3.980 และ 3.973 ตามลำดับ

3. การวัดครั้งที่ 2 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มรายวิชาของนักเรียนทุกโปรแกรม มีค่าเฉลี่ยสูง โดยเฉพาะวิชาดนตรีและการงานอาชีพ มีคะแนนเฉลี่ย 3.989 และ 3.978 ตามลำดับ

รายงานผลการวิจัย : การวิจัยและการพัฒนาฐานรูปแบบการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์สร้างสรรค์สารพันเกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

ผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรทัย วิมลโนน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภานุที่ อุ่นแรม¹
อาจารย์ ดร.ยุวัฒน์ คล้ายมงคล

แหล่งทุน : ทุนคณบดุกศาสตร์

สาขาวิชา : โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม

สรุปผลการวิจัย :

1. รูปแบบการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์สร้างสรรค์สารพันเกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ หลักการพื้นฐาน ขั้นตอนการเรียนการสอนและผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ รูปแบบการเรียนการสอนนี้มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการสร้างเกมคอมพิวเตอร์ สร้างเสริมทักษะและพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ในการสร้างเกมคอมพิวเตอร์

1.2 หลักการพื้นฐานของรูปแบบประกอบด้วย 3 หลักการคือ

1.2.1 การจัดการเรียนต้องประกอบด้วยการให้ความรู้ การให้ประสบการณ์การลงมือทำงาน และการปรับความรู้ที่ได้รับด้วยผลการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนทั้งทางร่างกายทางสมอง ทางอารมณ์และทางสังคม

1.2.2 การจัดการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นวัฏจักรเริ่มจากการให้ความรู้เบื้องต้นเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้นั้นไปปฏิบัติโดยมีการซักถามหรืออภิปรายเพื่อประเมินผลการปฏิบัติ แล้วมีการสรุปมีการปรับปรุงความรู้จากการประเมินเพื่อเป็นความรู้ในการทำงานขั้นต่อไป

1.2.3 การจัดการเรียนการสอนต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองวิธีการ แนวคิดหรือเทคนิคการทำงานของตนเองอย่างเต็มที่ ต้องมีการกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมั่นในความสามารถในการตัดสินใจของตนเอง ต้องมีรายการที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเห็นคุณค่าของแนวคิดใหม่

1.3 ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1.3.1 ขั้นเรียนรู้เป็นขั้นที่ทำให้เกิดความรู้และทักษะที่กำหนด ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยสาม ขั้นตอนคือ ขั้นเรียนรู้ในทศน์และวิธีการ ขั้นฝึกทักษะ และขั้นซักถามแก้ไขปัญหาร่วมกัน

1.3.2 ขั้นฝึกฝนเป็นขั้นที่นำความรู้และทักษะที่ได้รับมาใช้เพื่อให้เข้าใจลึกซึ้งขัดเจนขั้นประกอบด้วยขั้นตอนย่อยสองขั้นตอน คือ ขั้นทดลองสร้างงาน ขั้นนำเสนอแลกเปลี่ยนแนวคิด

1.4 การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการสร้างเกมคอมพิวเตอร์ มีทักษะและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างเกมคอมพิวเตอร์

2. หลังจากการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้พบว่า

2.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการสร้างเกมของนักเรียนหลังการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ สร้างสรรค์สารพัดเกมสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้เรื่องการสร้างเกมของนักเรียนก่อนเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ สร้างสรรค์สารพันเกมอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดคล่อง ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดสร้างสรรค์ ในด้านความคิดยืดหยุ่น ค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดสร้างสรรค์ในด้านการคิดตรีเริ่มของนักเรียนมีค่าสูงขึ้น

2.3 นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ระดับปานกลาง จำนวนนักเรียนที่มีคะแนน ความคิดสร้างสรรค์ระดับสูงกับจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ระดับต่ำไม่แตกต่างกันอย่าง ชัดเจน

2.4 นักเรียนร้อยละ 48.6 สามารถสร้างเกมได้ระดับมีการบูรณาการความรู้

2.5 นักเรียนร้อยละ 95 มีความพึงพอใจในการเรียนในระดับดีมาก

รายงานผลการวิจัย : การศึกษาและพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์งานประติมกรรม
กรณีศึกษา “ดวงอาทิตย์กับความรุ่งเรืองแห่งชีวิต”

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์สัญญา วงศ์อร่าม

แหล่งทุน : ทุนคณะครุศาสตร์

สาขาวิชา : สาขาวิชาศิลปศึกษา

สรุปผลการวิจัย :

ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์งานประติมกรรม มี 9 ขั้นตอนคือ

1. การศึกษาแนวความคิดและที่มา
2. การร่างรูปแบบและการแก้ไขปรับแบบร่าง
3. การสร้างแบบประติมกรรม
4. การทำแม่พิมพ์
5. การปั้นรูปทรง
6. การหล่อแม่พิมพ์
7. การถอดแม่พิมพ์
8. การปั้น การตรวจและแก้ไขปรับปัจจุบัน
9. การติดตั้งผลงาน

แนวทางในการประยุกต์ใช้ในการสอนศิลปะ

1. สร้างความตระหนักร่วมกับการทำงานศิลปะ มีกระบวนการขั้นตอนการทำงานที่เป็นระบบ
2. การให้ความสำคัญต่อการคิดวิเคราะห์
3. การส่งเสริมให้ผู้เรียนทดลองและแก้ปัญหา
4. การสร้างเจตคติที่ดีในการทำงานประติมกรรมโดยผู้สอนต้องทุ่มเทและทำตัวแบบอย่าง

รายงานผลการวิจัย	: การรับรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของนักจิตวิทยาโรงเรียน
ผู้วิจัย	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลวรรณ ตั้งอ่อนกานนท์
แหล่งทุน	: กองทุนวัชดาวิกิเซกสมโภช
สาขาวิชา	: สาขาวิชาการดูแลและประเมินผลการศึกษา
สรุปผลการวิจัย	: <ol style="list-style-type: none"> 1. โดยภาพรวมนักเรียนมีความคุ้นเคยกับวิชาชีพนักจิตวิทยาโรงเรียนระดับค่อนข้างน้อย 2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ตลอดจนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย รับรู้ความสำคัญของวิชาชีพนักจิตวิทยาโรงเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3. โดยภาพรวมนักเรียนมัธยมศึกษารับรู้บทบาทหน้าที่ต่างๆของนักจิตวิทยาโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มระดับชั้นของนักเรียนและบทบาทหน้าที่ของนักจิตวิทยาโรงเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นรับรู้ความสำคัญของบทบาทของนักจิตวิทยาโรงเรียนด้านการให้คำปรึกษานักเรียนไม่แตกต่างจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 6. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายรับรู้ความสำคัญของบทบาทของนักจิตวิทยาโรงเรียนด้านการสอนแทรก ด้านการหารือกับครูและด้านการหารือกับผู้ปกครองมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

รายงานผลการวิจัย	: การศึกษาฐานแบบการให้บริการคอมพิวเตอร์สำหรับนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้วิจัย	: รองศาสตราจารย์ ดร.ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ อาจารย์ ดร.ปัทุมพร อิรานุรักษ์ จากรุ้งนิวัฒน์
แหล่งทุน	: ทุนคณบดีคณะครุศาสตร์
สาขาวิชา	: สาขาวัฒนศิริศึกษา
สรุปผลการวิจัย	<p>1. นิสิตส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับสถานที่ตั้งห้องคอมพิวเตอร์และอุณหภูมิแสงสว่าง ของห้องคอมพิวเตอร์ในอาคาร 3 และมีความคิดเห็นว่าเวลาปิด-เปิดมีความเหมาะสม</p> <p>2. สภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมไม่ทันสมัย และมีเครื่องคอมพิวเตอร์เสีย เป็นจำนวนมาก และจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อจำนวนนิสิต เพราะติดการเรียนการสอน และ ในช่วงพักเที่ยงหรือในช่วงใกล้เวลาสอบจำนวนคอมพิวเตอร์จะไม่เพียงพอ</p> <p>3. สถานที่ตั้งของห้องอินเทอร์เน็ตไม่เหมาะสม เพราะตั้งอยู่ในบริเวณทางเดิน</p> <p>4. บุคลากรไม่เพียงพอ และควรปรับปรุงด้านมนุษยสัมพันธ์ในการให้บริการ</p> <p>5. ควรเพิ่มการดูแลเกี่ยวกับไวรัส</p> <p>6. ควรปรับปรุงราคาการการให้บริการพิริเน็ต</p> <p>7. ในอนาคตควรมีห้องคอมพิวเตอร์ขนาดกลางจำนวน 4 ห้อง แต่ละห้องมีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ 40 เครื่อง โดยให้นิสิตเข้าไปใช้บริการได้ในช่วงเวลา 7.00-20.00 น. โดยจะมีเจ้าหน้าที่ดูแลและให้บริการใน แต่ละห้อง และคอมพิวเตอร์ในทุกห้องจะมีโปรแกรมการใช้งานพื้นฐานครบถ้วนเครื่อง และมีการจ่าน่าย อุปกรณ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการให้บริการคอมพิวเตอร์ในราคานี้เหมาะสม</p> <p>8. ในห้องสมุดควรมีห้องคอมพิวเตอร์ขนาดกลาง 1 ห้อง ห้องละ 40 เครื่องเพื่อใช้ในการสืบค้น ฐานข้อมูลหนังสือ วารสาร และงานวิจัย</p> <p>9. ควรจัดห้องคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นสำหรับสาขาวิชาเฉพาะ</p> <p>10. ให้บริการเช่า – ยืม notebook เพื่อบริการแก่นิสิต</p>

รายงานผลการวิจัย	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความพร้อม คะแนนสอบบัดความรู้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยฝ่ายปะตูม
ผู้วิจัย	อาจารย์ศรียา เนตรน้อย อาจารย์นวรัตน์ สุขวนานาสินธิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาณาวดี มิตรสัมพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิริมาวดี ประยูรศุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาดา ไกรศุภุมิตร อาจารย์อนุทัย ใจนวีกาน อาจารย์อัญชิสา อังควรชุน อาจารย์ศิริวรรณ โสดา
แหล่งทุน	ทุนคณะครุศาสตร์
สาขาวิชา	โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายปะตูม
สรุปผลการวิจัย	<p>1. คะแนนความพร้อม คะแนนสอบบัดพื้นฐานความรู้ วิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความสัมพันธ์กันในทางบวก โดยนักเรียนที่มีคะแนนสอบความพร้อม และคะแนนสอบบัดความรู้สูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง</p> <p>2. คะแนนสอบบัดพื้นฐานความรู้วิชาคณิตศาสตร์ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ยกเว้นวิชาทัศนศิลป์และการงานอาชีพ โดยทำนายได้เป็นอันดับ 1 ส่วน ส่วนอันดับ 2 คือคะแนนบัดพื้นฐานความรู้วิชาภาษาไทยสามารถพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ทุกวิชา ยกเว้นวิชาพลศึกษา ทัศนศิลป์และการงานอาชีพ อันดับ 3 คือคะแนนความพร้อม สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ได้ในวิชาคณิตศาสตร์ พลศึกษา ทัศนศิลป์ ดนตรี-นาฏศิลป์ และการงานอาชีพ</p> <p>3. นักเรียนประเภทบุคลภายนอก จะมีคะแนนความพร้อม คะแนนสอบบัดพื้นฐานความรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนประเภทอื่นๆ รองลงมาคือนักเรียนประเภทโครงการสวัสดิการ การศึกษาสงเคราะห์ และนักเรียนโครงการบุคลากรจุฬาฯ ตามลำดับ</p>

รายงานผลการวิจัย	: การพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาปัญญาพื้นฐานตามแนวคิดไทย ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายปะตูม
ผู้วิจัย	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สัตตดา ภู่กีรีย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี เพ็ชรยิ่ม รองศาสตราจารย์สุพร ชัยเดชาสุริยะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิพพดี อ่องแสงคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริลักษณ์ ศรีกมล อาจารย์อรชา พันธุบวรยงค์ อาจารย์พิมพ์พร อุดมอร่วมอัมพร อาจารย์เหมวรรณ ขั้นมนี
แหล่งทุน	: ทุนงบประมาณแผ่นดิน
สาขาวิชา	: โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายปะตูม
สรุปผลการวิจัย	<p>1. รูปแบบกระบวนการเรียนรู้บันพื้นฐานแนวคิดไทย ประกอบด้วยกระบวนการสอน 3 ขั้นตอน</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม การจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระในแต่ละคาบเรียน</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นสอน การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการพัฒนาปัญญา 3 ขั้นตอน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สุ่มยปัญญา การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดปัญญาจากการแสดงตัวบับฟัง การเล่าเรียน การแสดงหากความรู้ด้วยตนเอง จากการอ่าน การดู การเห็น การสัมผัส การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในกลุ่ม 2. จินตนาปัญญา การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดปัญญาจากการฝึกฝนคิดค้น เองรวมทั้งการค้นคว้าและหากความรู้เพิ่มเติมด้วยวิธีการที่หลากหลาย และสรุปเป็นองค์ความรู้ 3. ภายนอกปัญญา การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดปัญญาจากการปฏิบัติ โดยการนำความรู้ ความคิด และความรอบรู้ไปใช้ปฏิบัติจริง <p>ขั้นที่ 3 ขั้นการประเมินผล ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือสาระที่ได้เรียนรู้ เพื่อให้ทราบถึงผลการเรียนรู้ที่เกิดในตัวผู้เรียน การประเมินผล การเรียนรู้เน้นความสำคัญของการประเมิน โดยการสังเกตว่าผู้เรียนใช้วิธีคิดแบบไหนในสมนสิการ 10 วิธี วิธีคิดและวิธีปฏิบัติแบบอิริยาสัชสี 4 วิธี และการปฏิบัติตามค่าหัวใจนักปราชญ์ 4 วิธี ในแต่ละขั้นการสอน</p>

ทั้ง 3 ขั้นตอน คือสุตมยปัญญา จินตมยปัญญา และภานามยปัญญา และประเมินผลว่าผู้เรียนมีการพัฒนามากน้อยอย่างไร

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาปัญญาพื้นฐานตามแนวคิดไทย ในเนื้อหาสารตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 3, 4, และ 6 พบว่า

- 2.1 สาระการเรียนรู้ที่นักเรียนเกิดการพัฒนามากที่สุดคือ คณิตศาสตร์
- 2.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกิดการพัฒนาปัญญามากที่สุด
- 2.3 ปัญญาที่นักเรียนเกิดการพัฒนามากที่สุดคือวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการ
- 2.4 วิธีคิดที่ดีที่สุดของแต่ละแบบคือวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการ ได้แก่ คิดสืบساวดูปัจจัยคิดรู้เท่าทันธรรมชาติ และคิดแล้วแสดงออก วิธีปฏิบัติแบบหัวใจนักปราชญ์ คือ ส. จ. บ. และ ล. และวิธีคิดและวิธีปฏิบัติแบบอยิสจสีคือ ทุกๆ สมุทัย และนิโรธ

3. รูปแบบกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาปัญญาพื้นฐานตามแนวคิดไทยที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ เพราะเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้จากประสบการณ์จริงตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพ รวมทั้งเป็นการเรียนการสอนตามหลักพุทธธรรมและแนวคิดไทย อีกทั้งสามารถประยุกต์ใช้กับนักเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ นักเรียนไม่ต่างกันว่าร้อยละ 80 ของทั้งหมด เกิดการคิดอันนำไปสู่ปัญญา สามารถคิดตามสถานการณ์ที่กำหนดและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับในเรียนและการปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ไม่ดีด้วยตนเอง รูปแบบการเรียนรู้นี้จึงเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากให้ผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ และมีปัจจัยการผลิตคือครุผู้สอนและผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพมากกว่าการสอนปกติ

គណនៈដ្ឋានជាតា

1. រងគនបីដោយវិទ្យាលេបន្ទីរការវិទ្យាការ (រងគនសាស្ត្រាជារម្បី លោ.អំពេរ ម៉ោគនុង)
2. ដ្ឋានជាតិដោយវិទ្យាលេបន្ទីរការវិទ្យាការ (រងគនសាស្ត្រាជារម្បី លោ.វរនី កែវកៅតុ)
3. ដ្ឋានជាតិដោយវិទ្យាលេបន្ទីរការវិទ្យាការ (ដ្ឋានជាតិដោយសាស្ត្រាជារម្បីទូរទាហ័ព ខេណីពាណិជ្ជកម្ម)
4. នានាសារព្រាសនី កំហង់ក្នុង
5. នានាសារអូមពេរ ធម៌ស្រី